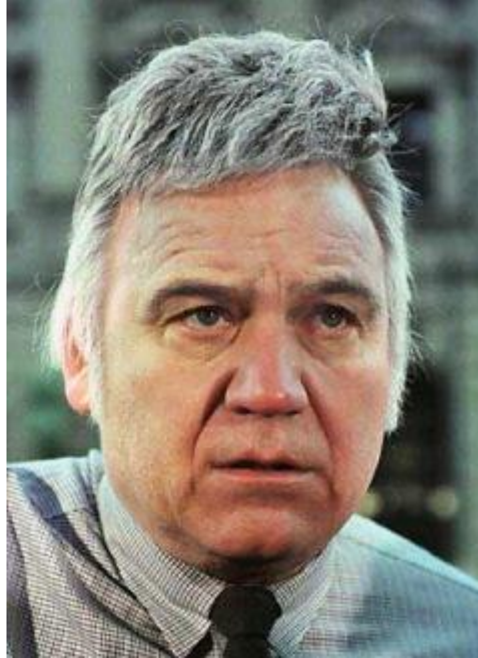
Biz Yahudiler Amerika'yı Kontrol Ediyoruz

Amerika'da İsrail'i eleştirenler çok kısa bir süre sonra kendilerini ya hapiste ya da işlerinden kovulmuş buluyorlar. Güçlü Yahudi lobisinin Amerikan Kongresi'ne seçilenleri tek tek incelediği ve birçoklarına finansal destek sunduğu tüm Amerikalılar tarafından bilinmese de bazı Amerikalılar tarafından biliniyor.

2002 yılında hakkında ortaya atılan 'rüşvet' suçlaması nedeniyle 7 yıl hapis yatan Amerikalı eski Kongre üyesi Jim Traficant da ABD'deki Yahudi lobisinin gazabına uğramış olanlardan biri. Traficant, 1984′ten 2002′ye kadar doğup büyüdüğü ve şeriflik yaptığı Ohio eyaletinin Yougnstown kentini Amerikan Kongresi'nde temsil etti. Her seçimde en az yüzde 70′ten fazla oy alacak kadar büyük bir desteğe sahip olan Traficant, Kongre'de İsrail'i en fazla eleştiren bir iki kişiden biri olarak tanınıyordu.

İSRAİL'İ ELEŞTİRDİ, KONGREDEN ATILIP HAPSE GÖNDERİLDİ

Jim Traficant

Traficant'ın İsrail'in Amerika'yı Yahudi lobisi aracılığıyla kontrol ettiğine dair lafını esirgemediği ifadeleri başına dert oldu. 2002 yılında Traficant hakkında 'rüşvet' suçlamasıyla dava açıldı ve Traficant Kongre'de 420′ye 1 oyla Kongre'den atıldı. 7 yıl hapse mahkum olan Traficant, eğer af dileseydi daha az ceza çekebilecekken 'İşlemediğim bir suç yüzünden hapse atıldığım için af dilemem' dedi ve ancak geçtiğimiz Eylül ayında 7 yıllık cezasını tamamladı. Traficant hapisten çıktıktan sonra binlerce seçmeni tarafından karşılandı.

ARİEL ŞARON'UN O SÖZLERİ

Traficant hapisten çıkar çıkmaz ilk yaptığı şey yine Amerikalıların Yahudi lobisi tarafından nasıl kontrol edildiği ve yönetildiğine dair açıklamaları oldu. İsrail lobisine kafa tuttuğu için 7 yıl hapis yattığı söylenen Traficant, halen komada yatan, 1982′de Lübnan'daki Filistinlilere ait Sabra ve Şatila kamplarındaki katliam emrini veren Ariel Şaron'un bir sözünü hatırlattı. 3

Ekim 2001′de İsrail Başbakanı Ariel Sharon söylediği “Biz Yahudiler Amerika’yı kontrol ediyoruz. Amerikalılar bunu biliyor” ifadelerine dikkati çeken Traficant, Amerikalılara şu uyarıyı yaptı: “Ariel Şaron’un bu sözlerini sürekli size hatırlatıyorum, çünkü İsrail’in Amerikan hükümetini, ticaretini ve medyasını kontrol ettiğini söylediğim için hem Amerika hem de İsrail tarafından hedef seçildim. İsrail bizleri kendisi için savaşlara sürüklerken bu savaşlara katılan çocuklarımızın cesetleri tabutlar içinde geri dönüyor.”

Ariel Şaron

TÜRKİYE’DEN GİDEN GAZETECİNİN KOŞER SEVDASI

‘Rüşvet’ suçlamasıyla 7 yıl hapis yatan Traficant, artık Kongre üyesi olmadığı için İsrail’le ilgili sözleri pek etkili olmayabilir ancak 68 yaşındaki eski şerif, Amerikalıları İsrail gerçeği konusunda bilgilendirmek için geri adım atacak gibi görünmüyor. Türkiye’de ise geçtiğimiz hafta, İsrail tarafından davet edilen bir gazetecinin İsrail ile ilgili ‘hoş’ sözlerini duyduk. Daha Filistinlilerin ne için mücadele ettiğini bilmeyen bizim cahil gazetecimiz (gazeteciği de tartışılır) uluslar arası hukukun bile ‘işgal’ saydığı topraklardan döndükten sonra işgalciye övgüler yağdırarak hem hukuki hem de ahlaki bir suç işledi.

(Süleyman Kaya, www.habervaktim.com)

Dec
12
2009

Hahamın Korkunç Fetvası

İsrail’de geçtiğimiz hafta yayınladığı kitapta “Bebekleri katletmek dini bir vecibe” diyen İzak Şapiro isimli hahamdan sonra bir başka haham da, Filistinlilerin mallarının Yahudilere helal olduğu ve çalınması gerektiği fetvasını verdi.

İşgal altında bulundurduğu Filistin topraklarında şiddet ve soykırım uygulayan İsrail’in Filistinlilere nasıl bir gözle baktığı hahamların yayınladığı fetvalarla bir kez daha gün yüzüne

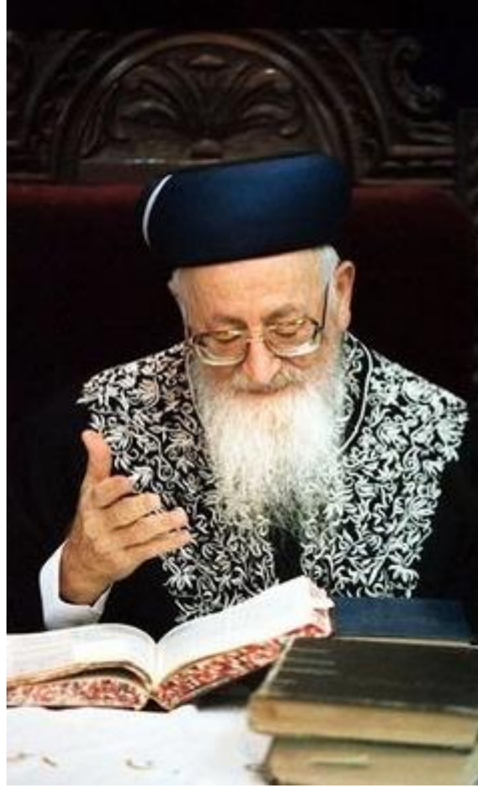
çıktı. Gazze katliamı sırasında askerlere ‘Sivilleri öldürmek sevaptır” emri veren ordu hahamı General Avi Ronzki ve geçtiğimiz günlerde yayınladığı bir kitapta ‘Bebekleri katletmek vaciptir” fetvası veren haham İzak Şapiro’dan sonra bir başka haham da ‘Filistinlilerin mallarını çalmanın helal olduğu” fetvasını verdi.

General Haham Avi Ronzki

“FİLİSTİNLİLERİN MALLARI YAHUDİLERE HELAL”

İşgal altındaki Batı Şeria’da yaşayan Haham Murdakhai Elyaho (Mordechai Eliyahu), Yahudilerin Filistinlilerin zeytinlerini çalması gerektiğini belirterek, “Filistinlilerin zeytinlerini çalmak mübah. Çünkü bu zeytin bahçeleri bizim topraklarımız üzerinde kurulmuş” dedi. Elyaho, İsrail’deki en büyük dini otoritelerden Başhaham Yusef Melmid’in Yahudilerin Filistinlilerin mallarına el koymasının helal olduğuna dair bir fetva verdiğini de söyledi.

Mordechai Eliyahu

14 BİN ZEYTİN AĞACI YOK EDİLDİ

İşgal altındaki Filistin topraklarında Yahudi yerleşimcilerinin Filistinlilerin zeytin ağaçlarına nasıl zarar verdiğine dair bir rapor hazırlayan Filistinli Toprak Araştırma Merkezi, 2009 yılında Filistinlilere ait 14 bin zeytin ağacının yok edildiğini bunun da Yahudi hahamların verdiği fetvalar doğrultusunda gerçekleştiğini bildirdi. Yahudilere yeni yerleşim birimi açmak zeytin ağaçlarının kesildiğini açıklayan Toprak Araştırma Merkezi'nin araştırmasına göre, İsrail işgal güçleri bin 455 zeytin ağacını yakarken, 7 bin ağaç Yahudi yerleşim birimleri için ortadan kaldırıldı, 5 bin 500 ağacın ise Yahudi yerleşim birimlerince saldırıya uğradı.

SİYONİST ZİHNİYETİN ÜRÜNÜ

Araştırma merkezi, Yahudilerin Filistinlilere ait ağaçlara saldırmasının yanı sıra, Filistinli çiftçilerin zeytinlerini toplamasına da izin vermediğini belirterek, Yahudilere dağıtılan broşürlerde Filistinlilere ait zeytin ağaçlarının kesilmesi ve zeytinlerinin toplanması çağrısı yapıldığını bildirdi. Araştırma merkezi, Filistinlilere ait zeytin ağaçlarının yok edilmesinin arkasında Siyonist zihniyetli hahamların fetvalarının bulunduğunu belirterek, Haham Murdakhai Elyaho'nun bu konuyla ilgili sözlerini hatırlattı.

HAHAMIN FETVASI

Haham Murdakhai Elyaho fetvasında, Filistinlilere ait zeytinlerin Yahudilere helal olduğu ve bunların çalınması gerektiğini belirterek, "Filistinlilerin zeytinlerini çalmak mübah. Çünkü bu zeytin bahçeleri bizim topraklarımız üzerinde kurulmuş" dedi. Elyaho, İsrail'deki en büyük dini otoritelerden Başhaham Yusef Melmid'in Yahudilerin Filistinlilerin mallarına el koymasının helal olduğuna dair bir fetva verdiğini de söyledi.

(Mehmet Nedim Aslan, www.habervaktim.com, 12-2009)

***

The Brutal Fatwas in Israel

While people in Muslim countries have been preoccupied with fatwas (religious rulings) concerning breast-feeding adults, the purity of the Prophet's urine, and the legality of the recent different types of marriages such as Misyar and Mesfar, perhaps it would be appropriate to take a look at fatwas in Israel. It might give us a chance to compare the two, evaluating the circumstances on both sides.

It is worthy of further consideration to consider the Israeli fatwas that my Palestinian colleague Salih Al-Tuhami observed. Conservative Jewish thought and tradition say that in case the country's laws contradict the rabbi's fatwas, the fatwa must be implemented and anything the government says is worthless. That's the opinion of Rabbi Elie — who is one of Israel's senior rabbis — who is supported by the majority of his peers.

These Jewish fatwas are responsible for instigating religious Jews against Arabs. Last year, Rabbi Mordechai Eliyahu, former Sephardic chief rabbi and an influential authority among conservative Jews, issued a fatwa asking the Israeli Army not to flinch from killing Palestinian civilians in the context of the ongoing military campaign against armed groups resisting the occupation. He mentioned in his fatwa, which received special attention from religious media outlets and hundreds of pamphlets distributed inside synagogues in Israel. that all Palestinians must be murdered, even the ones who are not participating in the war against terrorism. This wasn't enough for the revered rabbi, who said that this was not only a fatwa, but a religious duty from God that Jews must follow.

After that, one of the most important Jewish rabbis issued a fatwa that allowed his students in one of the Jewish settlements in the northern West Bank to steal the agricultural produce grown by Palestinians. It said that everything in the West Bank belongs to the Jews, giving them the right to confiscate such properties. This fatwa was implemented and his students confiscated the agricultural yield of the Palestinians.

Rabbi Dov Lior, chief rabbi of Hebron and Kiryat-Arba, issued a fatwa that allowed Jewish settlers to poison the livestock and water wells owned by Palestinians in neighboring cities and villages. The settlers didn't hesitate in implementing the fatwa. Not a single day passed without Palestinians finding dead sheep and poisoned water.

On the other hand, a group of prominent Jewish rabbis addressed the Israeli defense minister, Shaul Mofaz, saying that killing enemy civilians was "normal" during wartime and that the Israeli Army should never hesitate to kill non-Jewish civilians in order to save Jewish lives. "There is no war in the world in which it is possible to delineate neatly between the population and the enemy's army, neither in the US war in Iraq, the Russian war in Chechnya, nor in Israel's war with its enemies," the rabbis said.

The rabbis quoted a Talmudic ruling, which states "Our lives come first." In their famous letter, the rabbis warned against what they called Christian preaching in dealing with conflict. "The Christian preaching of 'turning the other cheek' doesn't concern us, and we will not be impressed by those who prefer the lives of our enemies to our lives," they said.

These tense times have influenced a number of other fatwas from rabbis about underestimating the lives of Arabs and humiliating them. Yediot Ahronot newspaper reported on July 25, 2002 that Rabbi Ovadia Yosef, the current spiritual leader of the Shas political party in the Knesset (Israel's Parliament), said that until Christ the Savior arrives, he will send all Arabs to hellfire. "Why doesn't Ariel Sharon do what needs to be done? He's scared of the people of the world. But when the Savior Christ comes, he won't fear anyone. He will send all the Arabs to hell." Yosef described Arabs as snakes and said Jews should not trust them.

It's no wonder that one of the rabbis — Isaac Ginzburg — published a book entitled "Baruch the Hero" to immortalize the name of Dr. Baruch Goldstein who perpetrated the 1994 Cave of the Patriarchs massacre in the city of Hebron, killing 29 Arab attendants of the Ibrahimi Mosque (within the Cave of the Patriarchs) and wounding another 150 in a shooting attack.

As for Rabbi Eli Albaz, who is one of the distinctive Eastern rabbis, he never misses an opportunity to attack Islam and condemn the Prophet (pbuh). He insists on complaining in front of his audience by telling jokes that address Muslims and Palestinians and using filthy language to attack Muslims. And Rabbi Eliyahu Reskin continuously ridicules the reconciliation attempts to create dialogue between Jewish rabbis and Arab officials. He believes that the only language of dialogue between Muslims and Jews should be bullets. He feels that without convincing the Arabs in general, and the Palestinians specifically, settlement can't be forced upon Israel so the efforts of peace are worthless.

It's true that from a legal perspective, the rabbis' fatwas concerning political issues don't exert much influence. But their words, that come from their religious backgrounds, have a huge impact especially with the increasing dominance of religious parties that have developed tremendous political power that cannot be underestimated. Therefore, their fatwas influence more than religious people and are used to pressure political decisions. It's true that conservatives, whether the followers of Zionism or from the ultra-Orthodox movement, make up 28 percent of the Israeli population, yet more than 50 percent of the inhabitants of the country introduce themselves as conservatives. These people empathize greatly with Jewish religious authorities and pay attention to what they say.

What's interesting is that all the laws and systems in Israel have never tried, not even once, to address those rabbis or question them about their racial discrimination. Not only that, but these rabbis, who are involved in this discrimination, are given great prominence in Israeli politics. Decision makers in Israel compete with each other to earn the endorsement of rabbis, and to be close to them.

When one examines these fatwas and their influence in instigating and serving the Zionist schemes and its evil goals, one can't help but feel sad and bitter when compared with the fatwas that are preoccupying Muslim scholars. The latter provoke gossip among people and divert their attention from what's vital and fateful, making them regress instead of moving forward.

I pray to God to enlighten our scholars and guide them.

(Fahmi Howaidi, www.inminds.co.uk, 2007)

Dec
02

2009

Sabetaycılık Tartışmaları ve Kimlik Sorunlarımız

Yıllardır üzerinde geniş çaplı araştırmalar yapageldiğimiz Sabetaycılık konusunda bugüne kadar yazmayı, araştırmalarımızı yazıya dökmeyi, konunun son derece çetrefilli ve çok geniş siyasi implikasyonları barındırması dolayısıyle, istememiştik. Buna karşın son dönemlerdeki konuya ilişkin tartışmalar bizi böyle bir zorunluluğa yöneltti. "Meşhur Mechul" konumunda olup, ülkemizin başlıca sorunlarından biri olan, Sabetaycı kimlik, ya da Sabetaycılık sorunu, 20. yüzyılda zaman zaman gündeme gelmiş, yüzyıl başında " Dönmeler", " Dönmelerin Hakikati" gibi eserlerle tartışılan konu, zaman zaman Sabetaycı cemaat içerisinde bulunmuş olup, itiraflarda bulunan kimseler vesilesiyle de gündeme damgasını vurmuştur. Bunun ilk örneği 1924'teki Karakaşzâde Mehmed Rüşdü Bey olayıdır. Son dönemlerde ise Sayın Ilgaz Zorlu'nun "Evet, Ben Selanikliyim" kitabı, Prof. Yalçın Küçük'ün "Tekelistan, Tekeliyet" adlı eserleriyle ve en son Soner Yalçın'ın "Efendi" kitabıyla gündemin en üst sıralarında yerini almıştır.

Ancak, konuya ilişkin kitap ve makalelerde genellikle, Sabetaycı cemaat içinden olanları ve yabancı kaynaklı olanları hariç, ya çok ciddi ve sağlıklı bilgiler içermediği, ya da siyasi manipulasyon içeren, abartılara çok fazlaca yer veren çalışmalar olduğu gözlemlenmektedir. Özellikle, 50'li yıllardan sonra, genelde milliyetçi/Muhafazakâr kesimin konuya ilişkin yayınlarında, konunun ülkemiz açısından son derece ciddiyet kesbetmiş olmasına rağmen, hiç bir ciddi bilgi ve kaynağa dayanmadığı, daha çok tepkisel ve ideolojik yorumları içerdiği gözlemlenmiştir. Bugüne kadar konuya ilişkin birkaçı hariç sadra şifa bilgi ve araştırmaya dayalı önemli bir çalışmanın pek de ortaya konulmadığı görülmektedir. Veya, son dönemlerdeki bazı çalışmalarda Türkiye'deki nüfusun büyük bir çoğunluğunun İbranî kökenli olduğunu ileri sürecek derecede konunun fazlasıyla abartıldığı, halkın önemli bir bölümünün gereksiz yere töhmet, zann ve şüphe altında bırakıldığı müşahade olunmaktadır. Bu yüzden, abartı ve spekülasyonlara tepki olarak, bunları baz alarak gerek bazı Sabetaycı kökenli çevreler, gerekse bazı pro-semitic/pro-sabetaycı İslamcı çevreler ironic/alaycı yaklaşımlarla konunun ehemmiyetini gözardı ettirerek, örtbas etmeye çalışmaktadırlar.

Oysaki, Sabetaycılık konusu ülkemizin yaklaşık iki yüzyıllık bir tarih diliminin , batılılaşmaşma sürecinin, kimlik çatışmalarının doğru biçimde okunmasının anahtarlarından biridir. Sabetaycı kimlik, abartılmamakla birlikte, bu topraklardaki batılılaşma/modernleşme serüveninin içerideki başat kimliğidir. Bu kimlik doğru biçimde araştırılıp, okunmadığı müddetçe, bu serüvenin içerideki dinamiklerinin sağlıklı bir şekilde tesbit edilemeyeceği açıktır.

Tarihsel Arka Plan

Bu makaleler dizisinde, İzmirli Haham Sabetay Sevi'nin (1626-1676) Kabbala'dan etkilenerek 1666'da Musevilerin/Yahudilerin beklenen "Mesih" i olduğu iddiasıyla ortaya çıkıp, Yahudi/Musevi toplumu içinde çalkantıların oluşmasına neden olduğu zamandan başlayan Sabetaycılık serüveninin tarihini uzun uzadıya anlatmayacağız. Zira, konu ciltler dolusu çalışma ve eserlerin yazılmasını gerektirmektedir.

Sabetay Sevi

Ancak, şu şekilde uzun bir özet yazabiliriz. Sabetay Sevi'nin 1666'da Mistik/Kabbalistik bir yorumla İzmir'de mesihliğini ilân ederek, yakında mesih olarak Yahudileri tekrar Filistin'e, kutsal topraklara döndürüp, Kutsal Dünya Yahudi krallığını kuracağını vadetmesi, zâten birçok Hristiyan Avrupa ülkesinde zor koşullarda ve Katolik kilisesinin baskısı altında olan Yahudiler arasında büyük yankı uyandırır, hatta en rahat biçimde yaşayan Osmanlı Yahudileri arasında da aynı yankı ve heyecanı uyandırır. Yahudi toplumu bu Mesih hareketiyle çalkalanır. Çoğu bu umutla, Sabetay Sevi'nin yanına koşar. Bu durum, Orthodox/Rabbinical yahudileri ve hahamlarını oldukça rahatsız eder, bu Mesiyanik hareket Orthodox hahamlar tarafından sapkın ve heretic olarak ilân edilir. Özellikle, İstanbul, İzmir ve Manisa'daki Yahudi hahamları Sabetay'a karşı cephe alır. İlk önceleri, Yahudi toplumu içerisindeki bu olaya müdahale etmemeyi öngören Osmalı idaresi, sonradan, özellikle bazı etkili yahudi haham ve bankerlerin etkisiyle konuya eğilir ve Sabetay tevkif edilir. Önce Gelibolu'da kal'abendliğe tabi tutulan Sabetay daha sonra olayların durulmaması üzerine Sadrazam Köprülülü Fazıl Ahmed Paşa'nın emriyle Edirne Sarayı'na getirtilerek Padişah IV. Avcı Mehmed'in huzuruna çıkarılır. Ve burada kurulan bir ulema divânında muhakemeye tabi tutulur. Ulemadan, Şeyhülislâm Minkarîzâde Yahya Efendi (vefatı:1678) ve İmâm-ı Sultânî meşhur Vânî (Vanlı) Mehmed Efendinin başında bulunduğu bu heyetin muhakemesini padişah da özel bölmesinden seyreder. Bu sırada, Türkçe konuşamayan Sabetay'ın tercümanlığını musevilikten dönme olan Hekimbaşı Hayyâtîzâde Mustafa Fevzi Efendi (Asıl adı Moses Ben Raphael Abrabanel'dir) yapar. Sabetay Sevi'den iddia ettiği gibi mucizelerini göstermesi istenir. Aksi takdirde, aksi takdirde vücudunun en mahir okçulara nişan hedefi yapılacağı kesin bir dille söylenir. Hayatının tehlikeye girdiğini farkeden Sabetay, bu sefer iddialarını inkar eder, asla mesihlik iddiasında bulunmadığını, kendisinin bu konuda iftiraya uğradığını ifade eder. Ancak, ulema ve padişah bu cevaptan tatmin olmaz. Bunun üzerine Hekimbaşı Hayyâtîzâde (Terzizâde) Mustafa Fevzî Efendi, Sabetay'a Müslüman olma teklifini götürür. Sabetay önce bunu kabule yanaşmaz. Ancak, Musevi Dönme'si olan

Hekimbaşı, ona bunu kabul etmediği takdirde türlü, türlü işkencelerle öldürüleceğini Ladino diliyle uzunca anlatır. Başka bir şekilde canını kurtamayacağını anlayan Sabetay Sevî zahirî olarak müslüman olmayı kabul eder ve ardından, diliyle kenisine söylenen kelime-i şehâdeti tekrarlar.

Sadece zahirî olarak müslümanlığı kabul eden Sabetay bunun üzerine hamama gönderilerek gusül abdesti aldırılır ve müslüman kisvesi giydirilir. Ve kendisine yevmi 150 kuruş maaşla Edirne sarayında Kapıcıbaşı-çavuşluk rütbesi verilir. Adı da Mehmed Efendi olarak değiştirilir.

O dönemde Yahudî toplululğunun önemli bir bölümü için kurtarıcı Mesih olarak görülen Sabetay Sevi'nin birdenbire görünürde de olsa, müslüman oluvermesi, Mesihliğini ilanı kadar yankı uyandırıp şok etkisi yapar. Mesihliğine inanarak ona umut bağlayan yahudilerin büyük bölümü ilk şok ve şaşkınlıkları üzerlerinden attıktan sonra onu lanetleyerek tekrar orthodox yahudiliğe dönüş yaparlar. Hahamlar başta olmak üzere ona inanmamış olan Yahudiler ise onun bu durumundan rahatlama hissederler. Böylece Yahudilik içindeki fitne ve bölünmenin sona erdiği kanaatine sahip olurlar. Bu şekilde, Osmanlı sarayının Sabetay'ı müslüman ederek Yahudiliği, bölünme ve perişanlığa sürüklenmekten kurtardığını ifade ederek teşekkür ediyorlardı. Ancak, ona inanaların bir bölümü, başta daha önce onun mesihliğini her tarafa yaymaya çalışan kohen Gazzeli Nathan olmak üzere inanmaya devam ederler. Olayı kabbalistik yorumlarla tevil ederler. Onun büyük bir hikmete binaen zahiren müslüman olduğunu, mesihliğinin bir gereği olduğu yorumunda bulunurlar ve bu yorumlarına diğerlerini inandırmaya çalışırlar. Bu şekilde Sabetay'a inanmaya devam eden Yahudiler, mesihliğinin kendi yorumlarınca hikmetine binaen, onun yolunda giderek zahiren müslümanlığı kabul etmeye başlarlar. Hatta, sabetay'ın Edirne sarayındaki konumunu Hz. Musa (AS.)'nın Fir'avun'un Mısır Sarayında yetişmesi durumuna benzeten yorumlar sergilerler. Sabetay'a bağlı museviler çeşitli bölgelerden Edirne'ye gelerek sarık ve cübbe giyip müslüman kisvesine bürünürler, Polonyalı karısı Sara da bu kervana katılır. Sara, Fatma adını alır. Bunlar mü'minler anlamına gelen İbranice Ma'min adını alırlar. Bu şekilde Sabetay'ın taraftarlarının peyderpey zahiren müslüman olmaları, Saray nezdinde Sabetay'ı bir ihtida hareketi önderi konumuna getirmişti. Hatta Sabetay'ın sinagoglara giderek diğer Yahudileri de İslam'a çekmesi teşvik edilir. Ancak, Sabetay'ın orthodox Yahudiler arasında artık etkili olmadığı görülür.Önce Edirne ve Selânik'te yeni müslüman kisvesi ile dolaşan Sabetay sonra üç yıl İstanbul'da bulunur.

Zahirdeki bu müslümanlaşma furyasına karşın, Sabetay taraftarlarıyla birlikte gizlice kendi kabbalistik/Mesiyanik yorumu ile Musevî ayin ve toplantılarını sürdürmeye devam eder. Hatta bu durumu Sadrazam Fazıl Ahmed Paşa'ya ihbar edilir. Bunun üzerine Sadrazam adamlarını gizlice gönderir. Sadrazamın adamları, Sabetay'ı kendisine bağlı bazı Yahudilerle birlikte, Boğaziçi'nde-kuruçeşme'de ayîn yapıp mezâmir okurken yakalarlar. Bu duruma Sadrazam çok içerler. Sadrazam'ın yanısıra orthodox yahudiler de olaydan rahatsızlık duyup, Sadrazam'ın onu İstanbul'dan sürgün etmesine çalışırlar. Bunun üzerine Sabetay ailesi ile birlikte Arnavutluk-Berat'a sürgüne gönderilir. Sabetay burada iken de küçük bir cemaatle faaliyetlerini sürdürür. Burada beş yıl yaşadıktan sonra ölür. Avram Galanté'ye göre Berat'ta müslümanlar tarafından, şehrin içinden geçen ırmağın kıyısında toprağa verilir. Sabetay'ın ölüm tarihi kaynaklarda çelişkili olarak verilir. Bu çelişki, sabetaycı cemaatin mesihleri Sabetay'ın ölmediğine inanmalarından kaynaklanmıştır. Avram Galanté, sabetay'ın 30 Eylül 1675'te bir Yom Kippur (Keffaret Günü) bayramında öldüğünü kaydetmekte, Gershom Scholem ise, Sabetay'ın kaleminden çıktığını belirttiği bazı mektuplardan yola çıkarak bir çok farklı tartışmaları da kaydettikten sonra 1676 tarihini vermektedir.

Sabetaya inananlar mesihlerinin ölümüne inanmazlar, onun göğe yükselmiş olup, yeniden geleceğine dair inançlarını sürdürüler. Hala inançlı Sabetaycılar, belli zamanlarda deniz ve ırmak kenarklarına gelerek “ Sabetay sevi Seni bekliyoruz” diye bağırma geleneğini sürdürmektedirler. “Kayıp Mesih” kitabının yazarı John Freely bu kitabı yazdıktan sonra bazı Sabetaycılardan hala Sabetay'ın mesih olduğuna inandıklarını ifade eden mesajlar aldığını belirtmiştir.

Sabetay Sevi, İstanbul ve Berat'ta bulunduğu yıllarda Sabetaycı inancın kurallarını belirler. Kendi Mesihliğine olan inancı yaymaya devam eder ve Müslüman kisvesi altında kabbalist-mesihçi yorumla inançlarını ne şekilde sürdüreceklerinin de kural ve kaidelerini tesbit eder. Hatta Tevrat'taki On Emir'e nazire olarak. On Sekiz Emri kaleme alır. Bu Onsekiz Emr'in İbranice metni 1910 yılında, Rabbi Abraham Danon tarafından Paris'te basılan, “Etudes Sabbatiennes” adlı eserinde yayınlanır. Aynı metin daha sonra, Avram Galanté'nin kitabında da Ladino ve Fransızca tercümesi ile beraber yayınlanır. On Sekiz Emri içeren metin şu şekilde kaydedilmiştir:

“ İşte Efendimiz, Kral ve Mesihimiz Sabetay Sevi'nin On Sekiz Emr'i bunlardır. Şan ve Şerefi Artsın,

1. Yaratıcının birliğine ve ondan başka bir hâlik bulunmadığına dair olan iman muhafaza edilecek. Bir ve eşsiz olan yaratıcının dışında hiçbir âmir ve hakime sena ve övgüde bulunulmayacak.

2. Onun Mesih'inin gerçek Mesih olduğuna ve ondan başka kurtarıcı bulunmadığına ve Efendimiz , kralımız Sabetay Sevi'nin Davud'un neslinden geldiğine iman edilecek. Şerefi bol olsun.

3. Ne Tanrının, ne de Mesih'in adına yalan yere yemin edilmeyecek. Zira, Mesih'in adı da Tanrı'dan alınmıştır. Tanrı'nın adı onda mündemiçtir.

4. Gerek Tanrı'nın , gerekse Mesih'in adının geçtiği yerlerde tazim ve saygı gösterilecek Yine bilgisi ile akranları arasında temayüz edenlere de tazim ve saygı gösterilecek.

5. Mesih'in sırrını anlatmak ve araştırmak için meclisten meclise, toplantıdan, toplantıya gidilecektir.

6. Onlar (Sabetaycılar) arasında katiller bulunmayacak. Hatta, kendilerinden nefret eden başka topluluk mensuplarından kimse de öldürülmesin.

7. Kislev ayının (Musevi yılının dokuzuncu ayı) 16'ncı günü herkes bir ev veya mekanda toplanarak Mesih hakkında ve Mesih inancının sırrı hakkında işittiklerini birbirlerine anlatacaklar.

8. Cemaatin arasında zina hüküm sürmesin. Beriâ vesilesinde bile hilekârlardan dolayı ihtiyatlı bulunulacaktır.

9. Yalancı şahitlikte bulunulmayacak ve kendi yakınına karşı yalan söylenmeyecek, birbirlerini hatta ma'min olmayanları bile ihbar etmeyeceksin.

10. Hiç kimse sarık imanına (yani cemaate mahsus olan Zahiri müslümanlığa) zorla sokulmasın. Hatta inansa bile.. Zira, cidâl üstadlarının zümresine (Cemaatin Oganları) mensup olanlar oraya ancak kendiliklerinden ve kendi gönülleri ve iradelerinin sevkiyle girerler.

11. Aralarnda kıskançlar, ihtiraslılar ve kendilerine ait olmayan şeylere karşı arzu ve hırs gösterenler bulunmasın.

12. Kislev ayının 16'sındaki bayram büyük bir sevinç ile ilan edilip kutlanacak. (Bu Sabetay'ın Edirne Sarayında müslüman edilip sünnet edildiği Rebi'ulevvel'in 16. günüdür.)

13. Birbirine karşı iyiliksever ve merhametli davranılcak. Ve kendisine yakın olanın arzusu kendi arzusuymuş gibi gayret gösterilecek.

14. Davud'un Mezâmir'i her gün gizlice okunacak.

15. Her ay, kamer'in doğuşu izlenecek ve Ayı'n yüzünü Güneş'e çevirmesi ve Ay'la Güneş'in karşı karşıya gelip bakışmaları için duâ edilecek.

16. Müslümanların âdetlerine onların gözlerini boyamak için dikkat edilecek. Ramazan orucunu tatbik için sıkıntı gösterilmeyecek, kurban içinde aynı şey yapılacak. Zahirde gözüken herşey yerine getirilecek.

17. Onlarla (Müslümanlarla) evlilik akdi yapılmayacak, nikahlanılmayacak.

18. Oğulların sünnet edilmesine itina gösterilecek. Bu, mukaddes ve seçilmiş Milletten hayasızlığı kaldırmak içindir.

Emrettiğim On Sekiz madde budur. Bunlardan bazıları " Beriâ" (Yaratılış) kanununa âittir. Bunun böyle oluşu, henüz İsrailoğullarının şeytandan ve taraftarlarından intikam almaya müsait olacak güce erişmemiş olmasından kaynaklanmaktadır. Güç elde edilip o tarih geldiğinde herkes ve herşey eşit olacak. Hiçbir emir, günah ve sevap kalmayacak. Küçük büyük herkes beni tanıyacak. Bana inanan (Ma'min) kimselere şunu da haber vereyim: Beriâ (Yaratılış) ile Asiluth'a itina göstersinler. Keşif ve ilham zamanına kadar ondan hiçbir şey eksiltmesinler. Onlar o zaman hayat ağacının altına girecekler. Ve hepsi birer melek olacaklar. İlâhî ve Ezelî irade bir an evvel tecelli etsin. Amin. "

Sabetay Sevi bu On Sekiz Emr'in yanısıra, başta 22 Mart'taki Kuzu Bayramı olmak üzere 16 ayrı bayram ihdas eder.

Sabetay Sevi, kısa bir süre sonra karısı Sarah'ın ölümünün ardından, Selanikli Yoheved adlı bir yahudi kadınla evlenir. Bu kadına Müslüman adı olarak Aişe adı verilir. Kayınpederi Yossef Pilosof, Abdülgafur adını, kayınbirâderi Yossef Kerido da Abdullah Yakup adını alır. Sabetay'ın ölümünden sonra onun mesihliğine inanan ve onun yolunda giderek zahiren müslüman olan ma'minler daha çok Selânik'te toplanırlar. Ancak onların önemli bir bölümü İzmir, Manisa ve Aydın civarına yerleşir.

Önceleri, kayınbiraderi Yakub'un liderliği yürütmeye çalıştığı cemaatte anlaşmazlıklar, bölünmeler husule gelir. Sabetay'ın Berat'ta ölümü üzerine Kayınpederi Abdülgafur oğulları ile Selanik'e gelir.Cemaatin ileri gelenlerinin bir bölümü Yakup Kerido'nun cemaatin başına

geçmesini ister. Ve bu doğrultuda Cemaatin idaresini eline alır. Ancak koyduğu bazı yeni kurallar, bir kısım cemaat üyelerini rahasız eder. Özellikle, zahirde müslüman gözükmek için Hacc dahil her türlü dini vecibenin yerine getirilmesi gerektiğini savunur. Buna Sofyalı Mustafa Çelebi'nin başını çektiği bir grup karşı çıkar. Bunlar Sabetay'ın öğretilerinde değişikliğin olamayacağını ileri sürerler. Yaklaşık 200 Sabetaycı ailenin önemli bir bölümü Mustafa Çelebî'nin saflarında yer alır. 1690 yılında Selanik'te Yakub'un evinde yapılan toplantı sırasında oluşan bir anlaşmazlık üzerine, Mustafa Çelebî'nin ayağa kalkarak " Beni seven arkamdan gelsin" demesinin ardından bu bölünme fiilen gerçekleşir. 43 Aile Yakub'a sadık kalır. Bunlara artık Yakubîler adı verilecekti. Diğerleri ayrılır. Yakup Kerido yeni koyduğu prensipleri sıkı sıkıya uygulamak için Mustafa adlı bir bağlısıyla beraber Hacc'a bile gider Hacc yolculuğu esnasında Mekke-i Mükerreme ile Medine-i Münevvere arasında bir mevkide azgın bir devenin saldırısına uğrar. Bu devenin ayakları altında can verir. Kendisi Hicaz'da terk-i hayat eder ancak, arkadaşı Mustafa Hacı olarak Selanik'e döner. Yerine, nesli olmadığı için Hacc arkadaşı Hacı Mustafa bu grubun başına geçirilir.

Yakub Kerido'ya karşı gelerek cemaati bölen Sofyalı Mustafa Çelebî, Karakaşlar olarak adlandırılacak olan grubu kurmuş olur. Yakub'un grubundan ayrıldıktan 12 yıl sonra, 1702 yılında yeni reenkarnasyonu (reincarnation) içeren mistik yorumlara girişir. Mustafa Çelebi bu tarihte, Sabetay Sevi'nin ruhunun kendi taraftarlarından Abdurrahman adlı bir Sabetaycı'nın oğlu Osman'da tekrar tecessüm ettiğini iddia eder. Sözde Sabetay'ın ruhu bu çocuğa geçmişti. Bu şekilde Mustafa Çelebî, Osman'ı Sabetay'ın halefi olarak ilan eder. Sonra da 1716 yılında o sırada 40 yaşında olan Osman'ı Mesih olarak ilan eder. Bu durum Karakaş cemaati içinde tartışmalara neden olur. Cemaat içinden İbrahim Ağa adlı biri buna karşı çıkarak, Osman Ağa'nın Sabetay'ın temsilcisi olabileceğini, ancak Mesih olamayacağını söyler. Cemaat içinde ayrılıklar büyür. Ancak on yıl sonra 1726'da Osman Ağa ölür. Yerine oğlu Abdurrahman geçer. Ancak İbrahim Ağa bu gruptan kendi taraftarlarıyle birlikte tümden koparak, Kapancılar olarak nitelendirecek olan grubu kurar. İbrahim Ağa, Sabetay'ın öğretilerinin Sabetay'ın hayatta olduğu dönemlerdeki şekliyle korunmasını öngören fikirler ileri sürüp, bu yönde kurallar vaz'eder.

Uzun süre, Müslümanlarla ihtilat etmeden, gerek Selanik'te gerekse İzmir ve Manisa çevresinde daha çok izole bir hayat sürerler. Her ne kadar Yakubiler, müslümanlarla ihtilatı bir şekilde ön görse de bu pek fazla gerçekleşmez. Sabetaycılar, 18. yüzyılda gerek ticari, gerekse siyasi alanda ciddi bir varlık gösteremezler. Yalnız Selanik ve İzmir limanlarında ticaret dolayısıyla, yabancı tüccarlarla zaman zaman irtibata geçerler.

Ancak 19. yüzyılın başlarından itibaren, adı geçen liman kentlerinde yabancı tüccar ve misyonlarla irtibatlarının artmasıyla, yabancılara ve Batı'ya açılmaya başlarlar. Ticari hayatta atılımlar gerçekleştirilер. Ticari sahada Rum ve Ermenilere rakip olacak hale gelirler. Capitulationlar dolayısıyla yabancılarla artan irtibatları zamanla eğitim konusunda da Batı'ya açılma eğilimi gösterirler. Özellikle Tanzimât sonrasında mektep ve medreselerde yer alırlar. Ayrıca bu süre içinde Osmanlı Rumelisinin birçok yerine dağlıp yerleşirler. Bulgaristan, Bosna, Arnavutluk, Teselya, Tırhala, Mora, Girit, Sakız, Drama, Edirne gibi yerlerde Sabetaycı aileler oluşur. Hata bir bölümü Balıkesir'in bazı kazalarına yerleşirler. Zamanla müslüman ailelerle daha sıkı ilşkilere girerler.

Özellikle, Bektaşilik, Mevlevîlik, Melamilik gibi tarikatlar içerisinde yer almaya başlarlar. Bunun ilk örnekleri, Üçüncü devre Melâmîliğinin kurucusu Şeyh Seyyid Muhammed Nûr El-Arabî'nin Mısır'da Ezher'de tahsilini tamamlamasının ardından Rumeli'de Yanya'ya göç etmesinden sonra görülmüştür.

Seyyid El-Hacc Muhammed Nûr El-Arabî, Aslen Kudüslü Seyyid İbrahîm'in oğlu olup, 1228 Hicri tarihinde Mısır'da Mahalletu'l-Kübra kasabasında doğmuştur. Ezher'de tahsilini tamamlamış ve Nakşibendi tarikatına girmiştir. Sonradan, Bugün Yunanistan'ın Arnavut bölgesinde kalan Yanya şehrine göçmüştür. Nakşibendî-Müceddidîliğin, Melâmiyye kolunu kurmuştur. Bunun dışında Muhammed Nûr El-'Arabî, Halvetî Şa'bânî, Ekberî ve Uveysî silsilesine de sahip olmuştur. 19. yüzyılda Melamîliği tekrar canlandırmıştır. Bir çok ünlü halifesi vardır. Fatih türbedârı 'Amiş Efendi, Tibyânu'l-Vesâil sahibi Harîrîzâde Kemaleddîn Efendi bunlar meyanındadır. Yanya'dan sonra Selânîk ve Üsküp'te ikâmet eden Muhammed Nûr El-'Arabî son olarak Ustrumca'da ikamet etmiş ve 29 Cemaziyelahir 1305 tarihinde burada vefat ederek, vefat ettiği odada gömülmüştür. Tasavvufta Melâmet ve Vahdet-i Vücud ekolüne bağlı olan, Nûr El-'Arabî Hazretleri 17'si Arapça, diğerleri Türkçe olmak üzere 55 civarında eser kaleme almıştır. Buna karşın, Selânîk ve Üsküp'te kendisine intisap edenlerin önemli bir bölümü Sabetaycı kökenliydi. Bunlar arasında, Ali Örfî, Usturumcalı Hacı Süleyman Bey, Selânîkli Osman Zevkî Bey önde gelenlerdendi. Şeyh Muhammed Nûr El-'Arabî'nin vefatından sonraları, Rumeli ve İstanbul'da Melâmilik genellikle Sabetaycıların kontrolünde bulunmuştur [1]. Hatta, Üçüncü devre Melâmiliğine ait dergâhların bazıları, aynı zamanda gizli Sabetaycı sinagogları olarak faaliyet göstermekteydi. Halen de İstanbul ve İzmir'de az sayıdaki Melâmîlerin çoğunluğu Sabetaycı kökenlilerden oluşmaktadır.

Üçüncü devre Melâmîliğinin yanısıra, Sabetaycı kökenliler, 19. yüzyıldan itibâren Mevlevîlik, Bektâşîlik ve Celevetîlik gibi tarikatlarda yoğun bir şekilde yer almışlardır.

Mevlevî tarikatındaki bunun ilk önemli örneği, Selânikli Mevlevî Es'ad Dede'dir. Hüseyin Vassâf, Mehmed Es'ad Dede ile ilgili yazmış olduğu ancak basılmamış halde kalan "Es'adnâme" adlı eserinde, Esad Dedenin hayatını anlatırken şu şekilde bir başlangıç yapar:

"Arif-i esrar-ı Mesnevî Mehmed Es'ad Dede, Selânîk tüccarından ve avdetî (Dönme) lerden Receb Efendi'nin sulbünden 1259 Hicri, 1258 Rumî (Milâdi 1843) tarihinde dünyaya gelmiştir. Mahall-i vilâdeti Selânîk'te Kadı Abdullah Efendi mahallesidir.

Hususi muallimden tahsil-i ilme başlayıp, henüz sinn-i bülüğa vâsıl olmadığı bir çağda iken âlem-i menâm (Rüyâ) da görür ki, bir kuyuya düşmüş; Server-i âlem (SAV) Efendimiz Hazretleri şeref-zâhir olup mübârek yed-i saâdet-münevverlerini uzatıp Cenâb-ı Es'ad'ı kurtarmıştır.

İşte bu neş'e onun hâlini diger-gûn etmiş, mertebe-i celîle-i İslâmiyyet'de sâhib-i makâm ve nâil-i merâm olmasına sebeb-i lutf-i İlâhî olmuştur." (Hüseyin Vassâf, Es'adnâme)

Hüseyin Vassâf'a göre İslâm'a bu rüya sonucunda iyice ısınıp bağlanan, Mehmed Es'ad önce Selânik'te bazı hocalarda tahsil görür. Selanik Vilayet kaleminde bir süre çalışır. O sırada Selanik'te Bedeviyye tarikatı şeyhlerinden Şeyh Osman Efendi diye birisine bağlanır. Sonra da İstanbul'a gelerek medreselere girer uzun zaman medrese tahsili görür. Kısa zamanda zekasıyla temayüz eder. Birçok kitap okuyup, toplar geniş bir kütüphane kurar. Çeşitli dini ilim dallarında icazetler alır. Ders okutmaya başlar birçok talebesi olur. Fatih'teki Tahir Ağa tekkesi, Yenikapı Mevlevihânesi ve Kasımpaşa Mevlevihanelerinde bulunur. Buralarda Mesnevi dersleri okutur. Altı kez Hacc ve Umre yapar. Bir çok kimseye icâzet verir. İcazet verdikleri arasında, Es'adnâme kitabının müellifi Hüseyin Vassâf, Tahiru'l-Mevlevî (Tahir Olgun, Yenikapı Mevlevihânesi'nin ünlü Mesnevihanlarından olup, bir çok eser telif etmiştir. Şapka kanunununun ardından, İstklâl mahkemesinde, İskilipli Atıf Hoca ile birlikte yargılanmıştır. Birçok eseri yayınlanmış olan Tahiru'l-Mevlevî 1951 tarihinde İstanbul'da

vefat etmiştir. Mezarı Eyüp'te kırkmerdivenlerdedir.), Şeyh Muhammed Zâhid El-Kevseri gibi ulema ve maşâyihten ünlü kimseler vardır. Mehmed Es'ad Efendi 12 Şa'bân 1329/11 Ağustos 1914 tarihinde Pazartesi günü vefat etmiş olup, Kasımpaşa Mevlevihanesi mezarlığına defnedilmiştir. Ancak, mezarı Mevlevihanedeki diğer mezarlar gibi tekkelerin kapatılmasının ardından 1926'da kaldırılmış, mezarı Fatih'te Aşık Paşa mahallesindeki Tahir Ağa tekkesinin haziresinde, Salahaddin Uşşakî'nin ayak ucuna nakledilmiştir. Halen mevcut olan ve demir parmaklıkla çevrili mezarın demir çerçeve içindeki mermer kitâbesini şu şekilde okuduk. Kitâbe Hüseyin Vassâf'a aittir:

Huve'l-Hayyu'l-Bâkî
Mesnevî-Hân, kenz-i esrâr u hikem Es'ad Dede
Alem-i devrânda dervîş-i hümâ-pervâz idi
Feyz-i nutkun ahz edenler, dediler tarîhini
Gitdi sû-yi lâmekâna, nâsih-i mümtâz idi
Mesnevî-Hân-ı şehîr Mehmed Es'ad Dede Efendi hazretlerinin ruh-ı pür-fütuhları için Fatiha
12 Şa'bân Sene 1329 Yevmu'l-İsneyn 25 Temmuz Sene 1327

Mevlevî Es'ad Dede'nin bir kısmı Arapça ve Farsça olmak üzere 16 eseri vardır. Farsça gramerle alakalı olarak " Numune-i Kavâid-i Farsi" adlı bir eseri basılmıştır. Vakfettiği yazma eserlerin 700 cilde yakını bugün Beyazıt Devlet kütüphanesindendir. Günümüzdeki ünlü Sabetaycı Bezmenler ailesi bu zâtın neslinden gelmektedir.

Mevlevîlik'teki ikinci önemli Sabetaycı da Selanik Mevlevihanesi Şeyhi İshak Dede olayıdır. Karakaş Sabetaycılarının önemlilerinden olan , İshak Dede Mevleviliğe intisabından bir süre sonra Selanik Mevlevihanesinin postnişînliğine yükselir. Aynı zamanda güçlü bir sabetaycılık eğitimi de alan İshak Dede, Mehmed Es'ad Dede'nin aksine Sabetaycı geleneği ve inancını gizliden güçlü bir şekilde sürdürür. Sabetaycılar içerisinde hahamlık (Ogan) mevkiine yükselir. Selanik'teki Sabetaycı mezarlığının bitişiğinde olan Mevlevîhanenin şeyhi olarak maruf günlerde Mevlevî ayin ve erkânını sürdürdüğü gibi, bu mevlevihanede çifte kimlikli mürtleriyle birlikte gizliden Sabetaycı ayinlerini de sürdürür. Mübadele sonrasında İzmir'e gelen İshak Dedenin ölüm tarihini tesbit edemedik. Dışişleri Eski bakanı Prof. Dr. Emre Gönensay İshak Dede'nin torunlarındandır.

Emre Gönensay

Sabetaycılar, Melamilik ve Mevlevilik dışında en güçlü bir şekilde Bektaşilik tarikatında yer alırlar. Başta, Selanik, Serez, Drama, Üsküp, Teselya, Batı Trakya ve Edirne olmak üzere İzmir Ve Manisa'da yoğun bir biçimde Bektaşilik tarikatına nüfuz ederler. Bektaşilğin geniş meşrepliliği onların nüfuzunu çok daha kolaylaştırır. Sonradan İstanbul'daki bazı Bektaşi

tekkelerine de ciddi bir şekilde nüfuz ederler. Bugün bile gerek Rumeli'de gerekse İzmir, Aydın ve İstanbul'da, hatta Ankara'da Bektaşilerin önde gelenlerinin önemli bir bölümü Sabetaycılardan oluşmaktadır. Bektaşilikte yer alan Sabetaycıların bir bölümünü şu şekilde sıralaya biliriz. Sabetaycı ve Mason Mesut Koman Baba, Kazlıçeşme Bektâşî Tekkesi son postnişîni Sabetaycı Küçük Abdullah Baba, Sabetaycı ve Mason üstadı Teoman Güre (İlhâmî)Halifebaba, İzmir'de hazine avukatlığı yapmış olan Sabetaycı Feyzi Akeren Baba, Selânikli Ali Aydın Baba, Mason ve Sabetaycı Yenişehirli Hüseyin Hüsnü (Erdikut)Baba, Sabetaycı Hüseyin Coşkun Eren, Sabetaycı Prof. Ragıp Üner, Mustafa Kemal Atatürk'ün başhekimi Sabetaycı Dr. Hasan Ragıp Erensel Halifebaba, Sabetaycı Ali Gâlip Eren Halifebaba, Kazlıçeşme Bektâşî Tekkesinin haziresinde medfun olan Tabip Binbaşı Sabetaycı Haydar Bey, Emekli Albay Sabetaycı Cavid Aker Baba, Emin Uras Baba, Eski Ziraat vekili Sabetaycı Nedim Ökmen, Ali Oktay Cever, Besim Berkmen, Cevdet İşçimen.

Sabetaycılar, Bu tarikatlerin yanısıra, Rufâi tarikatına sızarlar. İstanbul'da, Fatih'te Ümmi Kenân tekkesinin kurucusu Selânikli ünlü Kenan Rifâî de bu cemaatin bir mensubuydu. 1867'de Selanik'te doğan Kenan Bey, burada önce Alliance Israélite ve Terakki mekteplerine devam eder, daha sonra İstanbul'da Galatasaray Sultanisi ve hukuk mektebini bitirir. Medine , İstanbul ve başka şehirlerde muallimlik yapar. Medine'de iken Rifâî şeyhlerinden Şeyh Hamza Efendi'den icazet aldığını ileri sürer. İstanbul'da Fatihte halen mevcut olan Ümmü Kenan tekkesini kurar. Tekke 1909'da Mimar Ekrem Hakkı Ayverdi'ye yaptırılır. 1925'e kadar tekke faaliyetini sürdürür. Geniş meşrepli olup, bir sosyete tarikatı şeklinde faaliyetlerini sürdüren Kenan Rifâî (Büyükaksoy) 7 Temmuz 1950 yılında vefat ederek Merkez Efendi mezarlığına defnedilmiştir. Kenan Rifâî'yi takiben bir çok Sabetaycı aile mensubu halen merkez Efendi ve Kozlu mezarlıklarına defnedilmeye devam etmektedir. Kenan Rifâî'den sonra Kubbealtı cemiyeti şeklinde faaliyetini sürdüren cemaatin başına Mimar Ekrem Hakkı Ayverdi'nin kızkardeşi Semiha Ayverdi geçer. (Ölümü: 1993)

Kenan Rıfai

Sabetaycılar, Tarikatlerin yansıra, ticari alan başta olmak üzere diğer alanlarda da boy göstermeye başlarlar. İlkin en önemli adımları eğitim alanında atarlar. Fransız Ve Türkiye Yahudilerinin birlikte Selanik, İzmir gibi Batıya açık ticari liman kentleri başta olmak üzere faaliyete geçirdikleri Alliance Israélite okulları buralardaki Sabetaycıların ilgi göserip devam ettikleri okullar olmuşlardır. Daha sonra Robert koleji başta olmak üzere diğer yabancı okullarda da Sabetatycılar yer almışlardır.

Edirne Alliance Israelite Universelle
(Evrensel Musevi Birliği Okulu)
Kaleiçi semtinde bu gün İnönü İlköğretim Okulu olarak kullanılmakta.

Robert College Gould Hall, İstanbul

Ancak Sabetaycıların eğitim alanındaki asıl atılımları, kendi kurdukları, Terakki ve Feyziye mektepleriyle olmuştur. Bu her iki mektep grubunun temelleri Atatürk'ün Selânik'teki öğretmeni Şemsi Efendi (Şimon Zwi) tarafından atılmıştır. Sabetaycıların Kapancılar koluna mensup olup, 1851 yılında Selanik'te Koca Kasım mahallesinde Abdi Efendi ile Rabiâ Hanım'ın oğulları olarak dünyaya gelen Şemsi Efendi Selanik rüşdiyesini bitirir. Bunun yanısıra hususi dersler alır. Önce Arapça ve Farsça dersler alır. Ayrıca, İbranice öğrenir. Daha sonra Selanik'teki Alliance Israélite okulunda Fransızca dersler alarak bu dili öğrenir. Rüşdiyeyi bitirdikten sonra hemen öğretmenliğe merak saran Şemsi Efendi genç yaşta, okula gitme imkanı bulamayan Sabetaycı çocuklara hususi öğretmenlik yapar. Bir ara Aynaroz gümrük kâtipliğinde de çalışan Şemsi Efendi, 1871 yılında Selanik'e tekrar döner. Hedefi Selânik'te Sabetaycı Cemaat mensuplarına yönelik Avrupaî tarzda eğitim yapan okul açmaktı. İlkin burada Yabancı bir okulda Türkçe öğretmenliği yapmaya başlar. Şemsi Efendi bununla kalmayarak, 1872'de ilk hususi mektebini açma izni alır. Selanik'te Sabri Paşa caddesinde, Çarşamba tekkesi karşısında tek katlı bir binada ilk mektebini açar. Sadece Sabetaycı Cemaat mensubu çocuklara yönelik olarak hizmet veren bu mektep, Sabetaycıların Terakki ve Feyziyye mekteplerinin nüvesini oluşturacaktı. Avrupâî usulde eğitim veren Şemsi Efendi'nin bu mektebinde daha sonra Mustafa Kemal Atatürk de okuyacaktı. Bu, Şemsi Efendi'nin "Atatürk'ün Hocası" ünvanını almasına neden olacaktı. Ilgaz Zorlu'ya göre Şemsi Efendi aynı zamanda en büyük Sabetaycı Kabbalistlerden ve Kabbala üstadlarından biriydi. Hatta, kendi mektebinde Sabetaycılık eğitimi verdiği de bilinmektedir.

Atatürk'ün ilk öğretmeni Sabetaycı Şimon Zvi (Şemsi Efendi)

1879 yılında Selanikte Terakki mektebi kurulur. Kabbala mistisizminden etkilenen Şemsi Efendi, Karakaşlarla Kapancılar grubunu yeniden birleştirme çabalarına girer. Hatta bu amaçla, kendisi Kapancılar koluna mensup olmasına karşın, Karakaşlar grubu ile anlaşarak 1884'te onlara ilk Feyziye mektebini kurar. Bu mektepte öğretmenliğini sürdüren Şemsi Efendi ilk kurduğu tek katlı mektepde de öğretime devam eder. İlk önce kısa bir süre mahalle mektebine devam eden Mustafa Kemal de, bir süre sonra Ali Rıza Bey tarafından mahalle mektebinden alınarak Şemsi Efendi Mektebi'ne kaydedilir. Mustafa Kemalin ilk ciddi öğrenimi bu mektepte olur. Daha sonra Askeri Rüşdiyeye kaydolan Mustafa Kemal bu sırada Fransızca öğrenmek için Selanik'teki Alliance Israélite okuluna da bir süre devam eder.

1912’de Balkan Harbi sonrasında Selanik’in Osmanlılar tarafından kaybedilmesi üzerine, Şemsi Efendi buradan göç etmek zorunda kalır. Önce, İzmir’e yerleşmek isteyen Şemsi Efendi (Şimon Zwi) İstanbul’a yerleşmek zorunda kalır. İstanbul’da Fatih Kız Lisesine Fransızca öğretmeni olarak tayin edilir. Ancak bir süre sonra sağlığı bozulmaya başlar. 1917 yılında İstanbul’da vefat ederek, Kapancılar koluna mensup olmasına karşın, Üsküdar Bülbülderesi’ndeki Selanikli-Sabetaycılar mezarlığında, Karakaşlar bölümünde defnedilir. Yine cemaat mensuplarından Makbule Hanım adlı birisiyle evlenmiş olan Şemsi Efendi’nin makbule Hanım’dan Ma’rife Ve Yektâ adlı iki kızı olur. Müziğe ve eğlenceye meraklı olan Ma’rife düzgün bir eğitim almaz, evlenip biri erkek üç çocuk sahibi olur. Okumaya ve Fransızca öğrenmeye meraklı olan Yektâ ise, ablası gibi güzel olmamasına karşın iyi bir eğitim alır. Sonra, Şemsi Efendi’nin akrabası ve yetiştirdiği İbrahim İhsan’la evlenir ancak bu evlilik bir gece sonra sona erer. İbrahim İhsan hakkındaki siyasi suçlamalardan dolayı Selanik’i terkeder. Yektâ’nın İbrahim İhsan’dan Veli adlı bir oğlu olur. Annesi ve Şemsi Efendi tarafından büyütülen Veli Efendi de Şemsi Efendi ile birlikte İstanbul’a göçeder. 1934’te ki soyadı kanununda Zeren soyadını alan Veli Efendi sonra Nazime Hanım diye yine kapancılardan bir bayanla evlenir. Veli Zeren 1983 yılında İstanbul’da vefat eder.

1877-78 (93) harbi sonrasından başlayarak, Balkanları terk ederek İstanbul vesair şehirlere göç etmek zorunda kalan sabetaycılar, Selanik ve çevresinde kurdukları müesseseleri de yeni geldikleri yerlere taşıdılar. Feyziye ve Terakki mektepleri sadece İstanbul’da değil İzmir, Bursa, Manisa ve İzmit gibi merkezlerde de kurulur. Özellikle Sabetaycıların, İstanbul’da Nişantaşı, Şişli ve Teşvikiye semtleri çevresinde kümelenmeleriyle her iki cemaate ait bu mektepler lise olarak Teşvikiye’ye taşınır. Şişli Terakki lisesi ve Işık liseleri olarak faaliyet gösteren bu mekteplerden Terakki lisesi son yıllarda buradan taşınır. Feyziye mektebi ise halen burada Işık lisesi olarak faaliyetini sürdürmektedir. Her iki mektep’te uzun süredir Sabetaycı cemaat mensubu olmayan bir çok öğrenci de öğrenim görmektedir. Feyziye Mektepleri vakfına bağlı kurum daha da genişleyerek, son yıllarda Işık Üniversitesini kurar, bu üniversitenin rektörlüğünü halen İstanbul Üniversitesi eski rektörlerinden karakaşlar cemaatine mensup, Prof. Bülent Berkarda yürütmektedir.

(www.haberakademi.net, 2009)

Nov
13
2009

Bebekleri Öldürmek Dini Bir Görev!

İsrailli hahamdan tüyler ürperten bir kitap: İşgal altındaki Filistin topraklarında en acımasız şekilde şiddet politikası yürüten İsrail'in bu şiddet politikasının arkasında "Yahudi olmayan herkesin öldürülmesi" fetvasını veren hahamlar olduğu bir kez daha ortaya çıktı.

Gazze katliamı sırasında "Öldürmek iyi bir özelliktir. Sivilleri de öldürün" ifadeleriyle askerlerini Filistinlileri katletmek için motive eden ordu hahamı General Avi Ronzki'den sonra, bir başka haham da yayınladığı kitapta "İsrail tehdit altındaysa, bebek ve çocukların da öldürülebileceğine" dair ifadelerin yer aldığı bir kitap yazdı.

Haham General Avi Ronzki

Filistin'de soykırım ve işgal politikasını sürdüren İsrail'de, ordu hahamının askerler için hazırladığı "Sivilleri de öldürün" ifadelerinin yer aldığı kitapçıktan sonra bir başka haham da, İsrail'i tehdit edebileceği düşünülen kimselerin Yahudiler tarafından öldürülebileceğine dair ifadelerin yer aldığı bir kitap yayınladı.

"GEREKİRSE BEBEK VE ÇOCUKLAR DA KATLEDİLEBİLİR"

İsrail'in işgali altındaki Batı Yaka'da yaşayan İzak Şapiro, yeni çıkan "Kralın Tevrat'ı" isimli kitabında İsrail'e tehdit oluşturan bebek ve çocukların bile öldürülebileceğini ifade ediyor. İsrail'in Haaretz gazetesinde yer alan habere göre Haham İzak Şapiro, kitabında bebek ve çocukların bile öldürülmesine dair ifadelerini İncil'e dayandırırken, bunların kendi yorumu olmadığını söylüyor.

"İSRAİL'İ TEHDİT EDENLERİ ÖLDÜRMEK MÜBAHTIR"

Kitabında, "Başka halklar içerisinde, İsrail'i tehdit edilmesinden sorumlu olmayanların öldürülmesi bile mübahtır" diye yazan Haham Şapiro, "Eğer biz emredilen 7 şarta

uymayanları, bize karşı günah işleyenleri öldürürsek, bunda bir yanlış yok. Çünkü biz kurallara uyuyoruz" ifadelerini kullandı. Haaretz, Şapiro'nun kitabının diğer üst düzey hahamlar tarafından kendi öğrencilerine de tavsiye edildiğini bildirdi.

İsrail'i Yumruk Sıkarak Tehdit Eden Suçlu Bir Bebek!

"VAHŞET BAZEN İYİ BİR ÖZELLİK"

İsrail'de Yahudi olmayanlara karşı cinayet işlenmesine dair fetva daha önce İsrail ordusunun baş hahamı General Avi Ronzki tarafından da verilmişti. Gazze katliamı sırasında İsrailli askerlere dağıttığı kitapçıkta Ronzki'nin, tüm Filistinlilerin öldürülmesi gereken düşmanlar olduğu ve 'Vahşetin bazen iyi bir özellik' olduğunu yazdığı kaydedildi. 'Benim Savaşımı Savaşın: Savaş Sırasında Askerler ve Komutanlar İçin El Kitabı' başlıklı kitapçık, İsrail'in Gazze katliamı sırasında askerlere dağıtılmıştı. Kitapta Filistinlilerin katledilmesi gerektiğini söyleyen radikal Yahudi hahamı Shlomo Aviner'in öğretilerinden bölümler yer almıştı.

'ULUSLARARASI HUKUKU BOŞVERİN, ÖLDÜRÜN'

Kitaptaki bir bölümde, Haham Aviner'in, İncil'de adı geçen Filistinlilerin bugünkü Filistinliler olduğu ve bunların İsrail'in varlığını tehdit edenler olduğu ifadelerini kitapçığa alan General Ronzki, askerlere sivillerin korunmasını öngören uluslararası hukuku göz ardı etmelerini tavsiye etmişti. İsrail ordusunda savaşmayı reddeden 'Breaking the Silence' isimli grubun ortaya çıkardığı kitapçıkta Filistinlilerin tamamının İsrail'in düşmanı olduğu ve katledilmesi gerektiği belirtiliyor.

Shlomo Aviner

(Mehmet Nedim, Vakit, 11-2009)

Jul
30
2009

Ilgaz Zorlu Sabetaycıları Anlattı

Sabetaycı Yazar Ilgaz Zorlu

Sanıyorum bazı sıkıntılar yaşayacaksınız ama ben size durumu anlatayım. Sabetaycılık hakkında rahatça konuşulabilmeli. Bunda ciddi bir sakınca yok aslında.Türkiye’de bir resmî tarih ve Cumhuriyet Halk Partisi’nin getirdiği bir seçkin bürokrat Türkler anlayışı var. Bu anlayış 1924’teki mübadelede Sabetaycıların Türkiye’ye getirilmesiyle doğdu. Sabetaycılığın devlet içindeki rolünün anlaşılabilmesi için Türkiye tarihindeki iki noktanın aydınlatılması gerekiyor.

Bir dakika. 1924’te gayri Müslimler dışarı gönderildi ve Müslümanlar Misak-ı Millî sınırlarına dahil edildi.

1924 mübadelesinde Türkler ve Türkiye'de yaşayan gayri Müslimler yer değiştirdi.

Yani, Sabetaycılar Müslüman kabul edilerek mi Türkiye'ye getirildi?

Tabii. Sabetaycılar, Osmanlı Devleti'nin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kayıtlarına göre Müslümanlar. Ben, Müslüman olmadıklarını iddia ediyorum. Sabetaycılık, 17. yüzyılda ortaya çıkmış, Sabetay Sevi'nin kurduğu bir Yahudi tarikatıdır. Sabetaycılar, 17. yüzyıldan 1920'lere dek Yahudiliğe bağlı kaldılar. 1924'te Karakaş Rüştü vakası yaşandı. Karakaş Rüştü, Ankara'da Millet Meclisine başvurdu ve Sabetaycılığı resmen mahkemelere sundu. Türkiye'de Sabetaycılık diye bir şey olduğunu söyledi ve bunun araştırılmasını talep etti. Konu, o zamanın Vatan, Vakit, Son Saat gibi gazetelerinde tartışıldı. Fakat hiçbir sonuca varılamadı. Aynı tartışma 1937 yılında yeniden gündeme geldi. Ahmet Emin Yalman ve Yunus Nadi arasında bir tartışma geçti.

Yunus Nadi de mi Sabetayistti sizce?

Hayır ama sanıyorum eşi Berrin Nadi Sabetaycı idi. Yakınları arasında da Sabetaycılar vardı. Bu arada bir parantez açayım: Herkes bana bütün bunları nereden bildiğimi ve nasıl bu kadar emin konuştuğumu soruyor. E, tabii ben cemaatin içinden çıkan bir adamım. İkincisi ben bir cemaat tarihçisiyim. Cemaat üyesi 420 kadar aile üzerinde çalıştım. Türkiye kayıtlarında Sabetaycılık diye bir şey yok ama bakın [kalın, İngilizce bir kitap uzatıyor bana] adamın biri Amerika'da, bin sayfa, Sabetay Sevi hakkında kitap yazmış. Bu, Yahudi dünyasında çok önemsenen bir kitap çünkü yazarı İsrail Bilimler Akademisi üyesiydi. Bazıları, Türkiye'de Sabetaycılık diye bir şey yok diyorlar ama böyle de bir kitap var ortada.

Yani, İzmir'de ortaya çıktığı halde Sabetaycılık Türkiye sınırlarını aşmış durumda öyle mi?

Yemen, Suriye, İtalya, Fransa ve daha pek çok ülkede yayıldı Sabetaycılık. Sabetay Sevi'nin ölümünden sonra merkezi Selanik'e taşınan bir Türkiye Sabetaycılığı var. Osmanlı İmparatorluğu belgelerinde avdetî [Dönen, dönme. Sabetaycılar için kullanılan bir kelime] kelimesi geçiyor. Sabetaycılar, Osmanlılar'ın hiç bilmediği bir cemaat değil fakat Osmanlı'da insanların inançları saygıyla karşılandığı için bu konu hiç kurcalanmamış. Sabetaycılığın siyasi teorisi ise, İttihat ve Terakki Cemiyeti'nde geliştirilmiştir. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin elemanlarının çoğu Sabetaycıydı. Sabetaycılık gizli bir örgüttü; İttihat ve Terakki de o dönemde merkezî hükümete karşı bir hareketti ve saraya açıkça muhalefet etmesi mümkün değildi. Onun için, Sabetaycılar, mason locaları gibi, Osmanlı İmparatorluğu içinde faaliyet gösteren fakat başka ülkelerin koruması altında olan teşkilatlar içinde yer aldılar. Zaten ben bunları kitabımda da yazdım. Sabetaycılar üç-dört örgütte etkinlik gösterdi: Mason locaları, İttihat ve Terakki, Melami ve Bektaşi tarikatı ve ordu.

Ordu mu?

Evet.

Bugün de orduda.

Tabii. Bugün de orduda Sabetaycılar var ve Sabetaycı generaller var. Şimdi ben burada isim vermeyeceğim.

Neden?

Çünkü dava açılmasını istemiyorum. Onaltı tane hakaret davası açtılar. Çünkü Sabetaycılık bir hakaret gibi algılanıyor. Halbuki bugün bir ordu komutanı ve bir kuvvet komutanı Sabetaycı kökenlidir. Ve bundan başka pek çok Sabetaycı kökenli kurmay subay var.

Siz Sabetaycıydınız ve hakkınızı arayıp Yahudi oldunuz.

Ben Sabetaycılığın Yahudilik olduğunu söylüyorum, buna dikkat edin. Sabetaycılığın, bazılarının iddia ettiği gibi, Müslümanlaşmış bir grup olmadığında ısrarlıyım.

Sabetaycıydınız ve Sabetaycılığı deşifre ediyorsunuz. Mehmet Şevket Eygi ve Abdurrahman Dilipak gibi İslamcılarla da birlikte çalışıyorsunuz. Sizin niyetiniz ne?

Niyetten kastınız?

"Ben şunu istiyorum ve o yüzden bunları söylüyorum" şeklinde bir cümle kurun.

Bakın, şunda anlaşalım. Burada bilimsel olarak incelenmesi gereken bir hadise var. Bir kişinin siyasal kararlarına etki eden birtakım özel süreçler vardır; aile ve yetişilen çevre gibi. Türkiye'deki bir grup, devlette çok etkili yerlere geliyor. Siyaset bilimiyle ilgili bir hususa dikkat çekiyorum ben. İkincisi, sosyal antropoloji olayı olarak görüyorum meseleyi. Ve bugün Türkiye'de egemen bir Sabetaycı kültürü olduğunu iddia ediyorum.

Egemen mi?

Bir komplo teorisinden söz etmiyorum. Çeşitli etnik gruplar var ve Sabetaycılar da bunlardan biri. Mehmet Şevket Eygi, Sabetaycıların siyasi rolleri hakkında yıllardan beri yazılar yazan biriydi. Abdurrahman Dilipak da Türkiye'deki tüm etnik gruplar üzerinde çalışan bir gazeteci. Dilipak ve Eygi ile bizim düşünce bakımından bir ortak noktamız yok; onlar İslamcılar. Fakat onlar da ben de Sabetaycılığın bilimsel manada araştırılması gerektiğini düşünüyoruz. Konumuza dönersek, CHP, kendisini İttihat ve Terakki'nin devamı olarak görüp, devrimci bir kimlik edindiğini söylüyor. Ben de bu devrimci kimliği Sabetaycıların ortaya çıkardığını ve Türk siyasetini şekillendiren önemli bir faktör olduğunu söylüyorum. Solcular biraz kızacak ama, işin gerçeği, Türkiye'deki sol hareketi kuranlar Sabetaycılardır. Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü Sabetaycıdır. Yalçın Küçük'ün Tekelistan adlı kitabına da bakmanızı öneririm. O isim bilimi üzerinden açıklıyor bu hususları. Bense cemaatin içinde olduğumdan, Şefik Hüsnü'nün ailesini bulduğum için size bunları söyleyebiliyorum.

İsim bilimi biraz uyduruk mu nedir?

Hayır, asla. Yahudiler, dünyanın her yerinde isimlerini belli kurallar çerçevesinde belirlerler. Yalçın Küçük'ün kitaplarının benim kitaplarımdan daha ciddi olduğunu söyleyebilirim.

Türkiye'de solculuğun temellerini Sabetaycılar attı diyorsunuz?

Elbette. Yıldız Sertel'in Annem İçinisimli kitabında uzun uzun, Sabetaycıların Türk solunu nasıl kurdukları açıkça yazılıdır. Biliyorsunuz, Yıldız Sertel'in annesi Sabiha Sertel Sabetaycıydı, zaten kızı anılarında bunu anlatıyor. Derviş ailesinden gelen önemli insanlar var ve bunlar Yıldız Sertel'le akrabalar. Ben size şu anlattıklarımı mahkemelere delil olarak

sundum, o açıdan bir problem yok. İttihat terakkinin beyin takımından iki kişi, Maliye Nazırı Cavit ve Doktor Nazım Sabetaycıydılar. Ve bunlar örgütlendiler. İttihat ve Terakki içindeki Sabetaycıların toplanması ve bunlar arasından bazı kişilerin devlet mekanizmalarına getirilmesi için çalışıldı. İttihat ve Terakki yönetimine baktığımızda Emanuel Karasu'nun, ki Yahudidir, Cavit'in ve Nazım'ın çok önemli olduğunu görüyoruz. İzmir Suikastı'nın, yanılmıyorsam 1927'deydi, iki sanığı olarak yargılanan Cavit ve Nazım asıldı. Bu adamların suikastla ilgisi olmadığına dair ciddi iddialar var. Peki o halde niye asıldılar? Hiç araştırılmamış bir konu bu. Cavit ve Nazım, aslında cumhuriyetin karakterine karşıydılar. Onlar, Cumhuriyet Türkiye'sinin ittihatçı bir karater taşımasını arzu ediyorlardı ve Atatürk iktidara geldikten sonra ittihatçıları planlı ve sistemli bir biçimde temizledi.

Bu söylediğiniz, Atatürk'ün Sabetaycı olmadığı anlamına mı geliyor?

O konuya hiç girmeyeceğim çünkü bu konuda elimde kesin veriler yok, araştırıyorum. Bir 'Atatür' ailesi var. Bu ailenin Bülbülderesi Mezarlığı'nda Karakaş'lar bölümünde mezarları, mezar taşları var. Aileden henüz bir kişiyle konuşabildim. Dolayısıyla kesin konuşamam. Yalnız, Ahmet Emin Yalman'ın Mustafa Kemal'le 1927'de yaptığı röportajda, Yalman şunu söylüyordu "Sizin hayatınızı etkileyen iki öğretmen var. Biri benim babam, öteki de Şemsi Efendi'ydi." Şemsi Efendi, benim büyükbabamın büyükbabasıdır. Atatürk'ün ilk öğretmeni Şemsi efendi bir hahamdır ve benim ailem de 17 kuşak boyunca bir haham ailesi olarak gelmektedir.

Atatürk'ün ilk hocası sabetaycı Şimon Zvi (Şemsi Efendi) Mezarı

Bu arada, Ahmet Emin Yalman da Sabetaycıdır. Atatürk'ün Sabetaycı olup olmaması önemli değil ama şu bir gerçek ki Atatürk, Sabetaycı kültürün içinde yer almış bir insandı. Şu hususu vurgulamak istiyorum: Bir Sabetaycının dinî kimliğini devam ettirip ettirmemesi önemli değildir. Yahudilik, bir din olduğu kadar bir kültürdür. Dünyanın her yerindeki Yahudilerin belli ortak özellikleri vardır. Sabetaycılar da Yahudi kültürünün bir parçasıdırlar. Sabetaycılar son derece organizedirler çünkü Yahudilik dünyanın her yerinde organizedir. Bunun en belirgin kanıtı da İsrail'in kuruluş sürecidir.

Dilerseniz artık günümüze gelelim.

Eğer size Rahşan Ecevit'in Sabetaycı olduğunu söylememi istiyorsanız, tamam Rahşan Ecevit Sabetaycı kökenlidir; ben size bunu söyleyeyim, siz de yazın fakat.

Hayır, benim böyle bir beklentim yok.

Size biri "Sırf adamın biri bunu söyledi diye nasıl yazarsın?" diye sorabileceği için ben size 1924 mübadelesini anlatmak zorundayım. 1924 mübadelesinde Rahşan Ecevit'in ailesi ve benzeri aileler Selanik'te ve civarında bulunan mal varlıklarına karşılık İstanbul – Ankara – İzmir'de mülk alamadıklarından, Cumhuriyet devrinde bir komisyon kurulmuş [Muhtelif Mübadele İşleri Komisyonu] ve bu komisyon tarafından kendilerine Şebinkarahisar'dan toprak verilmiştir. Şimdi bu hanımefendi "Ben Şebinkarahisarlıyım" diyor. Ve kendileri gidip Şebinkarahisar'da oturmamıştır. Geçenlerde Sadık Albayrak bir yazısında soruyordu: "Şebinkarahisar'dan kaç kişi Robert Koleji'ne gidicik paraya sahipti?" Çok doğru bir soru. Şebinkarahisarlı bu aile, İzmir'deki bir aile ile topraklarını değiş tokuş etmiştir ve İzmir'de oturmuştur.

Çiller'e gelelim: Geçenlerde DYP'den beni aradılar, soruyorlar "Tansu Çiller Sabetaycı mı?" Tansu Çiller'in babası, Mustafa Necati Çiller'di galiba adı, 1924 mübadelesi sırasında ya Son Saat ya da Vaki gazetesinde muhabirdi ve Karakaş Rüştü'yü birebir izleyen biriydi. Cemaat tarafından görevlendirilmişti. Demek istediğimi, bir kişini Sabetaycı olması, ille de bir dinî inancı sürdürmesi demek değil, o kültürün içinden gelmesi demek. Mesela, bir Sabetaycı hiçbir zaman İslam'a inanamaz, bu mümkün değil.

Ciddi misiniz?

İnandığını söylüyorsa da yalan söyler. Siz bana Şeyhülislam olabilmiş ya da Nakşibendilik gibi bir tarikata girmiş bir Sabetaycı ya da İstanbul'un varoşlarında yaşayan bir Sabetaycı gösterirsiniz, ben de size "Evet, yanılmışım, bu adamanı durumu farklı" derim. Sabetaycılar, İstanbul'da bile gettolar halinde yaşıyorlar, Etiler-Teşvikiye-Maçka üçgeninde. Etraflarındaki insanlar köylüler, Anadolu'dan gelip geçim sıkıntısı çekenler değil ki. Böyle bir ekonomik seviyede olan adamın getirdiği İslam anlayışıyla, Anadolu'dan çıkmış bir adamın İslam anlayışı aynı olabilir mi?

Onların İslam anlayışı kültürel bir jestler toplamından mı oluşuyor?

Ben onların İslam'ı kabul ettiklerine inanmıyorum. Zaten geçenlerde Can Paker, Milliyet gazetesinde "İslam modernize olmak zorundadır ve bir Protestan İslam'a gitmek zorundayız" dedi. Bunu söylerken ciddiydi ve Türkiye'de işlerin bu yönde ilerleyeceğinden de kuşkunuz olmasın. Öte taraftan, Türkiye'deki laiklik uygulamalarından Yahudi cemaati de zarar gördü, sadece İslamcılar değil. 20 bin kişilik Yahudi cemaati 'Laik konsey' diye bir konsey kurdu ki böyle bir şey dünyanın hiçbir yerinde yok.

Bu durumda Kemal Derviş.

Kemal Derviş'in Sabetaycı olduğunu, şimdi size bir makale vereyim ve hemen.

Kemal Derviş, İsmail Cem, Rahşen Ecevit ve Can Paker dörtlüsü.

Can Pakerle ben akrabayım. Can Paker'in eşi olan Mihriban hanım, benim annemin teyzesinin oğlu olan Yaşar Malta'yla Yeni Tekstil diye bir şirkette ortak. Size sözünü ettiğim birçok insanla da akrabayım zaten, yani size verdiğim bilgilerin çoğu aile kaynaklarından geliyor, asparagas değil.

Sabetayist olduklarını belirttiğiniz bu dörtlü.

Türkiye'de iktidara doğru geliyorlar.

Hükümetler üstü bir konumdaki Kemal Derviş.

Kemal Derviş Türkiye'ye getirildi ve yaptığı hiçbir şeyden ötürü siyasi sorumluluğu yok. Demokratik sistemde böyle bir şey olabilir mi? Bu adam bakan, siyasi sorumluluğu nasıl olmaz?

Siz bunu nasıl açıklıyorsunuz?

Türkiye Cumhuriyeti kanunları Sabetaycılara farklı, diğer insanlara farklı uygulanır. Bunun bir örneği, Halil Bezmen. 1994'te Amerika'ya gitti ve"Ben Yahudi'yim,Türkiye'de baskı görüyorum"dedi.Halil Bezmen mesela Kürt olsaydı,Amerika'da "Ben Kürt'üm,baskı görüyo rum" deseydi ne olurdu?Devlet Güvenlik Mahkemeleri Halil Bezmen hakkında dava açardı ve vatandaşlıktan çıkarılması için uğraşırlardı. Hiçbir DGM,Halil Bezmen'in"Ben Yahudi'yim ve baskı görüyorum"lafını bir suç kabul ederek dava açmadılar. Çünkü açamazlardı.

Neden

Çünkü, Türkiye'de uzun yıllar ceza davalarında bilirkişi olan Prof. Dr. Sahir Erman Sabetaycıydı. Size verdiğim, Şişli Terakki Lisesi'nin Vakfı'nın genel kurulunu gösteren belgeye dikkat edin. [Terakki Vakfı Genel Kurulu'nu gösteren iki sayfalık bir broşürde vesekialı fotoğrafları bulunan üyelerden söz etmeye başlıyor.] Vakfın Başkan Yardımcısı Bülent Tanla şu anda CHP'de ikinci adamdır. Yan tarafta Prof. Dr. Hasan Erman'ın fotoğrafı görülüyor; sözü geçen Sahir Erman'ın oğludur Hasan Erman ve İstanbul Üniversitesi'nde öğretim üyesidir. 1972'de İnönü'yü deviren raporu yazan Prof. Dr. Ahmet Yücekök'ü görüyoruz sayfanın altında; o da şu anda aktif olarak siyasetin içinde. Arka sayfanın başında, Kemal Derviş'in yakın dostu Asaf Savaş Akad var, Sabetaycıdır kendisi. Ah, Can Paker de bu okulda, ne tesadüf! Aşağıda, TESEV'in çok önemli bir üyesi ve Türkiye Sabetaycılarının siyasi örgütlenmesini sağlayan adamlardan biri olan Prof. Dr. İlter Turan'la karşılaşıyoruz. Bu insanların çok kısa sürede yükseleceklerini ve Türkiye'de çok önemli yerlere geleceklerini, Jarusalem Report dergisine yazdım.

Bu adamlar, Amerika'ya gidip "Biz Yahudi'yiz, bakın adamın biri yazdı, kendisi tarihçidir, doğru söylüyor, bize yardım edin" dediler ve Yahudi lobisi bunlara yardım ediyor, bu kadar basit. Söylediklerim sizi şaşırtmasın. Şimdi bu adamlara karşı Türkiye mahkemeleri bir dava yürütebilir mi?

Madem öyle, kaç Sayetayist olduğunu söyleyin.

Ben, 1924'te 25 bin Sabetaycı geldiğini biliyorum. Bugüne kadar da toplam nüfusun 100 bin civarına ulaştığını tahmin ediyorum.

1924'ten bugüne, Sabetaycılar hiç asimile olmadan bugünlere geldiler, öyle mi?

1950'lerde cemaat içinde asimilasyon evlilikler yoluyla başladı.

Günümüze dönelim.

1970'lerden itibaren CHP içinde bir değişim yaşandı. İsmet İnönü'nün ekibine karşı Rahşan Ecevit bir ekip kurdu. Bu ekibin önde gelen isimleri Bülent Tanla, İlter Turan ve Ahmet Yücekök'tü. Rahşan hanım, o tarihte, pek çok Sabetaycıyı biraraya getirdi. Zaten, Robert Koleji yıllarında mesela Mehmet İsfan'la bu hanımefendi sınıf arkadaşıydı. Mehmet İsfan Sabetaycıdır ve eski İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsfan'ın akrabasıdır. Benzer şekilde Neşe Derviş Deriş ya da Nur Derviş de Kemal Derviş'in akrabası olup, Rahşan Hanım'la Robert Kolej'den bağı olan insanlardır. Kemal Derviş Türkiye'ye getirildiği zaman da belirttim, Türkiye yeni bir İttihat ve Terakki dönemi yaşıyor. Talat – Enver ve Cemal Paşşaların yerine İsmail Cem, Rahşan Ecevit ve Kemal Derviş getirilmiştir.

IMF heyetinde de Türkiye'de de Kemal Derviş'ten çok daha iyi iktisatçılar olduğu halde Kemal Derviş getirildi çünkü Rahşan hanımın istediği biriydi ve Sabetaycıydı. Rahşan Ecevit, Kemal Derviş'le beraber Türkiye'ye yeni bir model getirmek istedi. Bunu 1970'lerde denemiş fakat başaramamışlardı. Önlerindeki en büyük engel de MHP'ydi. MHP durumun farkında değildi. CHP "Biz ortanı solundayız" ifadesiyle bir sol modeli geliştirmeyi çalışıyordu. Ve bu model aslında bir Çavuşesku Romanya'sı veya Tito Yugoslavyası modeli olacaktı fakat bu engellendi, ardından da 12 Eylül ihtilali oldu. 12 Eylül'de kaç tane Sabetaycı tutuklandı bakalım. İsmail Cem o zaman aktif olarak siyasetin içindeydi, tutuklanmadı. Bülent Tanla tutuklanmadı. Haklarında dava dahi açılmadı.

Ordu bilerek mi tutuklamadı yani?

Askerlerin içinde de Sabetaycılar var. Mesela geçmişteki Genelkurmay Başkanlarından Refik Tulga Sabetaycı kökenliydi. Belki de ailesi bunu yalanlar. Burada ciddi bir problem var: Bir Sabetaycı, "Ben Sabetaycı değilim" diyebilir. Mesela, Orhan Pamuk, Aksiyon dergisinde açıklama yapıyor ve "Ben Sabetaycı değilim"diyor. Bu bey, eski İstanbul Valisi Muhittin Üstündağ'ın akrabasıdır. Yalçın Küçük'ün söyle diyor çok ilginç bir şey var. Diyor ki"Türkiye'de bir insanın bir yere gelebilmesi için Sabetaycı olması gerekiyor." Ben de buna katılıyorum.

Orhan Pamuk'un "büyük romancı" olmasının yanında AB vb. konularda beyanatlar vermesi sizce, Sabetaycı oluşuyla mı alakalı?

Sorarım size, mesela Can Paker kimdir? Henkel adlı firmanın genel müdürüdür. İşadamı değildir, maaşlı müdürdür. Can paker aynı zamanda TESEV'in başkanıdır. Bu beyefendi her hafta NTV'ye çıkıyor, neden sizce? Çünkü NTV'nin sahibi Şahenk ailesidir. Şahenk ailesi Niğdelidir, ama Selanik göçmeni bir ailedir. Osmanlı Bankası ve Garanti Bankası da bu grubunudur ve demeç verebilecek birçok adamları olduğu halde neden Can Paker'i her hafta ağırlıyorlar?Çünkü, Can Paker geleceğin başbakanı olarak yetiştirilen bir Sabetaycıdır.

Can Paker başbakan olacak öyle mi? Bu kadar basit mi sizce?

Evet. Bakın, Türkiye bu kadar basit yönetiliyor. 200 milyar dolara yakın iç ve dış borcu olan bir ülke, eğer öksürmek için Amerika'dan izin alıyorsa ve bugün Türkiye'de yaşayanların

çoğu bir şekilde kapağı Amerika'ya atıp çoluğumu çocuğumu Amerika'da okutayım diye dua ediyorsa, Türkiye'de İngilizce eğitim veren okullardan çıkan insanlar birinci sınıf, geride kalanlar ikinci sınıf vatandaş oluyorsa, siz bunu seçseniz de seçmeseniz de bu olur. Ya seçimle olur ya da 28 Şubat süreci gibi, Çevik Bir gibi Sabetaycı bir subayın yaptığı bir hareketle.

Bir saniye siz Çevik Bir'e Sabetaycı mı.

Evet, bunu kendisi açıkladı zaten. Şimdi bana öyle sorular soruyorsunuz ki şaşırıyorum.

Yalçın Küçük de Çevik Bir'in Sabetaycı olduğunu ima ediyor ama açıkça söylemiyor.

Çünkü çekiniyor. Ben bunları söylüyorum çünkü bir akademiye bağlı değilim, bir cemaat tarihçisiyim.

Söylediklerinize göre, Türkiye'de Sabetaycı bir siyasi ekip ve onların bir siyasi projesi var. Anladığım kadarıyla da Türkiye'nin ekonomik bunalımından istifade etmeye dayalı bir proje bu ve pek de hayırhah değil. Bunu mu diyorsunuz?

Sosyal bilimlerde olaylar bizi bir yere götürür. 1919'da Türkiye'de Wilson Prensipleri Cemiyeti adlı bir cemiyet kuruldu. Bu cemiyeti kuranlardan biri Ahmet Emin Yalman ki Sabetaycıdır, öteki Rasih Nuri ileri (o da sabetaycıdır], bir diğeri de Halide Edip Adıvar'dır, o da Sabetaycı kökenlidir. Bu insanlar Türkiye'de Amerikan mandası kurulması için Başkan Wilson'a rapor hazırlayıp sunmuşlardır. O tarihlerde Atatürk, Sivas Kongresi'nde mandaya karşı çıkmıştır ve Nutuk'ta da Ahmet Emin Yalman'ı mandayı desteklediği için, isim vermeden fakat çok açık bir biçimde eleştirmiştir. Şimdi seksen sene sonrasına bakıyoruz: Bugün Türk halkı arasında Amerikan mandası ister misiniz diye bir oylama yapılsa, ben sonucun isteriz şeklinde çıkacağını düşünüyorum.

Yani bu iyi bir durum mu?

Ben bir araştırmacıyım, olayları iyi ya da kötü diye değerlendirmem.

Nasıl yani? Bir ülkenin bağımsızlığından vazgeçmesi iyi bir şey olabilir mi?

Bunu o ülkede yaşayan insanlara sormak gerek.

İnsanların politik olarak ümitlerinin tükenmesi ya da tüketilmesi söz konusu demek ki?

Bu tamamen ayrı bir konu.

Ayrı değil, bütünüyle bunun içine yerleşen, içinden çıkan bir konu.

Biz Osmanlı'yı neyle suçladık? Duyun-u Umumiye idaresiyle suçladık. Bugün Türkiye'de yeni bir Duyun-i Umumiye idaresi olarak IMF heyeti var. Osmanlı'yı vatana ihanetle suçlayanlar, yarın bu yönetimi de aynı sebeple suçlayabileceklerdir.

Şimdi neden bu durum açığa vurulmuyor?

Çünkü Sabetaycı kökenli politikacılar çok büyük miktarda para dağıtıyorlar. Mesela, çok merak ediyorum TESEV adlı vakıf ABD hükümetinden ya da ABD'deki sivil toplum örgütlerinden ne kadar para alıyor ve bu paralarla kimlere iş yaptırıyor? TESEV'in destek lediği bazı gazeteciler var. Bunlardan biri kim biliyor musunuz? Can Paker'in kızkardeşi olan Canan Barlas'ın kocası Mehmet Barlas.

Mehmet Barlas şu anda Yeni Şafak'ta yazıyor ve gazete içinde muteber bir konumda. Eşi Sabetayist olduğu için Sabetayist kültürle yakından ilişkili olduğunu söylüyorsunuz yani Mehmet Barlas'ın?

Evet, bunu söylüyorum.

Mehmet Barlas'la Yeni Şafak arasındaki.

Bunu bana sormayın, Mehmet Barlas'a 10 bin dolar maaş veren Yeni Şafak'ın idarecilerine sorun.

Sizin yorumunuzu soruyorum. Yani İslamcılarla.

Bakın, Türkiye'de birinci sınıf vatandaşlar ve ikinci sınıf vatandaşlar var. Diğer ayrımlar bunun gerisindedir.

İslamcıların konumunu ve fonksiyonunu hesap dışı tutamazsınız.

Erbakan, orduyla en çok didişen kişi olduğu halde 28 Şubat kararlarının altına imza atmadı mı? Bugün en çok tartışılan meselelerden biri de bu. Ben Türkiye'de bir model olduğunu söylüyorum. Bunu kabul etmek size ağır geliyor. 1970'lerde Vietnam bu modeli kabul etmedi ve Amerika'yla savaştı. Bağımsızlığını korudu. İran ve Küba da bunu yaptı, şimdi de Kuzey Kore yapıyor. Bu ülkelerin halini görüyorsunuz. Amerikalılar, her ülkede kendilerine destek olacak adamları bulurlar, seçerler. Bu insanlarla birtakım maddi ilişkiler kurarlar, ABD'de yaşama imkanı ve benzeri avantajlar sağlarlar. Sadece Türkiye'de değil, her yerde böyledir. Türk halkı, kendisinin bağımsız olduğu gibi yanlış bir inancı taşıyor. Halbuki bağımsızlık maddiyatla olur. Ben bu duruma Türkiye'de yaşayan biri olarak üzülüyorum. Aksi takdirde bu insanları böyle açıkça deşifre etmezdim. Yine de benim size bunları anlatmamın bir anlamı yok. Çünkü yarın Mehmet Barlas çıkıp "Ben Sabetaycı değilim" diyecek. Söyledi de zaten. Benzer şekilde ben iki sene önce DSP'yi Rahşan Ecevit'in yönettiğin söylediğimde Mehmet Şevket Eygi de Abdurrahman Dilipak da buna gülüp geçerdi. Bugün Rahşan hanımın konumunu görüyorsunuz. Milletvekili olmayan, hükümet içinde hiçbir ağırlığı olmayan biri olduğu halde bugün bir partiyi fiilen yönetmektedir. Ve 30 Ağustos'a kadar Silahlı Kuvvetler'den Kıvrıkoğlu'nun gitmesi ve sonra da Rahşan Ecevit'in cumhurbaşkanı olması sağlanacaktır.

Yapmayın lütfen bu Muppet Show [Tv.'de yayınlanan bir kukla şovu] gibi bir şey.

Göreceksiniz.

Türkiye'nin ilk kadın cumhurbaşkanı, 81 yaşını aşmış Rahşan hanım mı olacak yani?

Kıvrıkoğlu gittikten sonra, orduda yükselecek Sabetaycı subaylar var. Gene 28 Şubat benzeri bir süreç yaşanacak. Libya Lideri Muammer Kaddafi "28 Şubat sürecinde Sabetaycıların

parmağı var" dediğinde bu adamlar Libya'yla ilişkileri kesmeye kalktılar. Aynı askerler, Çevik Bir Amerika'da Yahudi olduğunu söylediği zaman neden bir şey yapmadılar? Ne demek istediğimi anlatabiliyor muyum? Rahşan Ecevit Türkiye'nin ilk kadın cumhurbaşkanı olacak. Ben bunları 1998'de yazdım ama Türkiye'de yazmadım çünkü bunlar beni Türk siyasi hayatı açısından değil Yahudi coğrafyası açısından ilgilendiriyor.

Yani Yahudilere durumu bildirmek için mi yazıyorsunuz?

Ben Yahudilere şunu söyledim: Türkiye, dünyada anti-semitizmin olmadığı ender ülkelerden biri. Ve Türkiye'de Yahudilerin ve Sabetaycıların hiçbir problemi yoktur.

İsmail Cem, Yunan Dışişleri Bakanıyla birlikte Cenin'deki katliam ve Ramallah'ta yaşananlardan ötürü İsrail'e gitti.

Yorgo Papandreu'nun annesi de Musevi'dir. Bir Yunan gazetesi, 1999'da, Türk-Yunan barışını Yahudiler sağlayacak şeklinde bir yazı yayınlamış.

Bahsettiğim ziyaretin Filistinliler açısından hiçbir işlevi olmadı.

Hatırlarsınız, cumhurbaşkanlığı seçimine İsmail Cem girmişti. Ben o tarihte İsmail Cem'in cumhurbaşkanı olmak istediğini yazdım, az kalsın seçiliyordu.

Fakat seçilmedi?

Meclis'teki adamlar, Türkiye'yi kendilerinin yönettiği zehabına kapıldılar ve biz bu adamı seçmiyoruz dediler. E, seçmezsen Rahşan Ecevit'i seçersin birkaç yıl sonra.

Sözünü ettiğiniz Sabetayistler, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesine ne diyorlar? Yoksa daha ziyade ABD ve İsrail eksenli bir dış politikayı mı benimsiyorlar?

AB'ye girilmesini istiyorlar ve zaten en çok da Sabetaycı politikacılar destekliyor burnu, çünkü AB süreci Türkiye'nin çehresini değiştirecek ve muhtemelen de Bosna-Hersek'te yaşananları yaşayacağız.

İç savaş mı çıkacak sizce?

Türkiye zaten buna doğru gidiyor.

Ne kadar iç karartıcı ve sinir bozucu sözler sarfediyorsunuz.

Beni görevim sizi mutlu edecek sözler değil gerçekleri söylemek.

Peki, iç savaşın tarafları kim olacak?

Bu konu o kadar tuhaf ki, 1980 öncesinde çatışan taraflar ne oldu? Bir anda yokoldular. Türkiye'de bu tip olaylar her zaman suni olarak üretilir. Bizim insanlarımız da saf ve temiz oldukları için aldanırlar.

AB'yle bunun ne alakası var? Yani nüfusunuzun bir kısmını yokedin öyle gelin mi diyecekler?

Bilmiyorum. Bosna olayı benim çok ilgimi çekmişti. Avrupa'nın ortasında bir soykırım yapıldı. Ve buna İngilizler karşı çıktı. Teatcher, "Bu bir soykırım" dedi ama Avrupalılar hiçbir şey yapmadı. Bugün Sırbistan'ın AB'ye girmesi tartışılıyor.

Türkiye'deki Sabetayistleri müthiş bir güç odağı olarak sunuyorsunuz. Bu insanların karşısında yer alan bir başka güçlü unsur yok mu?

Var, mesela Çerkezler var.

Nasıl yani?

Devlet yönetiminde görev alan Çerkez kökenli insanlar var.

İdeolojik bir ayrım yapmak gerekirse.

Sabetaycıların karşısında onlar kadar kuvvetli hiçbir kesim yok.

Abarttınız.

Abartmadım.

Tayyip Erdoğan ve çevresine ne diyeceksiniz?

Yapmayın lütfen, Tayyip Erdoğan'ı ciddiye almıyorum. Amerika'nın bize çizdiği bir rota var. Siz bu rotayı kabul etmiyorsanız, ödersiniz borçlarınızı, Türkiye'de bir idari reforma gidersiniz ve Amerikalıların etkisini azaltacak bazı işler yaparsınız. Kurallar koyarsınız, mesela, Türkiye'de memur olan kişiler Amerika'ya gitmeyecek, dersiniz. Bunu yapamadığınız ve Amerika'ya göbekten bağlı olduğunuz sürece bir şey yapamazsınız.

"Buna niyeti olan kimse yok" mu diyorsunuz?

Yok. Ben duymadım.

Çevik Bir genelkurmay başkanı olma yolundaydı. Ve siz onun bir Sayetaycı olduğunu söylüyorsunuz. Fakat onu ekarte ettiler?

Çevik Bir çok hatalar yaptı.

Mustafa Kemal'in İttihat ve Terakki'yi giderdiğini de siz söylediniz.

Orada Sabetaycılar önemli bir tarihî hata yaptılar. 1915 Ermeni olaylarında Nazım'ın ve Cavit'in çok ciddi rolleri vardı. Bu olayı onlar planlamıştı. Çünkü Ermeniler Yahudiler karşısındaki en büyük siyasi güçtü.

Bugün Türkiye'de 28 Şubat sürecinin zararlı olduğu ortaya çıktı çünkü 28 Şubat Ecevit'i getirdi. İsmail Cem'in cumhurbaşkanı olmasını engellediler, onu seçmediler ama işte Kemal Derviş geldi başlarına. Ayrıca, Derviş çok çelişkili demeçler verdi. Seçim olursa başımız yanar diyen adam,şimdi seçim olsun ben aktif politikaya gireceğim diyor. Size daha ne anlatayım. Yeni Şafak'ta üç kişi var, bunlara dikkat edin. Bunlardan biri Cengiz Çandar'dır, Sabetaycıdır ve bunu Şalom gazetesine verdiği beyanatta belirtmiştir. İkincisi, Mehmet

Barlas. Üçüncüsü de annesi Sabetaycı kökenli olan Nazlı Ilıcak'tır. Bütün bunları anlatmanın durumu değiştirmeyeceğini de belirtmek gerek. Kimsenin umursadığı da yok zaten. Bana öyle acayip mektuplar geliyor ki. Adamın biri, Millî Eğitim Bakanlığı'nın bilmem hangi şubesinde şef, müdür yardımcısı olmak istiyor ve bana diyor ki "Ilgaz Bey, benim de Sabetaycı olduğumu yazarsanız beni müdür yardımcısı yaparlar". Durum bu noktaya gelmiş.

Size bir çırpıda dört tane Sabetaycı dışişleri bakanı sayabilirim: Tansu Çiller, İsmail Cem, Emre Gönensay, Coşkun Kırca. Kürtler de dahil hiçbir etnik grubun dört dışişleri bakanı yok. Çünkü böyle bir organizasyon yok.

Yani Sabetaycılar diye bir grup var ve Türkiye'nin üzerine çöreklenmişler.

Çöreklenmiş demeyelim. Sabetaycılar bir menfaat grubu haline gelmiş durumdalar. Osmanlı'da Sabetaycılar hiçbir siyasi örgütlenme içinde değilken, 350 sene asimile olmadan yaşamışlardı. 1924'ten bu yana ise Sabetaycılık yüzde 70 asimile olmuştur. Üç kuşak sonra Sabetaycı diye bir şey kalmayacak.

Sizin asıl meseleniz bu mu? Yani Sabetaycılar bakan oluyorlar ve Sabetaycılık bundan zarar görüyor?

Sabetaycılar, Sabetaycılıkları sayesinde ABD lobisinden açık destek alıyorlar. Kendi menfaatleri uğruna cemaatin menfaatlerini feda ediyorlar.

İslamcı bir dostum dışişleri bakanı olsa bu beni memnun eder. Sizde durum neden tam tersi?

Sabetaycı biri olan Can Paker "İslam'da reform yapılmalı" dediğinde siz buna karşı nefret duymuyor musunuz? "Kardeşim sana ne, sen ne karışıyorsun İslam'a" diyorsunuz. Bu kime zarar veriyor? Sabetaycılara. Bir adamın Sabetaycı olduğu söylendiğinde artık bu bir hakaret sayılıyor. Halbuki Sabetaycı da sizin gibi bir insan. Sizden bir farkı yok.

Yahudilik meselesine dönelim. Siz Yahudi olmayı başardınız. Diğer Sabetaycılara da öneriyor musunuz?

Kimseye bir şey söylemiyorum. Türkiye'de din değiştirebilmek için bir mahkemeden karar almak gerekiyor. Bu çok uzun bir süreçtir. Ben mahkemeye başvurduğumda Hürriyet gazetesinde haber oldu. Televizyonlara falan çıktım. Kendimi maymun gibi hissettim. Ama konuyu kamuoyuna duyurabilmek için de başka çarem yoktu. Benim özel problemimdi; yani ben homoseksüel de olabilirdim ve homoseksüelliğimi tescil ettirmeye çalışabilirdim. Yani Yahudi olduğumu onaylatabilmek için televizyona çıkmak, bir kamuoyu baskısı oluşturmak zorunda kaldım.

Son olarak Şükrü Sina Gürel.

Şükrü Sina Gürel Sabetaycıdır, istediği kadar değilim desin. Sina isminden de bu anlaşılıyor. Siz hiç Türkiye'de ben Sabetaycıyım diyen adam gördünüz mü?

Şükrü Sina Gürel DSP'nin başına mı getirilecek mi sizce?

Rahşan Ecevit'i ikna edemedikçe hiç kimse istediğini yapamaz. Can Paker'i büyük ihtimalle ANAP'a getirecekler. DSP'den İsmail Cem'i ayırıp Kemal Derviş'le birlikte CHP'ye yollayacaklar. DSP'de bir Sabetaycı olacak ama artık Sina Gürel mi olur başkası mı bilemiyorum. Fakat neticede ANAP-DYP-CHP koalisyonu, DSP muhalefeti olacak. Ve bunu da en çok İslamcılar destekleyecek Nasıl AB'ye girelim diye bu kadar destekliyonlarsa.

Saçma. İslamcılar bunu niye desteklesin ki?

Yahu, Tayyip Erdoğan Mehmet Barlas'tan destek alan bir adam. Türkiye'de iktidara gelmek isteyen bir kişinin Amerikan Musevi lobisiyle ilişki kurması zorunludur.

Saadet Partisi de sizin hesabınıza göre bu tuhaflığı destekleyecek, öyle mi?

1980'lerde yaşananlardan sonra Ecevit'lerin bir daha iktidara gelmeleri mümkün müydü? Değildi ama geldiler. N'oldu MHP'ye? 1974 senesini gazetelerini okuyun. Türkiye'de MHP bunlarla çatışıyordu. Şimdi bunlarla koalisyon kurdu. O zaman kursalardı 1980 ihtilalini yaşamazdık.

Hüsamettin Özkan'ın dışlanması, Sabetayist olmadığından mı?

Hep söylerim, Rahşan hanım, Golda Meir'e benzer. Yapısı, karakteri, fikriyatı onun aynısıdır. Golda Meir nasıl baskıcı, hiçbir şekilde demokrasi tanımayan, İsrail'in kurtuluşu için bütün Arap dünyasının yokedilmesini savunan biriyse, Rahşan hanım da aynı şeyi İslamcılar için düşünen biridir. İsrail'de de bazı kişisel konuşmalarında bunu söylemiş. 81 yaşında olduğu için de Rahşan hanımı küçümsemeyin, 70 yaşının altında olup da onun çiklet gibi çiğnediği insanlar var. 1972'de İnönü'yü devirdiği zaman söylediği meşhur bir sözü var, "Ben, Varlık Vergisi'nin intikamını aldım" dedi. Atatürk'ün yakın silah arkadaşını CHP'den atabilmiş olan bir insandan bahsediyoruz. Ayrıca daha en az 20 sene yaşayacağına da kesin gözüyle bakıyorum.

(Murat Menteş, Netpano.com, 03.2005)

Jul
28
2009

Haham'dan kan ve revan çağrısı

Filistin'i işgal altında bulunduran İsrail, Batı Şeria'daki El Halil kentinden sonra şimdi de Arapların yoğunlukta yaşadığı kuzeydeki Nasıra kentinin Yahudileştirilmesi çabası içerisinde. İsrail'in bu yılın başındaki Gazze saldırısı sırasında "Filistinli bebekleri de öldürün" açıklamasıyla tanınan Yahudi haham Dov Lior, İsrail'in işgal altında tuttuğu Nasıra kentine gelerek buradaki Yahudilere, kenti Yahudileştirme çağrısı yaptı.

YAHUDİ ŞERİATINI AÇIKLADI: SİVİLLERİ DE KATLEDİN

Rabbi Dov Lior (elinde kağıt olan)

Nasıra'daki tarikatına bağlı öğrencilerle bir araya gelen ırkçı haham Dov Lior, Batı Şeria'daki Hebron (El Halil) kenti örneğini vererek, Nasıra'nın da Hebron gibi Yahudileştirilmesi, Arapların bu kentten çıkarılması gerektiğini söyledi. Hazreti İsa'nın çocukluğunun geçtiği ve Hazreti Meryem'in memleketi olarak bilinen Nasıra'nın her zaman bir Yahudi kenti olduğunu iddia eden Lior, "Nasıra da, Hebron gibi Yahudileştirilmeli. Şu anda Araplar tarafından işgal edilen bu kent, hep Yahudi kenti olarak kalmıştır" dedi.

"ARAPLARI TEMİZLEYEMEZSEK, RAHAT EDEMEYİZ"

Nasıra kentinin Araplardan temizlenerek Yahudileştirilmesi çağrısı yapan Dov Lior, Filistin topraklarını işgal eden İsrail'deki en radikal hahamlardan biri olarak biliniyor. Yesha Hahamlar Konseyi Başkanı olan Haham Lior, iki yıl önce yaptığı bir açıklamada, Filistinlilerin kötü emelli insanlar olduğunu ifade etmiş ve "Arapları buradan temizleyemezsek rahat edemeyiz. Gerekirse tazminat ödeyip, onları buradan temizleyelim" demişti.

"YAHUDİ İNANCINDA SİVİLLERİN ÖLDÜRÜLMEMESİ DİYE BİRŞEY YOK"

Lior, geçtiğimiz yıl yaptığı bir açıklamada da "Savaş sırasında sivillerin düşünülmesi diye bir şey yok" diyerek Filistinlilerin öldürülmesi gerektiğini söylemişti. Araplara ev ve iş vermenin Yahudi inancından yasak olduğunu belirten ırkçı haham Lior, İsrail'in bu yılın başında Gazze'ye düzenlediği ve çoğunluğu kadın ve çocuk 1500 kişinin hayatını kaybettiği saldırıyla ilgili olarak da, İsrail askerlerine bebekleri dahi öldürebilecekleri tavsiyesinde bulunmuştu.

(Mehmet Nedim Aslan, Vakit, Temmuz 2009)

Jul
26
2009

Sabataycı Okullar ve Üniversiteler

Ülkemizde cemaat okulları, üniversiteleri, hayır kurumları bulunmaktadır. Meselâ:

Robert College Amerikan Evangelist misyonerlerinin okuludur.

İstanbul'daki Notre Dame de Sion Fransız Katolik okuludur.

Sabataycı cemaatin veya lobinin de okulları ve üniversiteleri vardır. Bunu inkâr etmek "Biz Atatürk okulları ve üniversiteleriyiz" demek gerçeği değiştirmez ki.

Heybeliada'daki Rum Ortodoks Ruhban Okulu'nda da baş köşede Atatürk resmi vardı. Atatürk resmî var diye o okul Atatürkçü mü olur?

Atatürk resmi olmayan bir tek İmam-Hatip okulu, İlahiyat fakültesi gösterebilir misiniz?

Evet ülkemizde Sabatay (Avdetî, Selanik dönmesi) okulları vardır. Bunların pîri Selanikli Şemsi efendidir. Şemsi efendinin asıl adı Şimon Zvi'dir. Ve kendisi gizli Sabataycı hahamıdır.

Sabataycı okulları ve üniversiteleri Atatürkçülüğe hizmet perdesi altında ne yaparlar? Sabataycılığa hizmet ederler. Kendi çocuklarını "iyi" yetiştirirler, Müslüman çocuklarını da kendilerine benzetmeye çalışırlar.

Sabataycıların Sabataycılığa hizmet etmeleri normaldir. Katolik Katolikliğe, Evangelist Protestanlığa, Bahaî Bahaîliğe, Yahudi Yahudiliğe hizmet eder.

Müslümanlar İslâm'a hizmet ederler mi? Maalesef hepsi hizmet etmez. Yahudiliğe, Nasranîliğe, misyonerliğe, Sabataycılığa hizmet eden nice Müslüman biliyoruz.

Türkiye'de Sabatay cemaatinin okul ve üniversiteleri vardır. Bu gerçeği kimse inkara yeltenmesin.

İşin vahim tarafı bu değildir. İmam-Hatip okulları ve İlahiyat fakülteleri dahil bütün Türkiye okullarında Sabataycılığın ağır baskı ve etkileri bulunmaktadır.

Bizdeki resmî millî eğitim Sabataycılığa uygun bir eğitimdir.

Resmî ideolojide haddinden fazla Sabataycılık tuzu biberi salçası bulunmaktadır.

Sabatay Sevi, Şimon Zvi, Moiz Kohen Tekin Alp ve daha nice Sabataycı ve Yahudi, modern Türkiye'nin kurucuları heyetine dahildirler.

Atatürkün ilk öğretmeni Şimon Zvi (Şemsi Efendi)

Bir alimler, araştırıcılar ekibi kurulsa ve bunlar sağlam bilgilerin ve belgelerin ışığında son iki yüz yıllık tarihimizin ihtilallerini, darbelerini, yeniliklerini, değişimlerini inceleseler bu dediklerim gün ışığına çıkacaktır.

Tevhid-i Tedrisat devrimi "Tevhidî Tedrisat"a karşı yapılmıştır.

Sayın Kültür Bakanımız "Heybeliada Rum Ortodoks Ruhban Mektebi" mutlaka açılacaktır dedi.

Peki soruyorum: İslâm medreseleri de açılacak mıdır?

Hiç sanmam. İslâm medreselerinin açılması Sabataycılığa aykırıdır.

Yazık! Şu İslâm memleketinde Sabataycılar kadar hürriyet ve haysiyetimiz yok.

(M. Şevket Eygi, Milli Gazete, 2009-07-22)

May
02
2009

Yahudi terzi

Yakın bir tanıdığım, otuz yıl önce İstanbul'da terzi olan akrabasını ziyarete gidiyor. Hazır gitmişken bir takım elbise diktirmek istediğini söylüyor.

Terzi olan akrabası ile kumaş almak için bir dükkana gidiyorlar. Yalnız terzi, bizim arkadaşa "ne zaman ayağına basarsam, o kumaşı al" diyor. Dükkana giriyorlar. Dükkan sahibi Yahudi. Kumaşları gösteriyor dükkan sahibi; "işte bu 10 lira,bu 8 lira,bu 5 lira,bu 3 lira". Anlatıyor da anlatıyor, yukarıdan aşağıya doğru. En son 3 liralık kumaşa sıra geldiğinde, terzi bizim arkadaşın ayağına basıyor. Bizim arkadaş "benim ekonomik durumum pek müsait değil, ben şu 3 liralık kumaştan alayım" diyor. Yahudi dükkan sahibi hiddetle terziye dönerek "**Bre kuzum bir daha bu dükkana gelirsen bacaklarını kırarım**" diyor.

Meğer Yahudi dükkan sahibi en iyi kumaşa en ucuz, en kötü kumaşa da en pahalı fiyatı söylüyormuş. İyisini almak isteyen vatandaşta kazıklanıyormuş bu yolla. Terzi bu oyunu bildiği için 3 liralık kumaşa sıra geldiğinde bizim arkadaşın ayağına basmış ve en iyi kumaşı çok ucuza satın almışlar.

Feb
08
2009

İsrail politikalarının arkasındaki isim: Vladimir Jabotinsky

İsrail'in Şeyh Ahmed Yasin'i hükümet kararı ile öldürmesi, tüm dünyada tepkilere neden oldu. Hemen herkes, Şaron hükümetinin bu suikastla Ortadoğu'ya sadece kan ve ateş getireceğini konuşuyor. Bir taraftan da, Şaron'un bu şiddet politikasıyla neyi amaçladığını tartışıyor.

Ariel Şaron

Şaron'un amacını anlamak için yapılması gerekenlerden biri ise ideolojisini anlamak. Bu ideolojinin kökeni ise Şaron'un, onun liderliğini yürüttüğü sağcı Likud Partisi'nin ve genel olarak tüm İsrail sağının fikir babası sayılan Vladimir Zeev Jabotinsky'e uzanıyor.

Jabotinsky kimdir?

Jabotinsky, 1880 yılında doğmuş bir Rus Yahudi'siydi. Yüzyılın başlarında, o sıralarda yeni kurulan Siyonist hareketin aktif bir elemanı olarak ün kazandı. Siyonizm, ulusal bir devletleri olmayan Yahudilere Filistin'de bir vatan kurma projesiydi. Siyonistlerin çoğu, sosyalist

eğilimliydi. Jabotinsky ise sosyalizmden çok, Avrupa'da giderek yükselmekte olan faşizan akımlara ilgi duyuyor ve Siyonizm'i de öyle bir temele oturtmak istiyordu.

1910′lu yıllar boyunca Avrupa'yı dolaşarak Yahudi cemaatlerini Siyonizm'e kazandırmaya çalıştı. Ancak Filistin'in Osmanlı egemenliğinde oluşu, Siyonist rüyayı çıkmaza sokuyordu. I. Dünya Savaşı, bu çıkmazın aşılması için bir fırsat yarattı. Osmanlı İmparatorluğu 1915 yılında Almanya yanında savaşa girdiğinde, Siyonizm kendisini karşı tarafta konumlandırdı. Osmanlı'nın savaşa girdiğini öğrendiğinde Fransa'nın Bordeaux kentinde bulunan Jabotinsky, sonraları şöyle yazacaktı: "Bordeaux'daki o sabaha dek, sadece bir gözlemciydim. Türkiye'nin hareketi, beni tek bir günde İtilaf devletlerinin fanatik bir savunucusuna dönüştürdü."

Bu "vizyon" içindeki Jabotinksky, İngiliz hükümetini Osmanlı'ya karşı savaşmak için "Yahudi lejyonları" kurmaya ikna etti. İngiliz ordusu bünyesinde oluşturulan üç Yahudi birliği, Filistin cephesinde Osmanlı ordularına karşı savaştı. General Allenby'nin Kudüs'e giren birlikleri arasında, Jabotinsky'nin Siyonistleri de vardı.

Faşizme doğru

1920′li yıllarda, Jabotinsky, sosyalist çizgideki Dünya Siyonist Örgütü'nden (DSÖ) ayrılarak yeni bir hareket kurdu. Adına "Revizyonist Siyonizm" deniyordu. İdeolojisi, sosyal Darwinist ve militaristti. Jabotinsky, Yahudilik'in geleneksel ahlaki değerlerine pek sıcak bakmıyor, örneğin Tevrat'taki "komşunu kendin gibi seveceksin" hükmünü eleştirerek şöyle diyordu: "Günümüz ahlak kuralları içinde çocuksu hümanizmin etkisi yoktur. Dünya siyasal yaşamını şekillendirecek olgu, sadece ve sadece güçtür. Komşusu ne kadar iyi ve candan olursa olsun, ona inananlar aptaldır."

Jabotinsky, Filistin'e yapılan Yahudi göçüne kısıtlamalar koyan İngiltere'ye karşı sert bir mücadele yürütülmesini savunuyordu. Bu amaçla giriştiği terör eylemleri nedeniyle bir dönem hapis yattı. Britanya'dan uzaklaştıkça, dönemin yükselen yıldızı olan faşist İtalya'ya yaklaştı; Mussolini'yi övmeye başladı. İki taraf arasında kurulan ilişkiler sonucunda, Jabotinsky'nin Yahudi milis örgütü "Betar", Kasım 1934′te İtalya'nın Civitavecchia kasabasındaki bir eğitim kampında misafir edildi. 1936 yılında Mussolini'nin de ziyaret ettiği kampta, faşist İtalya'nın "Kara Gömlekliler" adlı paramiliter sokak çeteleri, Betar üyesi Yahudilere askeri eğitim verdiler. Bu eğitimin "başarısı", Filistin'deki İngiliz ve Arap hedeflerine düzenlenen kanlı saldırılarda kanıtlanacaktı. Faşizan ideolojisi ve bağlantıları nedeniyle, Vladimir Jabotinsky, zamanla ilginç bir lakap kazandı: "Vladimir Hitler".

Terör örgütlerinden Likud Partisi'ne

Jabotinsky 1940′ta öldü. Ancak kurduğu "sağ kanat Siyonizm" yaşamaya devam etti. Onun en büyük öğrencisi olan Menahem Begin'in Irgun adlı örgütü, 1940′lı yıllarda Filistin'deki Araplara ve İngiliz yönetimine karşı terörist bir savaş başlattı. 22 Temmuz 1946′da Irgun militanları, Kudüs'teki King David otelini havaya uçurarak, 91 asker ve sivili öldürdüler. Bunların bir kısmı İngiliz, bir kısmı Arap, bazıları ise Yahudi'ydi! 9 Nisan 1947′de Irgun militanları bu kez Deir Yassin adlı Arap köyünü bastılar ve köydeki 254 masum insanın hepsini, kadın çocuk ayrımı yapmaksızın öldürdüler.

Eli kanlı Irgun'u bile "fazla yumuşak" bularak ondan ayrılan "Lehi" adlı fraksiyon ise İngiliz düşmanlığında o kadar ileri gitti ki, Nazi Almanya'sı ile ittifak arayışına girdi. Lehi'nin önde gelen isimlerin biri ise Yitzhak Şamir adlı genç bir teröristti.

1948′de İsrail kurulduğunda, Irgun ve Stern'in terörist kadroları, İsrail ordusuna katıldılar. Menahem Begin ve Yitzhak Şamir gibi liderleri ise Herut adlı bir siyasi parti kurarak meşru siyasi aktörler olarak yerüstüne çıktılar. Jabotinksy'nin mirası, artık Herut Partisi'nde yaşıyordu.

1970′lere kadar marjinal bir parti olan Herut, İsrail'in 1973 (Yom Kippur) savaşında yaşadığı şoktan sonra, iktidardaki İşçi Partisi'nin düşüşüne paralel olarak hızla yükseldi. Diğer bazı aşırı sağcı partilerle birleşerek "Likud" (Birlik) adını aldı. 1977 seçimlerini kazandığında, eski terörist Mehahem Begin'i başbakanlığa taşımış oluyordu. Likud'un yükselen yıldızlarından biri ise üniformalı döneminde ünlü "Kibya katliamı"nı gerçekleştirmiş olan emekli general Ariel Şaron'du. Ariel Şaron, Begin hükümetinde savunma bakanı oldu ve 1982′deki Lübnan işgalini bizzat yönetti. İşgal sırasında yaşanan korkunç Sabra ve Şatilla katliamı; Şaron'un, bu iki kampın etrafını çevirip, içerdeki Müslüman Arapların yeminli düşmanı olan Falanjistlere "buyrun, katliam yapın" demesiyle gerçekleşmişti. Dolayısıyla Şaron, "Lübnan kasabı" olarak tarihe geçti.

Demirden Duvar

Şaron, 2000 yılında yeniden sahneye çıktı, Mescid-i Aksa'da bir provokasyon yapıp "İkinci İntifada"yı körükledi. Akan kanlar, onu önce Likud'un lideri sonra da İsrail'in başbakanı yaptı. Şimdi daha fazla kan akıtmaya çalışıyor. Belli ki Şaron, şiddet ve ölüm üzerine kurulu bir siyaset izliyor. Bu siyasetin kökeni ise, aslında Vladimir Jabotinsky'nin 1920′lerde geliştirdiği "Demirden Duvar" doktrinine dayanıyor. Jabotinsky, İsrail siyasi literatürüne geçen bu doktrini, 1923 yılında Haaretz gazetesinde yayınlanan "Demirden Duvar" başlıklı makalesinde şöyle açıklamıştı: "Tüm yerli halklar, kendilerini kurtarmaya yönelik bir ışık gördükleri sürece, topraklarına yerleşen yabancı kolonicilere karşı direnirler. Araplar da, Filistin'in İsrail toprağı haline gelmesini engelleyebileceklerine dair bir umut taşıdıkları sürece, direneceklerdir. Dolayısıyla yerleşimimiz; ancak onların asla parçalayamayacakları, Yahudi süngülerinden oluşmuş bir DEMİRDEN DUVAR'ın arkasında gelişebilir… Gönüllü bir anlaşma kesinlikle mümkün değildir. Araplar bizden kurtulabileceklerine dair az bir umut bile besleseler, direnişten vazgeçmeyeceklerdir."

İsrailli tarihçi Avi Şlaim, Jabotinsky'nin bu doktrininin, İsrail'in Filistinliler konusundaki politikasının temeli olageldiğini söyler. Şaron hükümetinin de mevcut politikası aynı doktrine sıkı sıkıya bağlıdır. Hedef, Filistinlileri öldürerek, ezerek, fakirleştirerek, liderlerini ortadan kaldırarak, sonuçta onları tümüyle umutsuz bırakmaktır. Hesapta, bu umutsuzluk sonuçta Filistin direnişini çözecek ve Filistinliler, İsrail onlara ne verirse onu kabul edip başlarını öne eğeceklerdir. İşte Ariel Şaron'un Şeyh Ahmed Yasin'i ortadan kaldırarak bir kan banyosuna davetiye çıkarması, böyle bir ideolojik "vizyon"un ürünüdür.

Tüm bunlar, akla son bir soru getirir: Jabotinsky, "Demirden Duvar"da tüm Filistin'in Yahudileştirilmesini savunmuş, bu topraklardaki Arapların ise "depopülasyon"a uğratılması gerektiğini söylemişti. Yani Filistinleri öldürerek ve sürerek, "etnik temizlik" uygulanmalıydı. Hatta Jabotinsky, Hitler'in aynı işi Avrupa'da "başarıyla" gerçekleştirdiğini söyleyerek şöyle demişti: "Hitler, her ne kadar bize düşman olsa da bu fikre dünyada iyi bir isim vermiştir."

Acaba Şaron'un ve diğer İsrailli radikallerin "Kızıl Elması" bu mudur? Eğer öyleyse, Filistin'de daha çok kan akacak demektir. Ve Türkiye de dahil olmak üzere tüm "özgür dünya"nın, Şaron ve avanesine "dur" demesi gerekmektedir.

(MUSTAFA AKYOL, Zaman, 2004)

Feb
08
2009

Yahudilerle ilgili bazı meseleler

Yahudiler Komünist Rusya'yı Nasıl Yıktılar?

İngilizler çekilip gittikten sonra Arap-Yahudi münâsebetleri bir gayyâ kuyusu gibi dehşetli bir kargaşa halinde sürüp giderken, Yahudiler, Araplar karşısına hatırı sayılır bir Yahudi nüfusu toplayamadılar. 20-30 senelik bir gayret ve faaliyetin neticesinde İsrail'deki mevcudiyetleri 2,5 milyon kişiyi bulmuşsa da bunun daha fazla artması sağlanamadı. Çünkü bütün Dünya'ya dağılmış olan Yahudiler, her yerde rahat ve müreffeh idiler. Bugün de böyledir.

Bundan dolayı maddî yardım yapmakta cömert davrandıkları halde, gelip orada yerleşmek husûsunda ağırdan aıldılar. Bunu ancak bir avuç idealist ile fakir Yahudiler yaptılar. Bunlarla da beklenen sayıya ulaşılmayınca, yüz milyonluk bir Arap kitlesi karşısında tutunabilmek için İsrail'e intikal edip yerleşecek Yahudi aramaya koyuldular. Bunu da ancak Rusya'da bulabildiler. Çünkü Rusya'da "Bolşevik İhtilâli" nin bidâyetindeki hâkimiyetlerini Sitalin devrinde (onun da karısı bir yahudidir) kaybetmiş bulunan Yahudiler, Rusya'da sıkıntılı bir hayat sürmekte idiler. Hem onları bu sıkıntıdan kurtarmak ve hem de bu durumdaki insanların İsrail'deki sabotaj vesâir hareketlerin doğurduğu huzursuzluğa aldırış etmeyebilecekleri düşüncesiyle Rusya'ya müracaat ettiler.

Ruslar, Yahudiler'in beynelmilel siyâsetteki güçlerini itildiklerinden onlara yekten:

"Hayır, olmaz!" demek yerine, gerçekleşme şansı olmayan bir teklifle mukabelede bulundular. Bu da şuydu: "isterlerse Rusya'daki 6 milyon Yahudi'yi toptan alabilirlerdi."

Tabiî İsrail bunun gerçekleşme şansı olmadığı için söylendiğini anlamakta gecikmedi ve Rusya'yı gölgeleyecek bazı hareketlerle yola getirme çaresine başvurdu. Amerika'daki nüfuzlarını kullanarak Komünist Çin'i, Birleşmiş Milletler'e aldırdılar. Amerika ile Çin arasında diplomatik münâsebet te'sisini ve Amerikan Reis-i Cumhûru'nun Pekin'i ziyaret etmesini sağladılar. Fazladan olarak Çin'in Doğu Türkistan dolaylarında Ruslar'la çıkmış olan bir ihtilâfı körükleyerek ve Çin tarafına yardım ederek Rusya'yı rahatsız etmeye başladılar.

Dünya'da o güne kadar komünist hareketin lideri kabul edilen Rusya, bu mevkii Çin'e kaptırma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Diğer taraftan hemen hemen her ülkede mevcud olan marksist toplulukların içinden Maocu, yani Çin taraftarı bir başka hizip türettiler. Marksistlerin faaliyetlerinden rahatsız olan o ülkeler de solcuların bu sûretle bölünmelerinden ve birbirlerine düşme-lerinden fayda umduğu için, istihbârat teşkilâtlarını bu işi körükleyici bir tarzda kullandılar. Bu durum Türkiye'de bile aynen böyle olmuştur.

Bu hâli gören Rusya, Yahudiler'le anlaşmak ihtiyacını hissetti. İsteyen yahudilerin Rusya'dan çıkarak peyderpey İsrail'e gitmeleri husûsunda bir taahhütte bulundu. Arapların itirazına karşı da, bu kararı kâğıt üzerinde bırakacağını ve fiilen gerçekleştirmeyeceğini söyleyerek iki tarafı da memnun etmeye çalıştı. Gerçekten epey bir zaman böyle yaptı. Herhangi bir yahudi, Rusya'dan çıkıp gitmek üzere pasaport isteyince Rus polisi tâhkikat yaptı. Eğer o, Amerika'ya gitmek istiyorsa, pasaport verildi. İsrail'e gitmek istiyorsa nâdiren müsaade edilip, ekseriyetle engellendi. Bunu gören Yahudiler vaktiyle Çarlık Rusyası'na yaptıkları gibi Komünist Rusya'ya da 25 sene zarfında gerçekleşecek bir çökertme plânı tatbik ettiler. Bu plân, propaganda silâhını kullanarak Rusya'nın ekonomisini yanlış yönlendirmek ve onu binnetice iktisâden çökertmek mahiyetinde idi.

Önce Amerika'da başlamış olan fezâ çalışmaları'nı "Yıldızlar Harbi" palavrasıyla Rusya'yı endişeye sevk edecek bir sûrette bütün Dünya'ya yaydılar. Rusya kendi cazibesinin azaldığını görerek bu vadide Amerika'dan geri olmadığı kanaatini hâsıl edebilmek için neticesiz fezâ çalışmalarına ağırlık verdi. Bu uğurda 15-20 milyar dolar masrafa girdi. En sonunda öyle bir durum hâsıl oldu ki, fırlattıkları bir fezâ gemisinin geriye getirebilmesi için Ameri-kalılar'dan yardım istemek mecbûriyetinde kaldılar.

Diğer taraftan Rusya'nın Afrika'da kazanılmış memleketleri vardı. Bunların kaybedilmesi için anti-komünist çeteler organize edildi. Bunlar, silâhla desteklendi ve başta "Zimbabve" olmak üzere Rusya'nın kaleleri birer birer milliyetçi teşkilâtlarca ele geçirildi. Rusya, Afrika'daki durumunu kurtarabilmek için taraftarlarına silâh yardımı yapmaya mecbûr kaldı. Bu da kendileri için fezâ çalışmalarındakine benzer ağır bir ekonomik külfet oldu.

Bu arada Afganistan'a saldıran Rusya'ya karşı, Afgan mücâhidleri zâhiren kendi kendilerine mukâvemet ettiler. Hakikatte ise, Amerika ve dolayısıyla Yahudi desteğiyle Rusya'yı dize getirdiler. Bu küçücük Afgan hâdisesi bile Rusya'ya 5 milyar dolar civârında bir meblâğa mâl olmuştur.

Bu ve benzeri hadiseler dolayısıyla, zaten iyi olmayan Rus ekonomisi çöktü. Rusya zaafını belli etmemek için önce el altından Alman entelijansı ile anlaştı. Doğu Alman'dan Batı'ya geçmek isteyen insanlara, gûyâ, seyahat hürriyeti dolayısıyla vize veriliyormuş gibi davranılarak, oradan Çekoslovakya'ya geçmelerine izin verildi. Hakikatte ise kelle başına 7 bin mark üzerinden anlaşılmıştı. Bunu meşrûlaştırmak için de o günkü Rus idarecisi Gorbaçov, Rusya'da bir zihniyet değişikliği ile ortaya çıkmış göründü ve bunu "Glasnot" adıyla Dünya'ya duyurdu. Gûyâ Doğu, Almanlar'a tanınan bu seyahat hürriyeti, bu yeni zihniyetin eseriydi. Kısa zamanda Doğu Alman'dan Çekoslovakya'ya, oradan da Batı Almanya'ya geçenlerin sayısı 2 milyondan ziyâde oldu. Bunu gören Rusya, herkesin Batı'ya geçmek istediğini anlayınca -artık kendisi için ekonomik bir önemi kalmamış olan- bütün Doğu Alman'ı terk etmek mukâbilinde Alman enteli jansı ile anlaştı. Rivayete göre Almanlar, Berlin Duvarı'nın yıkılmasına göz yumması karşısında Rusya'ya 15 milyar mark teklif ettiler. Buna ilâveten 100 milyar marklık da Rusya dâhilinde yatırım yapmak vaadinde bulundular. İlâveten İkinci Cihan Harbi'nde Rusya dahilinde kalmış olan ve Rusya'nın Volga boylarında bir araya toplamış olduğu 2 milyon civarındaki Alman topluluğuna bir "muhtariyet" verilmesi teklifinde bulundular. Bundan sonrası mâlum. İki tarafın ajanları, halktan biriymiş gibi görünerek Berlin Duvarı 'na hücum ettiler ve bu duvarın yıkılmasıyla iki Almanya birleşmiş oldu.

Fakat bu sûretle temin olunan maddî imkânlar, Rusya'nın yarasını sarmaya kâfî gelmedi. Gorbaçov, Genel Kurmay Başkanı'nı çağırarak:

“Maaşlarınızı veremiyorum, aç kalmaya mı razı olursunuz, yoksa komünizmden vazgeçiyoruz, bize yardım et, diyerek Amerika’ya müracaat etmemize mi râzı olur sunuz!..” deyince, 10 milyonluk ordunun başında bulunan bu zât:

“Karnımızı doyur da, ne yaparsan yap!” demek mecbûriyetinde kalmıştır.

Bunun üzerine Rusya’da komünizmin iflâsı ilân edilmiş, Amerika’dan 500 milyar dolar yardım talep edilmiştir. Bunun yarısı peşin, yarısı da ellişer milyar dolarlık 5 senelik taksitler halinde olacaktı. Amerika, cüz’î yardımlarla iktifâ edip bu talebi yerine getirmeye râzı olmayınca, Gorbaçov, bu yardım yapılmadığı takdirde komünistlerin tekrar iktidar olacakları vehim ve korkusunu yaratmak için sun’î bir ihtilâl teşebbüsü planlamıştır. Kendisi sûretâ Kırım’a kaçmış ve Moskova’da bir kısım tanklar harekâta geçmişken, Amerikan desteği ile Yeltsin tankların üzerine çıkıp mukâvemet etmiş ve ihtilâl fiyaskoyla nihâyetlenmiştir. Bunun üzerine Gorbaçov, Amerikalıların bu sırrı ifşa etmemeleri şartıyla iktidardan uzaklaşmayı kabul etmiş, yerini Yeltsin’e bırakmıştır.

Bu arada tipik bir tecrübe yaşanmıştır. Körfez harbinin patlak vermek üzere olduğu bir hengâmda Rusya’dan takriben 200 bin Yahudi, İsrail’e gitmek üzere Almanya’ya gelmişti. Körfez harbi krizi dolayısıyla İsrail’e gitmekten vaz geçip Almanya’ya siyasî mülteci olarak yerleşmeye karar verdiler. Almanlar da korkularından onları bağırlarına basmaya mecbûr kaldılar.

Pkk ve İsrail

Bu keyfiyet, Yahudilere “İsrail’de sulh, sükûn avdet etmedikçe Rusya’dan beklediği miktarda Yahudi gelmeyeceği” düşüncesini ilhâm etti. İşte bu sebepledir ki, Yahudiler Yaser Arafat’ı çağırarak, O’na bugün artık sallantıda bulunan “muhtâriyet”i vermeye razı oldular. Bununla Yaser Arafat’ın tatmin olup, anarşiyi önleyebileceğini sandılar. Halbuki İsrail’deki kargaşanın

tek âmili Yaser Arafat'ın güdümündeki "el-Fetih" teşkîlâtı değildi. Yahudiler diğer bazı grupların Sûriye güdümünde olduğunu görmekte gecikmediler. Bunun için Sûriye'yi de bir sûretle tatmin etmek ihtiyacını hissettiler. Bunu da Türkiye'nin sırtından yapmayı plânladılar. Bu maksatla, o zamanki Türk Dışişleri bakanı Hikmet Çetin'i İsrail'e davet ettiler. PKK meselesini ortaya attılar. Şayet Sûriye'ye talep ettiği suyu verirsek, kendilerinin yardımıyla PKK'nın bertaraf olacağı telkîninde bulundular. Fazladan olarak PKK'nın Avrupa'daki kollarını da koparabileceklerini söylediler. Bu plân üzerinde anlaşıldı. Hikmet Çetin, Türkiye'ye döndükten az bir zaman sonra Sûriye Dışişleri Bakanı Târik Sara Ankara'ya davet edildi ve talep edilen su fazlasıyla verildi. Fakat Sûriye bu tâviz mukâbilinde PKK'yı barındırmama taahhüdünde bulunmuş olmasına rağmen fırsat bu fırsat diyerek üstelik Yahudilerden bir de Golan Tepeleri'nin geriye teslimini istemiştir. Bu ise, Yahudilerce verilebilecek bir tâviz değildi. Zira içme suyu sıkıntısı çeken İsrail, ihtiyacının büyük bir kısmını buradan temin etmekteydi. Ayrıca Golan Tepeleri'nin büyük bir askerî ve stratejik ehemmiyeti vardı. Bununla beraber yahudiler, bize karşı Avrupa'da taahhüd ettiklerini yerine getirdiler. Almanlar'a dönüp dediler ki:

"Siz bu PKK'yı barındırmakla hata ediyorsunuz. Çünkü bu silâhlı bir çetedir. Silâh para ile alınır. Bunlar parayı uyuşturucu ticaretinden elde ediyorlar. Seninse, her yıl 20-30 bin gencin uyuşturucu yüzünden ölmektedir. Bunları barındırma!"

Hakîkaten Almanlar, PKK merkezindeki evraka el koyunca, bu iddianın doğru olduğunu gördüler. Bu fesat yuvalarını kapatarak PKK'yı kanundışı ilân ettiler. Bu iş, Beyne'l Milel masonluk kullanılarak Belçika'da, Hollanda'da, Fransa'da ve hatta İngiltere'de de aynen gerçekleşti.

Sûriye'ninse, PKK'nın uyuşturucu ticaretinden transit ücreti olarak, yılda 5 milyar dolar civarında bir kazancı vardı. Bundan mahrum kalmak istemiyordu.

Yahudiler, Sûriye'yi yola getirmek ve binnetice onların güdümündeki HAMAS'ın tedhişinden kurtulabilmek için, Amerika'daki nüfuzlarını kullanmaya mecbûr kal dılar. Zira PKK'yı bertaraf etmenin İsrail'e zarar verecek bir veçhesi yoktu. Çünkü PKK, Kürt görünüşlü bir Ermeni harekâtıdır. Abdullah Öcalan'ın anası da, babası da mâhud Ermeni katliâmından

bakiye birer ermeni yetimidir. Güney doğu'da Ermeni sekene (oturanlar) mevcud olmadığından onların davası ancak Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesiyle gerçekleşebilecek bir keyfiyettir. Çünkü bu takdirde AB'ye dâhil ülkelerde yaşayan takrîben 4 milyon Ermeni, AB'yi kuran "Roma Andlaşması"nın mahsûs maddesine istinâden gelip Güney doğu'da arazi satın alabilecek ve orada yerleşebileceklerdir. Ancak bundan sonradır ki, orada bir hır-gür çıkartarak bölünmeyi sağlayabilirler. Halbuki Türkiye'nin AB'ye girmesi halinde (1) " Arz-ı Mev'ud"un bir parçası olan Güneydoğu Anadolu'nun Yahudi eline geçmesi adetâ imkânsız olacaktır. Yahudiler bu toprağı 70 milyonluk bir Türkiye'den veya onun maazallah parçalanması ile kurulacak küçük bir devletten talep etmek yerine, karşılarında 600-700 milyonluk bir AB devleti bulacak!.. Bu, onların plânlarının müstakbelde gerçekleşmesini güçleştireceği cihetle PKK'ya esasen hiçbir zaman sıcak bakmamışlardır. Onun kamufle bir Ermeni Hareketi, olduğunu bilen Batı Hıristiyan Âlemi'nin desteği ise, kendilerince doğru ve aşikâr bir hesap neticesidir.

Ermeniler, PKK'yı üç maksad için vücûda getirmiş ve Batı Hıristiyan Âlemi de bu maksadlar için O'nu desteklemiştir. Bu destek, bu gün de aynı sebeple devam etmekte ve Abdullah Öcalan'm idamı engellenebilmektedir. Bu maksatlar şunlardır:

1) Kürtler'den Ermeniler'in intikamını almak. Zira tarihte "Ermeni Katliâmı" adıyla ayyuka çıkarılmış olan hâdise, Kürt aşiretlerinin işidir.

2) Bölgede Kürt nüfûsunun ölüm veya hicret sebebiyle azalmasını sağlamak. Çünkü ancak bu takdirdedir ki, oraya bilâhare taşınacak Ermeniler hatırı sayılır bir çoğunluk olabileceklerdir.

3) Araziyi ucuzlatmak. Çünkü Ermeniler, Tıpkı Filistin'de Yahudiler'in yapmış olduğu gibi burasını Avrupa Birliği'ne kabul edilişimizden sonra parayla satın almayı planlamaktadırlar.

Yahudiler, PKK'ya mukabil Kuzey Irak'ta nüvelenen gerçek Kürtçü hare-ketleri desteklemektedirler. Hem de başından beri…

Yıllardır münâkaşa edilmekte bulunan "Uğur Mumcu Cinâyeti" nin sebebi de budur. Kardeşinin, televizyonlarda ifşâ edişine göre, Uğur Mumcu İsrail'in Kuzey Irak'taki Kürtçü Barzânî hareketine senede 50 milyon dolar yardım etmekte olduklarına dâir ifşaatın kurbanı olmuştur.

İsrail, dâhilindeki bir kısım anarşiyi durdurmayı temin maksadıyla Sûriye'nin burnunu yere sürtmek isteyince, PKK kozunu kullandı. Amerikan cesaretlendirişi ile önce bir askerî şahsiyet, sonra da bir siyâsî lider, Suriye'ye Abdullah Öcalan ve PKK dolayısıyla tehditler savurdu. Sûriye istihbârâtı bu cesaretlendirişin kaynağını öğrenmekte gecikmedi. Ancak bizimkiler yanlış bir ifade kullanarak Sûriye'ye müteveccih tehditlerinde:

"Abdullah Öcalan'ı ya bize teslim edersin, yahud da ülkenden çıkarıp atarsın; yoksa…." diyerek alternatifli bir teklifte bulundular.

Alternatifli bir tehdîd veya teklife muhâtab olan herkes, kendince en ehven olanı seçer. Sûriye de öyle yaptı. Abdullah Öcalan 'ı Suriye'den çıkmaya mecbûr etti. Onun bundan sonraki mâcerası mâlumdur. Önce gizlice Rusya'ya gitti. Amerikan istihbârâtı bunu haber almakta gecikmedi. Dâvânın takipçisi Amerika olduğu içindir ki, o önce Rusya'da, sonra da Yunanistan'da barınamadı. Nihayet bir ara kademe olarak, kendisini teslim etmek millî menfaati için bir handikap olmayacak, basit bir Afrika ülkesinde soluğu aldı. Oradan İsrail

tarafından derdest edilerek Tel-Aviv ‘e getirilip, bizimkilere teslim edildi. Gözleri bağlı olduğu için, bu gerçeği, belki Abdullah Öcalan bile hâlâ bilmemektedir.

İsrail, Filistinliler’e Verdiği Muhtâriyeti Geri Almak İstiyor?

Suriye’nin, PKK ve Abdullah Öcalan vâsıtasıyla prestij kaybına mâruz kalması, İsrail’deki tedhîş hareketlerini nihâyete erdirmeye yetmedi. Çünkü böyle hareketleri gerçekleştiren ve güdümlü olmayan başka teşekküller de türemişti. Bundan dolayı kargaşa devam etti. Çünkü bu tedhîş hareketleri, amel-aksülamel (aksiyon-reaksiyon) kanununa göre yürümektedir. Filistin’in yerli halkına karşı kuruluşundan itibaren her türlü zulüm ve îtisafı (yok etme-jenosit) kendince meşrû bir hak kabul eden İsrail, zavallı yerli halkın âcizâne mukâbelelerini Dünya’nın gözüne baka baka utanmadan “terör” olarak ilan edebilmektedir. Halbuki asıl terörü kendisi yapmakta, mâsum çocukları öldürmekte, insanların evlerini yerle bir etmektedir. Sırtını Amerika’ya dayamış, onun desteğiyle Dünya’nın bu devlet terörüne ses çıkarmasını önlemekte ve bununla Filistinliler’i öldürerek veya kaçırarak yok etme gayesini gütmektedir. Arada bir vâkî olan sulh teşebbüsleri de daimî ve samimî olmamak üzere geçici taktiklerden ibaret kalmaktadır.

Öteden beri İsrail’e verdiği destek dolayıyla başı bir hayli ağrımış olan Amerika da bilhassa Demokrat Parti saflarında, bu destekten rahatsız olanlar çoğalmaya başladı. Partisinde gitgide kuvvetlenmekte olan bu temâyüle tercümân olmak isteyen Clinton , Ortadoğu’da bitip tükenmek bilmeyen Arap-Yahudi kavgasını nihâyete erdirmek maksadıyla, Filistinliler’i “muhtariyet” ten “devlet” olma durumuna geçirmek istedi. Bu takdirde hududları mahfûz bir duruma gelecek olan Filistin Devleti’ndeki Yahudiler’in İsrail’e, İsrail Devleti dâhilindeki Araplar’ın ise Filistin’e nakledilmelerini, yani bir “mubâdele” yi düşündü. Kudüs içinse, Müslüman, Hıristiyan ve Musevîlerin müşterek idâreleri altında bir statü plânladı.

Yahudilerse, Rusya’da serbest kalan ırkdaşlarının İsrail’e gelmek yerine Amerika’ya kaçıp gitmelerini önleyememenin neticesinde, Filistinlilere bu maksadla vermiş oldukları “muhtariyeti” i bile geri almayı düşünüyorlardı. Bu durumda Amerika’nın Ortadoğu’ya bakış ve düşüncesi ile, İsrail’in menfaatleri çatışmaya başladı.

İsrailliler, Rusya’dan gelecek ırkdaşları için pek çok hazırlık yapmışlardı. Bir İngiliz Yahudisi olan Maxvell, bu ülkedeki takrîben 4.000 civarındaki şirketinin personeline aid 220 milyar sterlin tutarındaki sigorta primlerini İsrail’e kaçırmıştı. İngiliz entelijansı, O’nu Roma’da tâtildeyken bir motorda öldürmüş ve İsrailliler cenâzesini Kudüs’e taşıyarak, devlet merâsimi ile defnetmişlerdi. Mezarının başında, Onu İsrail’de en büyük yatırımı gerçekleştirmiş, millî bir kahraman îlân etmişlerdi. Maxvell ‘in bu müthiş serveti, Şeria Nehri boyunca Rusya’dan gelecek yeni Yahudiler için ikametgâhlar yapımına harcanmıştı. Şimdi bu kadar yatırım boşa gidiyordu. Üstelik Nil’den Fırat’a kadar imtidâd eden arâziyi millî vatan yapmaya kararlı olan Yahudiler’in bağrında bir “Filistin Devleti” doğmuş olacaktı. Hem de Kudüs üzerinde söz sahibi olmak üzere… Bunu da bugüne kadar en büyük desteği gördükleri Amerika istiyordu. Bu olacak şey değildi.

Bir Yahudi kızı olan Monica‘nın Clinton‘a musallat edilerek Onu siyâset arenasında kepâze edip istifâya zorlamak tertibi, bu Amerikan düşüncesine bir cevap olmak üzere zuhûr etmişti. Ancak Clinton pişkinliğe vurmuş; televizyonlarda, meclis huzûrunda, vesâir yerlerde kâh ağlamış, kâh gülmüş ve bu bâdireyi atlatarak devrini tamamlayabilmişti.

11 Eylül Darbesi Bir Yahudi Eseri mi?

Amerika'daki son seçimlerde Demokrat Parti de, Cumhuriyetçi Parti de Yahudi desteğinin taksîme uğraması sebebiyle başa baş güreşmiş ve cüz'î bir farkla kazanan Bush da eskilerin tabiriyle "akıl için tarik birdir" fehvâsınca, kendini Clinton 'ın yolundan gitmeye mecbur hissetmişti. O da çözümü, Filistin'in hududları sâbit bir devlet haline getirilmesinde görünce, Yahudilerin buna cevabı, "11 Eylül Darbesi" olmuştur.

Evet, 11 Eylül 2001 darbesini Amerika'ya vuran, beynelmilel Yahudi gücüdür. Bunun burada red ve cerhi imkânsız sâdece iki delilini zikredelim:

1) İkiz kulelerde ötedenberi 4.000 Yahudi çalışmaktaydı. O gün Cumartesi değildi ki, hepsinin de Havra'ya gittiğini söyleyebilmek mümkün olsun. O gün Salı'ydı. Bunlardan hiçbirinin ölmemiş olması tesâdüfle açıklanabilecek bir şey midir?

2) 11 Eylül 2001′de İsrail Başbakanı Amerika'da olacaktı. Aylar öncesinden tâyin edilmiş çeşitli randevuları ve resmî görüşmeleri vardı. Fakat hâdiseden bir gün evvel ânî bir kararla seyahatini iptal etmiştir. Ne dersiniz, acaba İsrail başbakanı, Yahudiler arasında pek yaygın olan büyücülükte mâhir bir kimse midir?!.

Buna, takdîrî bir delil daha ekleyebiliriz. O da şudur: Pentagon gibi Amerikan'ın ve hatta Dünya'nın en iyi korunan bir müessesesini böylesine tahrip etmek, Amerikan idâre ve siyâsetinin kılcal damarlarına kadar sızmış bulunan Yahudi'den başkasının becerebileceği bir iş midir?

Q33NY= Q33NY

11 Eylül Darbesi'nin yahudiler tarafından yapıldığını ispat öden bir internet yayını, baştaki rakam kulelere çarpan uçağın uçuş kodudur.

Bu gerçekleri, bugün Amerikan idârecileri -hiç şüphesiz- kâmilen bilmektedirler. Lâkin bunu bildiklerini izhâr ve ifşâ edemezler. Aksi halde çok büyük bir bedel öderler. Bu, bir zaman işidir. Bugün İsrail'le Amerika arasında -tıpkı bizimle olduğu gibi- "bir soğuk harp" başlamıştır. Bunun sıcak bir şekle inkılâbı da gecikmeyecektir. Kanaatimizce, Amerika yakın bir zamanda İsrail'in yörüngesinden çıkacak ve bu durum onun Ortadoğu ve Dünya'ya bakışında büyük bir değişiklik husûle getirecektir. Bundan, başta Türkiye olmak üzere Âlem-i İslâm'ın pek büyük faydalar sağlayacağından şüphe edilemez.

Diğer taraftan İsrail de -becerebilirse- Amerika'yı üçe, beşe bölmeye çalışacak ve Onu Dünyaya hâkim süper bir güç olma mevkiinden uzaklaştıracaklardır. Onlar bir patronsuz duramazlar. Çünkü insanlığa karşı işledikleri cinâyetleri başka birine fatura etmek, târihî bir gelenekleridir. Bu patron, yakın gelecekte muhtemelen Çin olacaktır.

Uyanan Dev: Çin

Çin'in Dünyâ'nın gelecekteki siyâsetinde en nâfiz bir güç olacağı görüşünün bütün teferruâtı ile burada saded dışıdır. Bununla beraber, bu hususta çok kısa bir izâhâtı gerekli görüyoruz:

Çin'in bu gün 1.6 milyar olan nüfûsunun, en az üçyüz milyonu kayıtdışıdır. Bunlar ailelerin ikinci çocuklarıdır. Çünkü âilelerin birden fazla çocuk yapmaları kânûnen yasaktır. Böyle olunca her türlü hak ve hukûktan mahrûm olan bu 300 milyon insan, gündelik haşlanmış bir avuç pirinç mukâbilinde, bütün gün çalışmaya mecburdurlar. Bu Dünya'da en ucuz bir

“emek” demektir. Daha şimdiden makineden ziyâde, el emeğine dayanan istihsâl sahalarında Çin, Dünya’yı dize getirmiş bulunmaktadır. Mesela, Türk ve İran halıları, Çin’de aynı kalitede ve fakat fiyat bakımından dörtte bir, beşte bir fiyatına üretilmekte ve bütün Dünya’ya satılmaktadır. Şu anda Dünya piyasalarına İran veya Türkiye’nin halı satma şansı kalmamıştır. Çin’in el emeğine dayanan ma’müllerdeki bu korkunç dampingi halıya münhasır da değildir.

Buna ilâveten Çin’in, bugün, Amerikan Üniversiteleri‘nde okumakta olan 5 milyon gencinin bulunduğunu düşünmek, bu ülkenin yakın bir gelecekte ekonomik bir güç olarak ne duruma geleceğini anlamak için kâfîdir sanırız.

Çin, tarihte bizim ilk ve en ehemmiyetli komşumuzdur. Bugün de Türk Âlemi’nin en büyük bir parçası olan Doğu Türkistan’ı “Sinkiyank” (Yeni Hayat Ülkesi) adıyla esâreti altında inim inim inletmektedir. Böyle olduğu halde Türkiye’nin siyâseten Çin’e ve burada vâkî olmakta bulunan gelişmeye ilgisiz kalması şâyân-ı teessüftür. Halbuki Osmanlı Devleti ömrünü tamamlamasına az bir zaman kalmışken, Çin’le büyük ölçüde ilgilenmiş ve Sultan Abdülhamid merhum, hilâfet siyâsetinin parlak bir zaferini bu alaka sayesinde temin etmişti. Şöyle ki; 1900 yılında Çin’de ortaya çıkan milliyetçilik hareketi, “Boxer” isyanı adıyla bilinen bir başkaldırma ile Batılı diplomatları büyük bir tedhîşe muhatab kılmıştı. İlk olarak cadde ortasında Alman Büyükelçisi Kettler ‘in öldürülmesi üzerine II. Wilhelm, Sultan Abdülhamid Han ‘dan yardım talep etmişti. Bu talebi, Çin’e müdâhale etmek için mükemmel bir bahâne olarak kullanan Sultan Abdülhamid, oraya bir heyet göndererek sükûnet telkininde bulunmuştu. Zira Çin’in o günkü beşyüz milyonluk nüfûsu içinde takrîben elli milyon Çin asıllı müslüman vardı. (4) Bunlar câmilerinde Cuma hutbelerinde Sultan Abdülhamid ‘in “halife” sıfatıyla adını zikrediyor ve ona duâ ediyorlardı. Abdülhamid ‘in Mirlivâ Enver Paşa riyâsetinde gönderdiği bu heyet, Çin’e ulaştığında isyan yatışmış olmakla beraber her tarafta onun sükûnet telkin eden fermanı Çince olarak duvarlara asılmış ve Abdülhamid bu müdâhale sonunda Pekin’de komünist ihtilâline kadar devam etmiş bulunan “Pekin Hamidiye İslam Üniversitesi ” adıyla bir müessese kurmuştur.

Daha sonra 1904 yılında Japon-Rus harbi vesîlesiyle de Türkiye, Uzakdoğu’yla alâka kurmuş ve Japonlar’ın Rusları mağlub edip okyanusa açılan bütün gemilerini batırmış olmasından büyük bir memnûniyet duymuştu. Bugün bize ne oluyor ki, uyanan bu devi alâkasız nazarlarla takip etmekten nefsimizi müstağnî addediyoruz. Sadece Doğu Türkistan’da cârî olan Çin zulmü bile türk ve müslüman olarak Çin’i hassâsiyetle takip etmemizi gerektirmez mi? Kaldı ki, buna ilâveten yeni ve müdhiş bir sebeb zuhûr etmiş bulunmaktadır:

Yahudiler beynelmilel arenada icrâ edegeldikleri ifsad ve ihânetleri daima bir süper gücün arkasına saklanarak onun desteği vasıtasıyla yapmışlardır. 19. asır boyunca İngilizler’i ve 20. asırda Amerika’yı kullanan yahudiler, 21. asırda Çin’le birlikte hareket etmeye hazırlanmaktadırlar. Bu demektir ki, Çin yahudi desteğini de arkasına alarak bu asra damgasını vuracak bir “süper güç” olacaktır. Amerika ise orada yahudilerin çıkaracağı bir fitne sebebiyle eyâletler arası kavgaya sürüklenecek, binnetice üçe-beşe bölünecektir. Süper güç olmaya hazırlanan AB ise sıkı bir sûrette yahudi takibine mâruzdur ve azamî onbeş-yirmi sene sonra çatırdayıp parçalanmaya mahkûmdur.

Daha şimdiden yahudi sermayesi Amerika’dan Çin’e intikal etmeye başlamıştır. Bu intikal kemâle erince Dünya yeni bir şekil alacaktır. Nevi şahsına münhasır bir tarih mirasına mâlik olan Türkiye’den başka Dünya’da hiçbir milletin bu gelişmeye mukâbil bir süper güç olma vasfıyla karşı koyma şansı yoktur. Zira Türkiye için arzettiğimiz:

a- Âlemşümûl mefkûrenin geri gelişi,

b- Stratejik imkânları hâiz bir ülke

c- Nüfus gibi faktörler İslâm Dünyası'nda da hatır ve hafsalaya sığmaz bir gelişme kaydetmiş durumdadır. Yahudi siyâsî emellerine bağlı olarak İngilizler vâsıtasıyla bu âlemde gerçekleştirilmiş olan parçalanma ve bundan doğan zaaf Türkiye'nin İslâm'a meyletmesiyle kolayca aşılacak ve "başsızlık belâsı" nın bütün menfî neticeleri bertaraf olacaktır. Bu kaderin bir hükmüdür ki, biraz aşağıda fiilî delilleriyle izah olunmuşutr.

Diğer taraftan Çin'in hemen yanıbaşındaki Hindistan da 1 milyarlık nüfusuyla (5) Dünya ekonomik hayatı için ciddî bir tehlike arz etmektedir. Üstelik bu ülke sanayini de kurup, tamamlamıştır.

Amerika'nın Afganistan'a yerleşmek husûsundaki kararlılığının derûnî sebeplerini kavrayabilmek için, Çin ve onunla birlikte Hindistan'ın vâd ettiği geleceğe dikkat etmek lâzımdır.

Amerika, gerek Çin'in, gerekse Hindistan'ın nüfûsunu yakın bir gelecekte "mikrop harbi" yle azaltma plânı peşindedir. Çin'i bir milyarın Hindistan'ı ise beş yüz milyonun altına indirilecek tedbir "şarbon mikrobu" hâdisedinde sâbit olduğu üzere miktrop üretimiyle gerçekleşcektir İnsan üzerinde öldürücü bir tesiri olan şarbon mikrobunu Amerikalılar'ın neden üretip depoladıklarını başka türlü izah mümkün değildir. Onun Afganistan'ı bir üs olarak seçmesi bu maksada bağlıdır. Batılılar, aynen yahudilerde olduğu gibi kendilerinden olmayanları acımak ve onları insan yerine koymak temâyülü nice zaman dan beri mefkuttur. Vaktâki Amerikan yerlisi kızılderililere tatbik ettikleri îtisaf (yok etme) ile bu iddiâmız sâbit ve gerçektir.

Siyonizmin, masonluğu da kullanarak bu kadar büyük bir nüfûsu yönlendirebileceğini kolay kolay söylemek mümkün değildir. Bununla beraber onlar bu şansı, -aynen Japonya misalinde olduğu gibi- denemekten geri kalmayacaklardır. Şimdiden görünen odur ki, Siyonistler geçen asırda nasıl İngiltere'den Amerika'ya intikal ettilerse de bu defa da benzer bir mecburiyetle karşı karşıya geleceklerdir. Zira Amerika'daki şans ve nüfûzlarını -umûmî efkâr baskısıyla- kaybetmeye başlayacakları muhakkaktır. Bunun sebebi şudur:

Yıllardan beri Ortadoğu'da siyonizmin oynamakta olduğu meş'ûm rol, Onun nâfiz olduğu propaganda vasıtalarıyla setredilmekte ve İsrail, aslında bir kurt olduğu halde kuzu postuna büründürülmekteydi. Lâkin bugün televizyonun yaygınlaşması sebebiyle, İsrail zulümleri, her Allah'ın günü bütün Dünya halkınca canlı ve müşahhas bir sûrette seyredilmekte ve zihinlerde yerleşmektedir. İsrail propagandası ise bu zulümleri setretmek veya ters yüz etmek husûsunda ilk defa kifâyetsiz kalmış bulunmaktadır.

Bilhassa Amerika'da gelecek ilk seçimde adaylar, son seçimdekinin aksine olarak Yahudi desteği aramayacaklardır. Aksine umûmî efkârın gönlünü kazanmak için yaygın ve cesur bir şekilde -muhtemelen- Yahudilerin ve Siyonist emellerin aleyhlerinde konuşacaklardır. Bundan şikâyet edenlere verilecek cevap daha şimdiden hazırdır:

"Böyle yapmasam, seçim kazanma şansım yoktur!"

Bu, karısı sabataist, kendisi de 30 yıllık siyâsetiyle mâlum bir şahsiyet olan Ecevit'e bile Filistin'deki son hadiseler için "soykırım" dedirten bir mecbûriyettir. Şimdilik, kendisi için

şeref teşkil etmeyecek bir sûrette geriye adım atmış olsa bile, onu aklen ve vicdânen bu sözleri söylemeye icbâr eden umûmî efkâr baskısıdır ki, yakın bir gelecekte bunu her ülkede, her siyasî lider kabullenmeye mecbur kalacaktır. Dünya umûm-ı efkârını yüzyıllardan beri aldatagelen Siyonizmin îcâdı olan son katliâmlar -kaç mâsum müslümanın hayatına mâl olursa olsun- İslâm'ın, Türklük'ün ve bütün insanlığın gözlerini açmak bakımından kâr hanesi, zarar hanesine kat kat fâik olan bir keyfiyettir. Daha şimdiden Siyonizm propagandası, bu hadiseler sebebiyle tarihte ilk defa olarak âciz kalmış ve iflâs etmiştir.

Jan
26
2009

Allaha ve peygambere hainlik eden toplum

Jan
15
2009

Siyonizmi mutlaka tanımalısınız

Siyonizm nedir? Bu sorunun cevabını en iyi ve en doğru şekilde vermelisiniz. Siyonizm, dünya Yahudiliğinin siyasi koludur. İnsanlığın başına gelen bütün musibetlerin de kaynağıdır.

Siyonizm kelimesinin mânâsı şudur: Siyonizm, bugün Filistin, Lübnan ve Lübnan karşısındaki "Sahyon-Siyon" dağına izafeten verilmiş bir isimdir.

Siyon kelimesi muharref/tahrif edilmiş Tevrat'ta ve tefsirlerinde de geçtiğini, Yahudilerin de Tevrat'a sıkı sıkıya bağlı olduklarını hesaba katacak olursak Siyon kelimesinin veya dağının Yahudiler için büyük değer ifade ettiğini anlamış oluruz. Muharref Tevrat'ta geçen Siyon kelimesi Yahudileri Filistin'e bağlayan en büyük unsurlardan biridir.

Siyonizmin, Siyonist siyasetinin ne olduğunu bilmek için Hz. Musa (AS)ile Firavun mücadelesine bakmak gerekmektedir. Milattan önce 12 yüzyıl geriye gitmek Firavun'un sarayında büyüyen Hz. Musa'yı, Kızıldeniz'de boğulan Firavun'u ve Arz-ı Mev'ud'a kavmini götürürken vefat eden Hz.Musa (AS)'yı düşünmek gerekiyor.

Ben-i İsrail, yıllardır Mescid-i Aksa'yı yıkıp yerine Saloman Mabedi'ni inşaa ederek burayı insanlığın Yahudiliğe tapan bir kıblesi yapmak istemektedir. Yahudiler bu gayeyi tahakkuk ettirmek yolundadır. Bu sapık fikir 5700 küsur senedir Yahudiliğin idealidir.

Yahudiliğin bu idealini Havralarda hahamlar telkin ederken 1896 yılında Viyana'da yaşayan Yahudi Teodor Herzl'in yazdığı "Yahudi Devleti" isimli kitapta bu ideal dile getirilmiş böylece bahsi geçen kitap Siyonizm idealinin rehberi ve mukaddes kitabı haline getirilmiştir.

Siyonizmin hedeflerini uydurma Tevrat'tan derlenmiş hurafelerden ibaret olan şu örneklere dikkat etmek lazım:

"Siz Rabbin oğullarısınız. Cenaze için vücudunuzda yara açmayıp kaşlarınızın arasını almayınız. Zira sen Rabb'a mukaddes bir kavimsin. Ve Rabb yeryüzünde bulunan kavimlerin cümlesinden üstün kendine has kavim olmak üzere seni seçti." (Tesniye: 41/1)

"Evet, bütün krallar Yahudi'ye secde kılsınlar. Bütün milletler ona kulluk etsinler." (Tesniye: 72/2)

"Mısırlıları Mısırlılar aleyhine teşvik edeceğim. Herkes kardeşiyle, komşusuyla, şehir diğer şehir ile, memleket diğer memleketle muharebe edecektir." (İşaya: 19/2)

"Size Rabb'ın kahinleri denecek, size Allah'ınızın hizmetçileri diyecekler. Milletlerin servetlerini yiyeceksiniz ve onların servetine malik olacaksınız." (İşaya:61/5-6)

Yahova İsrail'e vazife veriyor: "Sen benim harb topuzum ve harb aletimsin. Seninle, milletler kıracağım ve seninle hükümetler harap edeceğim." (Yeremya: 51/19, 23)

"Yalnız Yahudi olanlara insan gözü ile bakılır. Yahudilerden gayrısı sadece bir hayvan ve hatta birer domuzdur." (Telmut)

"Bir şey çalmayınız. Hırsızlık etmeyiniz hakkındaki emir sadece Yahudilere karşıdır. Diğer milletlerin mal ve canları helâldir." (Telmut)

"Yahudi olmayan bir kadınla gayr-i meşru münasebetYahudi için günah değildir." (Telmut)

"İsrail'in kızı olmayan her kadın hayvandır." (Telmut)

İşte Siyonizm denen Yahudi'nin:

a) Safsata "Tevrat"ı budur,

b) Ahlâksızlığı budur,

c) Hırçınlığı budur,

d) İnsanlığa bakış açısı budur,

e) Küfrün menşei olması budur,

f) Vampirliği bundandır,

g) Filistin'de akıttığı kan, sergilediği zulüm, ortaya koyduğu kin ve nefret çirkinliği bunlardan dolayıdır.

Diliyoruz ki, Allah (CC) bu zâlim toplumun elini ve neslini biran evvel kurutsun.

(Mevlüt Özcan, Milli Gazete, 2009-01-15)

Jan
15
2009

Kabala dünyaya belletilecek

Madonna'nın 1998 tarihli 'Ray of Light' albümünde Kabala ilahileri okumasıyla beklenmedik popülerlik kazanıp Hollywood'dan müritler edinen Yahudi mistik öğretisini İsrail artık sıradan insanlara da öğretiyor. İsrail, kökenleri bilinmeyen ama temelleri 11. yüzyılda Müslüman idaresindeki İspanya'daki Yahudi bilginlerine dayanan Kabala'yı tüm dünyaya öğretmek için sudan ucuz eğitim merkezleri açtı.
Yahudiliğin dört kutsal kentinden biri olup günümüzde Kabalizmin başkenti olarak tanınan Safed'deki Ascent (Yükseliş) Merkezi, modern dünyanın sapkınlıklardından kaçıp ruhani âleme sığınmak isteyenler için cazibe merkezi. İngilizce programını yöneten haham Mordehay Siev, "Merkez mistik deneyim yaşamak isteyen herkese açık" vurgusu yapıyor. "Madonna tanrının aracı gibi davrandı" diyerek pop kraliçesine şükran sunan Siev, Los Angeles'lı bir takipçinin "Ayaklarım LA'de, ama kafam Safed'de" sözünü aktarıyor.

Öğrenci indirimi de var

İsrail için dört günlük Kabala kursunun 66 dolarlık fiyatı oldukça ucuz. Üstelik öğrenci indirimi de var. Dört günlük kursa katılan Chicagolu 31 yaşındaki Sheree Sharan, Batı materyalizminde kaybolan gizli manayı aramaya geldiğini söylüyor: "Kabala insana içindeki gücü, içgüdülerini kontrol etmeyi öğretiyor. Kabala'da farklı kökenlerden gelen insanlara hitap eden çok şey var." Los Angeles'ta Kabala öğreten Şlomo Schwartz ise Kabala'yı MTV'ye taşıyan Madonna'ya övgü düzüp, "Küresel dünyada ahlaki değerlerin zayıflaması insanların yüzlerini Kabala'ya çevirmesine yol açtı. Herkes umutsuzca yaşamın anlamını arıyor."

13. yüzyılda kaleme alınan Zohar kitabında vücut bulan Kabala, ömrünü Yahudi kutsal metinlerini incelemeye adamış, 40 yaşını geçmiş sofu erkeklere aktarılan bir öğreti. Müritleri Kabala öğrenmenin kişiyi tanrıya yaklaştırdığına ve tanrının yarattıklarını anlamayı içselleştirdiğine inanıyor. Eğitimi, çetin meditasyonu ve dünyevi zevklerden uzaklaşmayı gerektiriyor.

(AFP – SAFED, 7-2007)

Jan
13
2009

Yahudiler neden hep kovuldular

Tarih sayfalarını karıştırdığımızda yahudilerin gittikleri hiç bir yerde tutunamadıkları ve kovuldukları gözleniyor. Peki Neden?

Özellikle Nazi Almanya’sında Yahudilere yönelik yapılan insanlık dışı uygulamalar nedeniyle II. Dünya savaşından sonra, yüzyıllardan beri Yahudiler aleyhine oluşan nefret ve antipati bir anda sempati ve acımaya dönüşmüştü. Yahudiler bu olumlu havanın meyvelerini toplamda gecikmediler. Hem 2000 yıldan beri özlemini çektikleri vaat edilmiş toprakların (Arz-ı Mev’ud) bir parçasında devletlerini kurdular, hem de dünya genelinde Yahudi aleyhtarlığını ciddi bir suç ve haksız itham olarak lanse ettirmeyi başardılar.

Bu gelişme sonucu, günümüzde birçok yayın organı, Hitler Almanya’sında Yahudilerin uğradıkları insan onurunu inciten uygulamalar bire on katıp acındırarak anlatılırken, aynı seviyede Yahudilerin (İsrail Devletinin) Filistinlilere uyguladığı şiddet ve vahşeti görmezlikten gelmektedirler. Oysa vahşet, her yer zaman ve kişilikte vahşet sayılmalıdır. Yahudi’ye uygulandığında nefret uyandıran vahşet, Yahudi uyguladığı zaman sevimli hale gelemez, gelmemeli. Ancak Yahudilerin kendi içlerindeki değer anlayışı ve günümüzdeki her alandaki gizli ve açık hâkimiyetleri kendi vahşetlerini adeta sorgulanmaz kılmaktadır. Yahudi değerleri bu anlayış üzerine bina edildiği için Yahudiler tarih boyunca hep sürgün ve zillet içinde yaşamak durumunda kalmışlardır.

Evet, bu anormal durumun birçok sebebi bulunmaktadır. İşte bu sebeplerden biri, M.Ö. 800 yıllarından başlayıp günümüze kadar neredeyse 2500 yıl süren ve dünyanın hemen her yerinde meydana gelen Yahudi sürgünlerinin nedenleri arasında yer almaktadır.

Hz. İbrahim, Hz. İshak, Hz. Yakup soyundan geldiklerini iddia eden Yahudilerin tarihi Firavunlar dönemi Mısır ülkesinde kölelikle başlamaktadır. Ağır şartlarda çalıştırılan bu esir millet, M.Ö. 1200 yıllarında Musa Peygamberin mucizesiyle ikiye ayrılan Kızıl Denizi ortasından bugün İsrail devletinin olduğu topraklara zorlu bir yolculukla gelirler. Yahudilerin ihanetleri ta günlerden itibaren başlar. Tur-i Sina'ya giden Hz. Musa'nın ardından 40 gün içinde altından bir buzağı yapıp ona tapmaya başlarlar. Sonra felaketler birbirini takip eder.

Günümüzde "ifrit, cıfıt" denilen bozgunculuk, toplumun değerlerini dejenere etme, toplumu maddi ve manevi her çeşit sefalete sürükleme, onların içine sızarak uşaklaştırma ve parçalama şeklinde ortaya çıkan değer anlayışı ilk çağlardan itibaren başlamaktadır. Hz. Musa'dan sonra Yahudi kavminin başına geçen Yeşua, Hz. Musa'nın öğretisini tahrip edip, keyfine göre tefsir ederek kavmine şu emri vermektedir;

"Evvela düşmanın inancını kıracaksın. Kendine güvenini yıkacaksın. Aile bağlarını çözeceksin. Toprağının gelirini eline alacak, onu sen kendi emeğinin uşağı yapacak, alıp sattıklarına aracı olacaksın. Kuvvetinle elde edemediğini hilenin yolundan ele alacaksın. Gaye için her şey mubahtır. Zamanın acele etmesini bekleme … Sen zamanın ardından git. Sen bıkma onlar nasılsa bıkarlar ve meydan sana kalır." (Kaynak; Cemal Kutay, Türkiye'de Yahudilik, Masonluk, Dönmelik ve Siyonist Cereyanlar, Tarih Konuşuyor Dergisi, s. 1116. Aktaranlar; Ahmet Almaz, Pelin Batu, Yahudilik Tarihi, Noktakitap, İstanbul, 2007, s.64)

Beklide bu anlayış ve dünya görüşü nedeniyle Yahudiler önce kendi içlerinde parçalanır, sonrada başka milletlerin kölesi haline gelirler. Hz. Süleyman'ın ölümünden sonra İsrail oğullarının devleti iki ayrılır; İsrailiye ve Yahudiye. Mısır Firavunlarıyla sıkı ilişkiye giren İsrailiye devleti inançlarını kaybederek Firavun dönemin de revaçta olan başta "büyü ve sihir olmak üzere" bütün pagan kültürü kendi inançları içine alır. Bugün "İsrailyat" denen şeylerin büyük çoğunluğu bu dönemden kalmadır. M.Ö. 721 yılında bugünkü Suriyelilerin ataları Asurluların Kralı Salmansor İsraili kuşatır, II. Sargon'da kenti alarak İsrail halkını Fırat kıyılarına götürür. Bir kısmı yerlilerle kaynaşan (Habur ve Medlerin şehirlerinde) İsrail halkının 10 kabilesi buradan dünyanın birçok yerine dağıldığına veya kaybolduğuna inanılır.

Geriye kalan Yahudi ülkesi M.Ö. 608 yılında önce Firavun'unun istilasına uğrar. Sonra Fravunla anlaşan Yahudiler Babil'lilere saldırınca, bugünkü Iraklıların ataları Babil'in Kralı Nabukadnezzar M.Ö. 586 yılında Yahudi devletini yıkar ve Yahudileri Babil'e (bugünkü Irak'a) sürgüne götürür. Yahudiler kendilerini çok derinden etkileyen bu sürgün için;

"…Milletler arasında büyüktü, dul kadın gibi oldu." şeklinde devam edip giden ağıtı yakarlar. Ve "dul kadın" tabiri Yahudiler içinde bir şifreye dönüşür.

M.Ö. 538 yılında Babil'i ele geçiren bugünkü İranlıların ataları Perslerin Kralı Kurus (Keyhüsrev) Yahudilerin kendi ülkelerine dönmesine izin verir. Bu dönemde Yahudilerle Persler arasında çok sıcak ilişkiler yaşanır. 200 yıl kadar süren Pers hâkimiyeti döneminde birçok Yahudi inanç ve kültürü Perslere geçer ve Yahudiler Kurus'u bir kahraman gibi görürler. Eski günlerine dönen Yahudiler yıkılmış mabetlerini yeniden inşa ederler. Sürgün yılları önce İskender, sonra Romalılar döneminde devam eder. Birçok suikast ve isyanın ardından Roma İmparatorunun oğlu Titus Flavius M.S. 70 yılında Küdüs'ü işgal ederek her şeyi yerle bir eder ve kutsal mabedi yıkar. Yahudiler yeniden sürgüne gönderir.

Dünyanın dört bir tarafına yayılan Yahudilerin büyük bir kısmı kendini kamufle ederek çift kimliğe bürünürler. Görüşte bulundukları ülkenin milletinden (hatta en ateşli milliyetçisi) olurdular, ama gerçekte vaad edilmiş topraklara dönüp dünya hâkimiyetini kurma idealleri uğrunda yaşarlar. Bu amaç içinde ellerinden gelen her türlü fitne ve fesadı çıkarmada insanları birebirine düşürmede ve savaşları körüklemede bir mahsur görmezler. İşte bu yüzden bütün dünya genelinde Yahudiler aleyhine bir antipati oluşmuştur. Tarih boyunca Yahudilerin hemen hemen her yerden kovulması sadece bir tesadüf mü yoksa bu insanların girdikleri toplum içinde yaptıkları işler nedeniyle artık dayanılmaz hale gelmelerinden mi kaynaklanmaktır?

Yahudilerin günümüzde Filistin'de kadın, çocuk ve yaşlı demeden giriştikleri vahşet nedeniyle Yahudi sevimsizliğinin hiçte tesadüf olmadığını ortaya koymaktadır.

İşte bu antipatinin küçük bir kronolojisi; Milattan Sonra olmak Üzere;

1. 19 İtalya Yahudilerine Karşı çeşitli tedbirlerin alınması,
2. 40 İskenderiye'de Yahudi aleyhtarı gösteriler,
3. 59 Ciceron'nun Roma vatandaşı olan Yahudilerin siyasi nüfuzlarından şikayet etmesi,
4. 438 II. Theodesinin Kanunuyla Yahudilerin her türlü kamu görevlerine girmeleri yasaklandı.(bu yasak batı konsülleri tarafından V. Yüzyılla kadar sürdürülmesi)
5. 537/553 Justinien'in emirleriyle Yahudilerin ibadetleri şarta bağlanması Talmud'un çoğaltılması yasaklanması,
6. 633 Dagobet'in kovulması hakkında umumi karar alınması
7. 885 II. Louis Yahudileri İtalya'dan atmaya kara verdi (Fakat bu karar uygulanamadı),
8. 1012 Yahudiler Mayence'den kovulması,
9. 1066 Grenada'da Yahudi aleyhtarı gösteriler yapılması,
10. 1096 Almanya'da Yahudi aleyhtarı gösteriler yapılması,
11. 1146 Almanya ve Fransa'da II. Haçlı Seferi dolayısıyla Yahudiler aleyhine gösteriler yapılması,
12. 1189/1190 İngilterede Yahudi aleyhtarı gösterilerin yapılması,
13. 1218 Philippe Auguste " Yahudi Faizine Karşı Korunma" emrini yayınlanması,
14. 1223 VIII Louis Yahudilere beş yılı aşan borcu olanların borcunu kaldırdı. Faiz ve tefeciliği önleyen tedbirler alınması,

15. 1388 Yahudilerin Strasbourg'dan sürülmesi,
16. 15. Yüzyıl Almanya'dan Yahudilerin sürülmesi. Polonya'da Yahudi aleyhtarı gösterilerin yapılması,
17. 1492 İspanya'dan Yahudilerin sürülmesi. II. Bayezid zamanında Osmanlılara sığınan bu Yahudilerin büyük kısmının Adalar, Bursa ve İstanbul'a yerleştirilmesi,
18. 1497 Portekiz'den Yahudilerin sürülmesi.
19. 1511 Kraliçe Jeanne'in emriyle İspanyol Amerika'sına Yahudi göçünün sınırlandırılması,
20. 1540 İtalya'dan Yahudilerin sürülmesi,
21. 1564 Brezilya'dan Yahudilerin sürülmesi,
22. 1742 Yahudilerin Rusya'ya girmesinin yasaklanması,
23. 1830/1914 Almanya, Rusya ve Polonya'dan kitleler halinde Yahudilerin A.B.D.'ne göçe başlaması,
24. 1933 Almanya'da Yahudiler aleyhine çıkarılan kanunların çıkarılması,

Neredeyse 2500 yıldan beri gittikleri her yerden kovulan ve dünyanın başına bela olan Yahudile, nihayet 11 Mayıs 1948' de kendi inançlarına göre vaad edilen toprakların bir kısmı üzerinde İsrail Devletini kurmayı başardılar.

Filistin toprakları üzerinde resmen kurulan ve kurulduğu günden beri Orta Doğu'da sorun haline gelen İsrail Devletinin kuruluşu daiki Dünya savaşına mal olmuştur. Dünyanın her yerinden kovulmalarına rağmen, Müslüman milletlerin hoş görüsü altında rahat bir nefes alan Yahudi toplumu, derinden derine toplumun içine sızırak kendi emelleri için çalışmaya devam etmişlerdir. Türk ve Müslüman toplumdaki dönmelerin Atası olan Sebatay Sevi'nin Yahudilerin beklediği Mesih (kurtarıcı) olarak İzmir'de ortaya çıkması, Mesihlik iddiasında bulunanlar arasında en fazla tesire sahip olması tesadüfü değildir. Çeşitli yöntemlerle Osmanlı Devletinin kılcal damarlarına kadar sızan Yahudi dönmeler, bir süre sonra devlet kurmak üzere toprak istemişlerdir. Bu taleplere direnen II. Abdülhamit, Yahudi ve mason ağırlıklı İttihat ve Terakki örgütüyle halledilerek bütün dünyaya Kızıl Sultan olarak tanıtılmıştır.

Yahudiler Sömürgeci devletler arasındaki menfaat çatışmalarını ustaca körüklemişlerdir. Çıkan karışıklık içinde hiçbir sebep yokken ipleri kendi ellerinde olan İttihat ve Terakki Cemiyeti yoluyla Osmanlı devletini savaşa sürüklemiş ve âdete bir milleti bitirme noktasına getirmişlerdir. Bununla da yetinmeyip Çanakkale Savaşında gönüllü birlikler kurarak İngilizlerin yanında Türklere karşı savaşmış, Ortadoğu'da Türkleri arkadan vurmuşlardır.

Böylece emellerine engel olan Osmanlı devletini yıkarak, Filistin topraklarının sahipsiz kalmasını sağlamışlardır.

Sonra planın diğer aşamasına geçilmiştir. I. Dünya savaşından sonra dağılan Osmanlı toprakları üzerinde bir Yahudi Devleti oluşturma için çeşitli ülkelerdeki Yahudi cemaatleri üzerindeki baskıyı artırarak insanların Filistin topraklarına göç etmesini sağlamışlardır. Hitler Almanya'sında gözü dönmüş Nazilerin vahşetleri yaşansa bile, Almanya'da olup bitenlerin büyük çoğunluğu propaganda ve yeni İsrail'i oluşturma planının parçası olarak bizzat Yahudiler tarafından tasarlanmıştır.

II. Dünya savaşı, Yahudilerin aradığı fırsatı vermiştir. Savaştan sonra alelacele İsrail Devletinin kurulması bu yüzden boşuna değildir. Kendilerine vaadildiğini düşündükleri topraklarda devlet kumayı 1900 yıldan sonra başaran günümüz Yahudiler, bu adımlarıyla yüzyıllardan beri asıl amaçlarından bir an olsun vazgeçmediklerini ortaya koymuşlardır.

Yahudilerin asıl hedefleri olan vaad edilmiş topraklar üzerinde yeniden hâkimiyet kurma ve oradan dünya milletlerini uşak ve köle haline getirme emellerinin önünde ki en büyük engel tarihte Osmanlı olduğu gibi günümüzde de Türkiye'dir. İşte bu yüzden, Irak istikrarsız hale getirilip kolayca parçalanmak istenmektedir. Bu yüzden PKK gibi taşeron bir örgütle Türkiye'nin enerjisi bitirilmekte, ileride Yahudilerin işine yarayacak ve geri dönüşüşü zor olan adımlar arttırılmaktadır.

Fakat genişleme yolunda asıl hedefi Türkiye olan Yahudilerin Ortada Doğu'daki en büyük destekçisi de çok gariptir ki Türkiye'dir. Akdeniz aracılığıyla Türkiye'ye komşu olan İsrail Devleti hiçbir ülkenin hava sahasına takılmadan doğrudan Türkiye'ye uçabilmekte, bugün Filistin'i bombaladıkları uçakların eğitim gibi ihtiyaçlarını Konya'dan karşılamaktadırlar. Üstelik çoğu ihalesiz olmak üzere önemli miktarda Türkiye'den iş almakta ve ciddi bir kaynak transferi sağlamaktadırlar. Tam besle kargayı oysun gözünü hesabı.

(Dr. Adil Çelik, www.stratejikboyut.com, 1-2009)

Jan

09
2009

İsrailoğulları Hazreti Musa'ya eziyet etmişti

Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. *(İbrahim Suresi, 5)*

YAHUDİ KAVMİNİN SAPKIN TAVIRLARI

Hz. Musa, mücadelesini ilk başta Firavun'a karşı vermişti. Kendi kavmi, yani İsrailoğulları Hz. Musa'dan önce köle olarak sıkıntı içinde yaşıyorlardı. Bu nedenle Hz. Musa bir imkan oluşturduğunda Mısır'ı kavim olarak terk ettiler. Ancak bu, onların tümünün samimi olarak iman ettiği anlamına gelmiyordu. Aralarında iman etmedikleri halde, kavim psikolojisi ile hareket eden kişiler de vardı. Büyük bir kısmı muhtemelen Hz. Musa'yı onları zulümden kurtaran siyasi bir önder olarak görüyorlardı. Bu yüzden de hak dine uymak yerine, fırsat buldukça hep eski putperest dinlerine dönmeye çalışıyorlardı. Bu nedenle her fırsatta Hz. Musa ile mücadele etmiş ve onun getirdiği gerçek dinden sapmaya çalışmışlardı.

Allah, önce Hz. Musa'ya İsrailoğuları'nı on iki ayrı topluluk olarak böldürdü:

Biz onları (İsrailoğulları'nı) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. (Araf Suresi, 160)

İsrailoğulları'nın büyük kısmı imanı kalplerine tam yerleştirememişlerdi. Hatta bir keresinde Hz. Musa'dan Allah'ı kendilerine göstermesini istediler. İyice küstahlaşarak eğer göstermezse ona inanmayacaklarını söylediler:

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (Bakara Suresi, 55)

Bu inkarcı kavmin belirgin bir özelliği, sürekli olarak tamahkar ve nankör bir ruh hali içinde olmalarıydı. Allah onları açlıktan kurtarmak için kendilerine mucizevi bir yiyecek sunmuştu. Kuran'da "kudret helvası ve bıldırcın" olarak bildirilen bu yemek Allah'ın ikramı olmasına rağmen, İsrailoğulları bir süre sonra bundan yakınmaya başladılar:

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (Bakara Suresi, 57)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. (Bakara Suresi, 61)

Hz. Musa'nın kavmi hak dini gerçekten kavrayamamışlardı. Daha önce de dikkat çektiğimiz gibi peygamberlerine Allah rızası için değil, muhtemelen onu güçlü ve kararlı bir lider olarak gördükleri için itaat etmişlerdi.

Nitekim hep kendilerine gelen dini değiştirerek kendi nefislerine ve eski dinlerine uydurmaya çalıştılar. Dinin kolay ve berrak yönünü görmeyip onu karmaşık ve zor hale getirip kendilerine putlar yapmaya, Allah'a yönelmeyi zorlaştırıp bunu törenselleştirmeye ve araya putları aracı koymaya çalıştılar.

İsrailoğulları'nın dinlerini zorlaştırmaya çalışan bu garip mantık, en açık şekilde Bakara Suresi'ndeki bir kıssada anlatılır. Bu kıssada Allah, İsrailoğulları'na bir buzağı kesmelerini emretmiştir. İstenen, sadece bir buzağının kurban edilmesidir ve Hz. Musa da bunu kavmine bildirir. İsrailoğulları ise bu çok açık ve kolayca yapılabilecek emri zorlaştırırlar. Allah onlardan sadece sığır kesmelerini ister, onlarsa dinin zor ve karmaşık olması gerektiğini düşünerek kendilerinden istenmediği halde teferruata dalarlar. Önemsiz ve gereksiz detaylara dalarken içlerinde bulunan Allah'ın elçisine, "Bizi alaya mı alıyorsun?" diyecek kadar da ileri giderler:

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi.

"Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi.

(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi.

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (Bakara Suresi, 67-71)

Yukarıdaki kıssada anlatıldığı gibi Hz. Musa'nın kavmi, Allah'ın emrini yerine getirme konusunda sürekli zorluk çıkardılar; ürettikleri detaylar nedeniyle bu emir neredeyse yapılamaz hale gelince uygulamayı kabul ettiler. Aslında istenen çok kolaydı; sadece bir sığır keseceklerdi.

Bugün Yahudi dinine baktığımızda da, buzağı kıssasında anlatılan detaycı Yahudi mantığının katlanarak devam ettiğini görmek mümkündür. Yahudilerin dini kitapları olan Talmud'da, ibadetler veya günlük yaşam hakkında en akla gelmeyecek detaylar yer alır. Örneğin bir hayvanın sütünün nasıl sağılacağından yakılan bir tütsünün dumanının nasıl kullanılacağına kadar sayısız konuda, dini hiçbir anlam taşımayan detaylar bulunur. Yahudilikte bir insanın dindarlığının ölçüsü de bu detayları ne kadar uyguladığına göre değişir. Buna karşın dindarlığın temeli olan Allah'a ve ahirete iman konusu tamamen unutulmuştur. Yahudi dini, uyulması gereken bir kurallar bütünü haline gelmiş, Allah korkusu, Allah rızası, Allah sevgisi gibi iman esasları kaybolmuştur.

İsrailoğulları'nın Emre Başkaldırması ve Lanetlenmesi

Allah, İsrailoğulları Mısır'dan çıktıktan sonra onlara yurt olarak bir toprağı vaad etmişti. Bu yolculuk esnasında Hz. Musa'ya yaptıklarını ve ona çıkardıkları zorlukları önceki sayfalarda belirttik. Vaad edilmiş topraklara geldiklerinde de zorluk çıkarmaya devam etiler:

Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi."

"Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz."

Dediler ki: "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz. (Maide Suresi, 20-22)

Allah onlara defalarca yardım etmişti. Onları sudan geçirerek Firavun'dan kurtarmıştı ve bu toprakları onlara vermişti. Oradaki zorba kavimle savaşırlarsa mutlaka kazanacaklarını vaat etmişti. Allah'a tevekkül etmeleri ve elçisine uymaları gerekiyordu. Fakat Hz. Musa'nın uyarılarına karşı çıktılar, korktukları için oraya girmediler. Sadece korkanların içinden iki kişi, Allah'a tevekkül edilmesi gerektiğini ve oraya girilmesi gerektiğini söyledi:

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (Maide Suresi, 23)

İsrailoğulları bu uyarılara rağmen Allah'ın elçisine karşı çıkıp ona saygısızca hitap ettiler: Dediler ki:

"Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burda duracağız." (Maide Suresi, 24)

Artık Hz. Musa'nın kavminin azgınlığı iyice artmıştı. Peygamberlerinin hiçbir sözünü dinlemeyecek, açıkça karşı çıkacak hale gelmişlerdi. Bunun üzerine Musa Peygamber Rabbimize yalvarıp kendisi ve kardeşi Hz. Harun'u bu isyankar kavimden ayırmasını istedi:

(Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi.

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (Maide Suresi, 25-26)

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi, Allah'a ve elçisine yaptıkları bu isyankarlıktan sonra tam kırk yıl o bölge İsrailoğulları'na haram oldu ve oraya giremediler.

Hz. Musa hayatı boyunca Rabbimizin risaletini tebliğ etmeye çalıştı. Kavmini putlardan kurtarıp onlara gerçek dini anlatmak için çaba harcadı. Onun amacı, Allah'ın rızasını kazanmak için insanları uyararak onları cehennem azabından kurtarmaktı. Bu uğurda Firavun'la mücadele etti, kendi kavminin sapkın inançlarını değiştirmeye çalıştı. Bunları yaparken hem Firavun ve çevresinden hem de kendi kavminden eziyet gördü. Fakat Hz. Musa

herşeyiyle Allah için yaşayan seçkin bir kuldu ve Rabbimiz onu Firavun'un da kendi kavminin de sıkıntı ve belalarından kurtardı.

Peygamberlerinin izinden gitmeyen, kendilerine emanet edilmiş olan dine yüz çeviren ve "sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın" diyerek nankörlük eden İsrailoğulları, tüm inananlar için bir ibret vesilesidir. Allah, tüm insanları peygamberine yüzçevirmiş olan İsrailoğulları gibi olmamaları için şöyle uyarır:

Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; ki sonunda Allah onu, demekte olduklarından temize çıkardı. O, Allah katında vecihti. (Ahzab Suresi, 69)

(Harun Yahya, Hazreti Musa)

Jan
06
2009

İsrail'in Rabbi kim?

Eğer riyakar bir retorik arkasında duracaksak, mantıken, Yahudilerin inandığı ana dinin "Altın Buzağı" ya da İsa Mesih'in söylediği gibi "Hırslarına" (Mammon) tapmak olduğunu söyleyebiliriz.

Aynı zamanda, "Gerçek Yahudi dini ne zaman kuruldu" sorusuna da cevap bulabiliriz.

Eski Ahit (Yahudiler tarafından tanınan ve kabul edilen) adı verilen kutsal kitapta, Musa'nın Yahudileri Mısır ordusundan kurtardığına dair bir hikaye vardır.

Bunun için Musa, insanların gözlerinde Kızıl Deniz'i ikiye ayırarak, büyük Mısır ordusunu boğmuş ve Yahudilerin daha güvenli yerlere kaçmasını sağlamıştır.

Böylesi mucizelere gözlerinizle şahit olduğunuzu tasavvur edin ve bu olayların tüm hayatınızdaki etkilerini düşünmeye çalışın.

Biraz maneviyata sahip ekseri insanlar üzerinde böylesi mucizeler Tanrı'ya ve ahlaki değerlere olan inancı pekiştirecektir. Ancak, kutsal kitabın söylediği gibi, Yahudiler de durum böyle olmaz.

Onları kurtardıktan sonra Musa, Yahudilere, Tanrı'dan 10 Emir'i almak için birkaç gün ayrılmak zorunda kalacağını söyler.

Çok az bir süre, birkaç gün sonra, Yahudilerin Musa'nın onlar için yaptığı tüm mucizeleri unutmasına ve onun Tanrı'yla görüşeceği gerçeğini yok saymalarına yeter.

Musa ayrılır ayrılmaz, aralarındaki tüm altınları toplayarak kendilerine altından bir buzağı yaparlar. Musa'yı ve Tanrı'yı terk ederek, o zamandan beri tapınageldikleri "Altın Buzağı" dinini kurarlar.

Musa, öfkeden deliye döner ve onları yaptıkları için lanetler ancak işe yaramaz.

Bu Yahudilerin ilk kez Tanrı'yı reddettikleri ("öldürdükleri") zamandır.

Yahudilerin İsa'ya karşı nefretlerine ve onu öldürmeye karar vermelerine iki olay neden olur:

1. Onlara ilk kez, "Hem Allah'a hem de Hırsınıza (Mammon) aynı anda tapamazsınız" dediğinde.

Böyle yaparak, Yahudi dini "Altın Buzağı"ya ya da "Mammon"a kabul edemez şekilde hakaret etmiş olur. Ancak onu öldürmek istemelerine kafi neden değildir, fakat;

2. İkinci olarak İsa, Yahudi "kutsal" mabedine gider. Bugünün terimleriyle alışveriş merkezi olan bu yerde insanlar ibadet yerine, alışveriş, para ve kar etmeyi tercih eder. İsa bunun gördüğünde, Yeni Ahit'e göre, hayatında ilk ve tek kez öfkelenir ve mal ile para raflarını devirir.

İlk olay Yahudiler için kabul edilemezdi ancak ikincisi affedilemezdi. Zaten onun ölüm fermanını da o zaman imzalarlar.

İsa'yı ölüme mahkum etmek Yahudilerin, Tanrı'yı ikinci kez reddettiği ve "öldürdüğü" zamandır.

Gerçek Yahudi Dini'ne ibadet bugünde sürmektedir. Örneğin, Yahudilerdeki altın ve paraya olan tamah ve hırs herkes tarafından bilinir. Bazı âlimler bunu toplumlarındaki eğitimle açıklamaya çalışmıştır. Onlar bu davranışı, Yahudilerin Romalılar tarafından uzun zaman önce Kudüs'ten çıkarılmasından sonra hayatta kalmayla meşrulaştırır. Ancak bazı âlimler bu yazıda öne sürülenle aynı fikri savunur. Onlara göre Yahudilerin bu davranışları basitçe genetiktir. Onların da teorilerine uygun şekilde, maddiyata, altına ve nihayetinde güce olan düşkünlüklerinin Yahudilerin ruhsal hayatının önemli bir parçası haline çok zaman önce geldiğini göstermiş olduk.

Batı dünyası ülkelerinde yaşıyorsanız, her hafta sonu farklı malların satışını organize eden yeni Yahudi Mason Tapınakları bulabilirsiniz. (Anlaşılan o ki bunu dinlerinin bir parçası olarak görüyorlar.)

Sonuç

Kısaca, ne gözleri önünde Musa'nın yaptığı mucizeler ne de masum İsa'nın "öldürülmesi" için imzaladıkları ferman, Yahudilerdeki "Altın Buzağı"ya ya da "Mammon"a tapmaya olan güçlü arzularını binlerce yıldır hiç değiştiremedi.

Diyebilirsiniz ki, bunun benimle ya da bizimle ne ilgisi var, onların sorunu?

Bu soruların cevabını, etrafımızdaki dünyada seyrettiğimiz yıkımlarda bulabiliriz.

Bu arada "Altın Buzağı" ya da "Mammon"a tapanlar, dinleri adına yıkıcı gücü ellerine geçirerek, dünya üzerinde mümkün olduğu kadar fazla insanı öldürmeye ya da köleleştirmeye başladılar. "Mammon" adına Yugoslavya parçalandı, Sırplar şeytanlaştırıldı ve Kosova (Ülkenin altın, gümüş ve nikel kaynakları inanılmazdır) işgal edildi, petrolü için Irak yok edildi, Rusya, Hazar petrolü için NATO birlikleri için sarıldı, Filistinliler etnik temizliğe uğratıldı ve yok edildi…

Dostoyoveski'nin söyledi gibi, "Eğer Tanrı yoksa her şey mubah".

Görünen o ki Yahudi Tanrı'sı çok uzun zaman önce öldü ya da hiç var olmadı.

(TIMETURK, 1-2009)

Jan
05
2009

Yahudilikten niçin çıktım?

Yahudiler tüm dünyanın tepkisini çeken bir kavim olmayı bir kez daha başarırken, eski bir yahudi de dindaşlarından, kavminden utanarak bu dinden ayrılmıştı. Bir İstanbul yahudisi olan Maks Frumkin, hem Türkiye yahudilerinde gördüğü ahlakî zafiyet hem de İsrail'de bulunduğu sırada yaşadıklarının etkisiyle dinin terketmiş ve "Yahudilikten niçin çıktım?" adıyla kitaplaştırmıştı.

"Dünyanın en iyi ve en vicdanlı yahudileri Türkiye'dekilerdir. Sebebi kolayca anlaşılabilir. Yahudiler Türkiye'de 500 seneden beri bulunuyorlar ve Müslüman Türkler'den bir takım iyi huyları öğrendiler. Bu nedenle diğer yahudilere nazaran daha vicdanlı oldular. Fakat İsrail devleti kurulduktan sonra bu ahlaktan uzaklaşıyorlar." Rusya'da doğmuş, 1920′lerden itibaren İstanbul'da yaşamış, bir ara İsrail'e gitmiş bir yahudi, Maks Frumkin söylüyor bunları. Frumkin, hem İstanbul'daki cemaatinde gördüklerinden hem de İsrail'de yaşadıklarından ikrah getirdikten sonra da yahudilikten ayrılmış. Öyle diyor…

Yaşadıklarını, "Yahudilikten niçin çıktım?" isimli bir kitapta toplayan Maks Frumkin, 1976 yılında Eskin Matbaa'sından hatıratını piyasaya çıkarmış. Dönemin ünlü yahudi aileleri olan Perahya'lar, Elnekave'ler, Asa'lar, Stiro'lar Frumkin'in ya akrabalık bağının oluştuğu ya da iş yaptığı isimler. Cemaatinin kaymak tabakasıyla sürekli beraber olmuş Maks Frumkin. Kitabının ilk bölümlerinde, sosyal hayatta, aile içi ilişkilerde, ticarette sergiledikleri tutumları örnekleriyle dile getirerek cemaatine ağır eleştiriler yöneltmiş. Çok sayıdaki örneklerden sadece birisinde yahudinin namus anlayışını aktaran Frumkin, şunları yazıyor:

“Cemaatten Viktor Azuz’un karısı dostuyla kaçtı. Viktor emniyete gitti, durumu anlattı. Polis, ‘Karından pusulayı ne zaman aldın?’ dedi. Viktor, ’14.00′de aldım’ dedi. Polis geminin kaçta kalktığını sordu, 17.00′de olduğunu öğrendi. Niye bu kadar beklediği sorulunca da, ‘Ne yapayım? Dükkanımı müstahdemlerimin eline bırakamazdım ya! Saat 20.00′de kapattım dükkanı ve size geldim işte. Tabiî, bizim Viktor prensip sahibidir. Önce iş gelir! Ağlıyordu. ‘Ağlama’ dedim. Üçüncüye evlenirsin, yeni bir drahoma alırsın, yeni bir dükkan daha açarsın.”

TÜRKİYE YAHUDİLERİ, NANKÖRLÜK ETMEYİN BU FAKİR HALKA

Frumkin, daha politik eleştirilerini ise İsrail’in kurulduğu 1948 yılından sonra İstanbul’da şahit olduklarına ayırmış. “İsrail Konsolosluğu Türkiye için menfî propaganda yapıyor, İsrail’e göçü teşvik ediyor” diyor. – İsrail kurulduktan sonra başta İstanbul’dakiler olmak üzere Türkiye yahudileri arasında yoğun bir göç hareketi görüldüğünü ilgili literatür de teyit ediyor. – Frumkin, eleştirilerini şöyle sürdürüyor: “İstanbul, Ankara ve İzmir’de en güzel yerlerde kalıyorlar. Yazın Büyükada’da onbinlerce lira ile kumar oynuyorlar. Her sosyal toplantı fırsatında İsrail için para topluyorlar. İsrail Konsolosluğu, El-Al Hava Yolları, İsrail’in Türkiye’deki mülteci ofisi Sohnut – Şadmin dövizlerin kaçırılmasına yardım ediyor. İsrail’de mülk, fabrika nasıl satın alınıyor? Gümrük, kambiyo uyuyor! Türkiye’ye bir gizli ticaret polis teşkilatı lazımdır. Türk Devleti birgün uyanacaktır. Ümit edelim bu uyanış bir an evvel gelsin. Bu memlekete hakikaten yazıktır. Bu fakir millet bir dolara bile muhtaçken yüzbinlerce, milyonlarca dolar İsrail’e akar. Ey Türk yahudileri! Sizler de nankörlük etmeyin! Ben Gurion’un yalanlarına kanmayın!”

“EĞER İSRAİL CEHENNEMİNDEN KURTULABİLİRSEM…”

İsrail’e gittiğinde tam bir hayal kırıklığı yaşadığını anlatan Maks Frumkin, “Çalış diyorlar; inşaat, kanalizasyon, şu, bu. Ya çalış, ya aç kal! Fakat beyler ben Sorbon mezunuyum, 8 dil bilirim ve yaşlıyım. Aldığım cevap şu: İster çalış, ister çalışma. Mukaddes topraklarımızda demokrasi var! Hiç kimseyi zorla çalıştırmıyorlar!” diye yazıyor. Yahudi ileri gelenlerinin, yalan vaatlerle dünyanın dört bir yanından yahudileri İsrail’e topladıklarını, parlak vaatlerin bu topraklara gelinince açlık, sefalet ve kötü davranışa dönüştüğünü de anlatıyor Frumkin. “Gelmeden önce Dimona için ‘Cennettir orası’ diyorlardı. İbranice’de Dimona ‘hayal’ demektir. Bana kalsa buranın ismini ‘Allah’ın Belası’ koyardım.” Fromkin kitabında, İsrail’e geldiği günlerde resmî yetkililerin Türkiye’den göç eden yahudiler için her vesileyle “hayvanlar” tabirini kullandıklarını da yazıyor.

“YAHUDİ OLMAKTAN UTANIYORUM”

Frumkin, yahudilikten çıkmaya ise ancak ülkeye geldikten aylar sonra öğrenebildiği, “Beş yıl İsrail’den ayrılamama” uygulamasıyla karşılaşınca karar veriyor. Kendisine dayatılan kötü iş ve kötü konutu görünce, cebindeki paralar “özel bir yöntemle “ alınınca karşısındaki yetkiliye şunları haykırıyor Maks Frumkin: “Şu anda yahudi olmaktan utanıyorum. Allah beni bu cehennemden kurtarırsa size söz veriyorum sizinle ve İsrail’le uğraşacağım. Siz Araplar’dan değil kendi halkınızdan korkun. Bu devlet büyük bir yalan üzerine kurulmuştur. İsrail’den ayrılır ayrılmaz da matbuat vasıtasıyla pasaportumu yırtarak size göndereceğim, yahudi dininden de çıkacağım. Siz ahlaksızsınız, Allah’sızsınız!”

KİBUTZ GERÇEĞİ

“Kibutz deneyimleri” de yaşayan Frumkin, “sofu ve politkacılar” Tel-Aviv, Kudüs ve Hayfa’da keyif çatarken, hepsi de sınırlara kurulmuş ve barınanların can güvenliğinin olmadığı kibutzlarda ise gençlerin karın tokluğuna, hassaten erkeklerin ise “fuhuş ödülü”yle çalıştırıldıklarını anlatıyor. “Ey Moşe Dayan! Zaten Allah’tan bulmuşsun, bir gözünü kaybettin. Ne güzel çalıştırıyorsun kızlı erkekli onları. Önce yoruyorsun. Mesai bitince de ne eğlenceler tertip ediyorsun. Tabiî, İsrail’e nüfus lazım değil mi? Babaları kimmiş önemli değil. Bir doğum makinesi icat edebilseydiniz, bir genç kıza her üç ayda bir doğum yaptırdınız. İsrail nüfusu artsın da tek! Sonra bazı zavallı genç kızlar. Bunları asker gibi yetiştirdin. Bu kızlara frengi aşıladın. Bunlara Araplar’ın saldıracağını biliyordun. Hatta, kendin de gönderdin kızları onlara. Onlar da bunu ‘askerlik’ gibi görüyor. Kızları feda ettin ki, bin misli Arap ölsün. Bu kadarını Naziler bile düşünememişti. Namussuz vicdansız! Bu kızlar tarlada yetişmiyor Moşe Dayan efendi! “

İSRAİL’E NEDEN DÜŞMANLAR?

Kitabında Müslümanlar’ın yahudilere düşman olmasını da haklı gören Maks Frumkin, bu görüşünü de şöyle dile getiriyor: “Araplar, İsrail’e karşı inatçı bir düşmanlık içindeler. Ama kin sebepleri eksik değildir. 1948′den beri on yıldır tazminatsız yuvasını, maişetini kaybetti Araplar. Ürdün’de ve Gazza’da yardımlarla yaşıyorlar. Birleşmiş Milletler, resmi belgelerinde Filistinli’yi, ‘Filistin’de normal şekilde yaşarken, kin yüzünden evini, işini kaybeden kişi’ olarak tarif ediyor. Şunu da söylemeli. Arap mülteci meselesinin halli de çare olmaz. Çünkü İsrail milleti daracık alanda sürekli çoğalmaktadır. İsrail toprak olarak genişlemek zorundadır.”

Unutmadan; fevkalade yahudi karşıtı gözüken bu kitabın yazarının fikirlerine, Türkiye’de mukim olmasına bakıp, Maks Frumkin’in yahudilikten ayrıldıktan sonra Müslüman olduğu kolayca düşünülebilir belki. Ama değil! İsrail’den kaçıp Türkiye’ye gelen, önce Bodrum’da bilahare de İstanbul’da yaşayan Maks Frumkin, hayatının geri kalan kısmını bir protestan olarak tamamlamış…

(Mehmet Yıldız, www.habervaktim.com, 1-2009)

Jan
05
2009

Yahudileri korkutan hadis

Ortadoğu’daki gelişmeleri yakından izleyen, başta İsrail olmak üzere bölge ülkelerine sık sık gelip giden ve bu coğrafyanın tarihsel sürecine ilişkin çok sayıda yayını bulunan tarih profesörü bir dostum bana önceki gün; “Yahudiler İsrail’de en çok hangi ağacı dikiyorlar ve bunun sebebi nedir biliyor musunuz?” diye sordu.

Kendisine, özellikle tarım konusunda İsraillilerin dünyanın en önemli araştırmalarına imza attıklarını biliyorum ama bir ağaca karşı özel ilgileri olup olmadığı konusunda bilgi sahibi değilim dedim. İsrail’e de şimdiye kadar hiç gitmediğimi söyledim. Kısacası sorunun cevabı bende yoktu.

Verdiği cevap çok ilginç oldu. Yahudilerin İsrail’de en çok diktikleri ağacın gargat ağacı olduğunu, bunun nedeninin ise bir hadis- i şeriften kaynaklandığını söyledi. “Yahudiler hadis-

i şeriflere itibar ediyorlar mı ki" dedim. Etmiyorlar ama yine de içleri rahat değil. Tedbiren de olsa yine de bu ağacı dikmekten geri kalmıyorlar dedi. Sonra Peygamber Efendimizin konuyla ilgili bir hadis-i şerifini okudu.

Tarihçi dostumun yanından ayrıldıktan sonra bu hadis-i şerifi kaynaklarıyla birlikte sizlerle paylaşmak üzere kütüphanemdeki kitaplardan aradım buldum.

İlginçtir, hadis-i şerif daha çok kıyamet alametlerinin zikredildiği bölümlerde geçiyor. Kaynaklarda kıyamet alametleri sıralanırken, fitnenin artması, Yahudilerin Müslümanlara yönelik taşkınlık ve zulmü inanılmaz boyutlara varınca, sabır sınırı taşıp artık bu zulme bir dur demek isteyen Müslümanların kendilerini bulup cezalandırmasından çekinen Yahudilerin bulabildikleri her yere kaçıp saklanacağından söz ediliyor.

Hadis-i Şerif'te, Yahudilerin taşların ve ağaçların bile arkasına saklanacağı, buna karşın Gargat ağacından başka bütün taş ve ağaçların: "Ey Müslüman, Ey Allahın kulu, Yahudi arkamdadır, gel onu öldür" diyeceği ifade ediliyor. (Buhârî, Tecrid, IX, 73; Tirmizî, Birr, 25; Fiten, 2; et-Tâc, I, 25).

Bahsi geçen hadis-i şerif Sahih-i Müslim'de; "Öyle ki Yahudiler taşların ve ağaçların arkasına saklanacak ama ağaç ve taş dile gelerek 'Ya Müslim! Ey Allah (c.c.) kulu! Gel, bak benim arkamda Yahudi var, buraya gizlendi, benim arkamda, gel onu cezalandır. diyecek. Sadece 'gargat' ağacı bunu söylemeyecek çünkü o Yahudi ağacıdır" buyuruluyor. (Kitab-ul Fiten H. 2239).

Bu kadar yalın bir gerçeklikle ifade edilen hadis-i şerif üzerinde ayrıca bir yorumda bulunma ihtiyacı duymuyorum. Her şey gayet açık ortada…

Fakat izniniz olursa Gazze'de yaşanan son vahşet görüntülerinden de yola çıkarak hadis-i şerifin son cümlesinin altını bir kez daha çizmek istiyorum. Ne buyuruyor Peygamber Efendimiz; "Ağaç ve taş dile gelerek, Ey Müslüman, gel, bak benim arkamda Yahudi var, buraya gizlendi, benim arkamda, gel onu cezalandır" diyecek.

Demek ki Yahudilerin artık haddi iyice aşmış zulmüne tanıklık etmek ağaçların ve taşların bile deyim yerindeyse canına öyle bir tak edecek ki, sabırları taşacak ve ihbarda bulunmak üzere dile gelecekler. Hadis-i Şerif temel kaynaklarda böyle geçiyor. Birileri rahatsız olacak diye lafı eğip bükecek değiliz. Peygamber Efendimiz söylüyorsa El Hak doğrudur.

Nitekim Yahudiler de yaptıkları işin sonunun nereye varacağını ve tarihteki örneklerinde de görüldüğü gibi hep böyle sürüp gitmesinin mümkün olmayacağının az da olsa farkında olmalılar ki, hadis-i şerifte "sadece o ağaç söylemeyecek" denilen gargat ağacını tarih profesörünün tespitiyle ülkenin her yanına dikmekten geri kalmıyorlar. İsrailliler her yana bu ağaçtan dikeceklerine zulme son verseler daha iyi olur. O zaman muhakkak ki daha güvende olacaklardır. Bu iş hep böyle gitmez. Tarih bunun örnekleriyle dolu.

Siz bakmayın İsrail'in Gazze'de yaptığı katliamların sadece İslam dünyasında tepki oluşturmuş gibi bir görüntü ortaya koyduğuna… İsrail'in yıllar yılı bölgede uyguladığı ölçüsüz şiddet ve tarih boyu yapıp edegeldikleri fenalıklar tüm dünya ülkelerinde gizliden gizliye öylesine derin bir nefretin oluşmasına zemin hazırladı ki, yabancılarla konu üzerinde biraz konuşmaya başladığınızda hemen fark ediyorsunuz bunu. Kaldı ki dinsel öğretileri ve tarihsel tecrübeleri de buna uygun. Yahudilerin günümüzdeki tutum ve davranışları da bu

acıları tazeleyecek türden. Burada ayıplanacak olan durum nefret duymak değil, nefrete neden olacak eylem ve davranışlara göstere göstere zemin hazırlamamaktır.

Dünyanın önde gelen medya kuruluşları ve ajansları büyük ölçüde Yahudi sermayesinin kontrolünde olduğu için, hükümetler aleyhlerine kampanya yürütülmesin, yıpratılmasınlar diye tepki göstermekte tutuk davranıyorlar. Kısacası, dünyanın gözleri önünde cereyan eden zulme karşı dünya kamuoyunda oluşan nefret henüz kitle iletişim araçları vasıtasıyla beklendiği ölçüde dillendirilmeye başlanmadı. Fanusun kapağı bir açılmaya görsün, dalga hızla büyüyecek ve zulme karşı kitlelerde oluşan nefret daha rahat gözlemlenebilecektir. Kaldı ki bu tür açık bir zulme karşı tepkili olmak için din olarak sadece İslam'a mensup olmak gerekmiyor. İnsanlık duygularını kaybetmemek yeterlidir.

Yazının başında yer verdiğimiz hadis-i şerifin vermek istediği mesajı, Gazze'de yaşanan vahşet karşısında ruhlarda oluşan kabarmayı hissedince daha rahat algılayabiliyoruz. Savaşın bile adabı vardır. Bu kadar mı gaddar olur bir insan?

Bombalar altında bile tevekkül hissini kaybetmeyen ve yılgınlığa düşmediğini tüm dünyaya gösteren bir avuç Filistinlinin cesaretinin onda biri BM Güvenlik Konseyi üyelerinde olsa dünyadaki barış ortamı çok daha farklı olurdu. İsrail ürettiği korkularla dünyanın iradesini bloke ediyor. Sizden ve tehditlerinizden korkmuyoruz diyecek Selahattin Eyyubi yürekli 3-5 devlet adamına ihtiyaç var.

Yazımızı İsra süresinden konuyla ilgili bir ayetle sonlandıralım: "Kitapta İsrailoğulları'na şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa (iktidar olup) bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. Ve nitekim o iki vaadden ilkinin zamanı geldiğinde, son derece zorlu ve güçlü kullarımızı üzerinize gönderdik de (sizi) evlerin aralarına kadar girip araştırdılar. Bu, yerine getirilmesi gereken bir sözdü ve gerçekleşti" (İsra, 4-5)

(Prof. Dr. Osman ÖZSOY, Haber7, 1-2009)

Jan
04
2009

Facebook'a siyonist ayar

Milyonların üye olduğu sosyal paylaşım sitesi Facebook'ta İsrail'in 2008′in son günlerinde başlattığı Gazze saldırısını protesto etmek için kurulan dayanışma gruplarına üye olanlar site yönetiminin ilginç bir uyarı mesajıyla karşılaştı.

Facebook yönetimi, bazı üyelere gönderdiği uyarı mesajında sitenin kullanım koşullarının ihlal edilmemesini istedi ve "Aksi halde hesabınız kapatılır" tehdidinde bulundu. Kullanıcılara gönderilen uyarı mesajında şöyle denildi: "Sistemimiz sitedeki bazı özellikleri kötüye kullandığını belirledi.

Bu e-posta bir uyarı niteliğindedir. Facebook'un özelliklerini kötüye kullanmak ya da Facebook kullanım koşullarını ihlal etmek hesabının kapatılmasına neden olabilir. Anlayışın ve işbirliğin için şimdiden teşekkürler. Facebook ekibi." Kullanıcılar; "Filistin halkı yalnız

değildir”, “İsrail’in Filistin halkına yaptığı soykırımı nefretle kınayanlar” ve “İsrail’in Filistin katliamını kınıyorum” adlı gruplara üye olanlara gönderilen bu mesaja tepki gösterdi.

(Sabah, 1-2009)

Jan
02
2009

İsrail dünyanın başına bela

“Siyonizm Karşıtı Yahudiler” hareketinden hahamlar, Katar”ın başkenti Doha”da İslam dünyasının tanınmış düşünürlerinden Yusuf el-Karadavi ile biraraya geldi. İsrail”in yok olması gerektiğini söyleyen Yahudi hahamlar, İsrail”in Filistin”de işlediği katliamları sert bir dille kınadı.

Dünya Müslüman Âlimler Birliği Başkanı Dr. Yusuf el-Karadavi semavi din mensupları olarak Müslümanlarla Yahudiler arasında hiçbir problemin olmadığını Müslümanların düşmanlığının Yahudi milletine değil emperyalist mütecaviz Siyonist harekete yönelik olduğunu vurguladı.

Doha”daki evinde Siyonizm karşıtı İngiliz hahamları kabul eden el-Karadavi Siyonizm ve İsrail Devleti”nin kurulmasına muhalif olan Yahudi hahamların iştirak ettiği tüm görüşme, panel ve konferanslara katılmaya hazır olduğunu ifade etti.El Karadavi”yi ziyaret eden haham heyetinde yer alan Aharon Kohen, İsrael Dovid Weis ve Dovid Sholomo Fidelman Tevrat hocaları olup “Notura Carty” yani ” siyonizm karşıtı yahudiler” cemaatini temsil ediyor. “Rabbani Yahudiler” olarak bilinen bu grup kendilerini siyonist yayılmacılığına karşı Eski Kudüs kentinin koruyucuları olarak kabul ediyor.

Ünlü Arap televizyonu el-Cezire”nin davetlisi olarak Katar”a gelen Yahudi hahamların ceketlerindeki rozetlerde, “Ben Yahudiyim, Siyonist Değil” yazılıydı.

ORTAK PAYDALAR

Şeyh Yusuf el-Karadavi "Siyonizm düşüncesinin ortaya çıkmasından ve siyonistlerin Filistin Devleti yerine bir İsrail Devleti kurmaya çalışmasından sonra ilişkiler krize girerek Müslümanlarla yahudiler arasında çatışma ortaya çıktı" dedi.

Hahamlarla buluşması sırasında Şeyh el-Karadavi İslam ve Yahudilik dini taraftarları aralarındaki ortak paydalarda işbirliği yapmanın önemine vurgu yaparak bu işbirliğinin dört temel esas üzerinde gerçekleşebileceğini söyledi: "Tek Allah"a iman, ateizme karşı durmak, pornografi, modern sapıklıklar ve homoseksüelliğe karşı durmak ile insanlar arasında adaleti sağlamak ve zülumle mücadele etmek."

El Karadavi "Dinlerine ve tahrif edilmemiş Tevrat"a bağlı olan Yahudilerin Müslümanlara çok yakın olduklarını" belirterek "iki dinin de mensupları sünnet olma, helal kesim, domuz etinin haram kılınması, cami ve mabetlere heykellerin konulmaması gibi Hz. İbrahim (as) dininden kalan birçok şiar ve hükümde müttefik olduklarına" işaret etti.Yusuf el-Karadavi Endülüs"te İslam Hilafet Devleti"nin yıkılmasından sonra Yahudilerle Müslümanların beraber işkenceye maruz kaldığını hatırlatarak birçok islam kentinin Yahudilere yaşamaları için kucak açtığını bildirdi.

El Karadavi ayrıca Yahudilerin geçen yüzyıl başlarında, Mısır ve yaşadıkları diğer Müslüman ülkelerde çok büyük servet sahibi olduklarını anımsattı.

"İSRAİL DÜNYANIN BAŞINA BELA"

Haham Aharon Kohen, Şeyh el-Karadavi"nin Yahudilerin tarih boyunca İslam devletlerinde hiçbir problemle karşılaşmadığı düşüncesine katıldığını söyledi.

Siyonizme ateş püsküren Kohen bu hareketi "yaşı yüz yılı geçmeyen zalim ve mütecaviz siyasi bir hareket" olarak değerlendirerek "Tevrat öğretilerine dayanan gerçek Yahudilik Siyonizmin karşısındadır ve onu tanımamaktadır" dedi.

Kohen diğer iki arkadaşıyla birlikte İsrail Devleti"nin varlığına karşı çıkarak bu devleti dünya için bir baş belası olarak nitelendirdi.

Yahudi heyeti ayrıca Filistin toprakları üzerinde İsrail"in yürüttüğü yerleşimci ve yayılmacı politikalara karşı çıkarak siyonistlerin Filistin halkına karşı zalimane uygulamalarına karşı olduklarını dile getirerek "Tevrat ve Yahudi Öğretileri işgali, halkların evlerinden sürülmesi ve günahsız insanların öldürülmesine cevaz vermez" dedi.

HAHAM WEİS: İSRAİL ENİNDE SONUNDA YOK OLACAK

Öte yandan Haham Dovid Weis"başta Amerika ve İngiltere üzere büyük güçler İsrail"in yaptıklarının siyonist olmayan Yahudi öğretileriyle tamamen çeliştiğini öğrendiği takdirde Arap-İsrail çatışması bir gecede biteceğini" ileri sürdü.

"Tevrat gerçekleri ve ikibin yıllık Yahudi tarihi ömrü ne kadar uzarsa uzasın İsrail Devleti"nin sonunda yokolacağına işaret ediyor" diyen Weis İsrail"den çok daha güçlü olan Sovyetler Birliği"nin nasıl parçalandığını anımsattı.

Yahudi Hahamlar Şeyh el-Karadavi"nin semavi din mensupları arasında barış ve dünyada istikrar çağrısını da övdü. El Karadavi daha önce de 2004 yılında Dünya Müslüman Alimler Birliği"nin bir merkezininde bulunduğu İngiltere"de siyonizm karşıtı Yahudi hahamlarla bir araya gelmişti.

Şeyh el-Karadavi, siyonizmi benimseyen ve İsrail Devleti"ni tanıyan hiçbir Yahudi din adamıyla diyalog toplantılarında dahi kesinlikle bir araya gelmek istemiyor. El Karadavi, İsrail"i tanıya Yahudilerin katıldığı diyalog toplantılarının hiç birine katılmadı ve katılanları da protesto etti.

(www.tumgazeteler.com, 5-2008)

Jan
02
2009

Peygamberini kesen toplum

Kur'ân-ı Kerîm'de en çok bahsedilen toplumlardan biri de Yahudilerdir. Yahudiler fesadın, zulmün, çirkinliğin başka bir adıdır. Melek ve şeytan neyi temsil ediyorsa; mü'min ve Yahudi de aynı mânâdadır. İnsanlık âleminin Yahudi'yi tanıması, şerrinden emin olması şart ve zaruridir. Yahudiler, peygamberleri inkâr etmekle kalmamışlar, onlardan çoğunu öldürmüşler, peygamberler üzerindeki zulümlerini artırarak kanlarını akıtmışlardır. Bütün bozuk ideolojilerin altında Siyonist Yahudiler vardır. Yahudiler birçok peygamberi öldürmüş,kimisini testere ile biçmişlerdir. Bu topluma peygamber olarak gönderilen Âşiya (AS)'ı testere ile ikiye biçip şehid ettiler. Allah (CC) da bu toplumu ebedî zelil ettiğini bildirdi.

Hz.İsa (AS) Yahudilere şu bedduayı yaptı: “Yüzün yüzün sürünün, dizin dizin gidin, yurdunuz milletiniz olmasın.”

İnsanlık belki kısa bir zaman daha siyonizm belâsının acılarını çekecektir. Ancak, Allah (CC)’u âyetiyle müjdelemektedir: İsrail’in mutlaka sonu gelecek, Siyonizm belâsı arzdan kalkacak, son zafer İslâm’ın olacaktır.

Muhterem Müslümanlar!

Yahudiler peygamberleri öldürmekle kalmamışlar, açıktan açığa bir kötülük edemedikleri dinleri de o dinden görünmek suretiyle bozmak için çeşitli entrikalara başvurmuşlardır. Yahudi’nin tarihi entrikalarla, suikastlerle doludur.

El-Mecelle dergisinin 290′ncı sayısında belirtildiğine göre, Ağustos 1985′de “İsrail Tarih Araştırmaları Enstitüsü” tarafından açıklanan bir raporda: “Yahudilerin 150 yıl önce sistemli bir şekilde bir kısım vatandaşlarını Müslümanlaştırdıklarını, bir kısmını ise hıristiyanlaştırdıklarını Müslüman olanların, Osmanlı hilafetini yıkmak için çalıştıklarını, Hıristiyan olanların ise Hıristiyanlar arasında ihtilâf çıkartmak vazifesini üstlendiklerini belirterek alınan mesafenin yeterli olmadığını” iler sürdüler.

Muhterem Müslümanlar!

Max Frumkin adında Yahudi asıllı bir yazar Yahudilere çok kızdığı için Yahudilikten çıkıp Hıristiyan olmuş ve "Yahudilikten Niçin Çıktım" adlı bir kitap yazmış. Bu kitapta niye din değiştirdiğini açıklıyor. Diyor ki:

İsrail'de bulunduğum sırada Beersheba şehrinde idim. Hava çok sıcaktı. Yaz mevsimi idi. Çok susamıştım. Bahçesini sulayan birisinden rica ettim: "Şu hortumu uzat da birkaç yudum su içeyim" dedim. Herif bana dik dik baktı ve "Biz suyu parayla alıyoruz, paran yoksa su da yok" dedi.

Bu olay Yahudi zihniyetinin tipik bir örneğidir. **Yahudi, kimseye menfaatsiz günahını bile vermez.**

Muhterem Müslümanlar!

Kur'ân-ı Kerîm'de Allah (CC), Yahudilerin (İsrailoğullarının):

* Kendilerini diğer insanlardan üstün gördüklerini (Cum'a S.A. 6),

* Peygamberlerini öldürdüklerini (Âl-i İmran: 183),

* İslâm'a kin ve hırs beslediklerini (Nisa: 46),

* Müslümanlara karşı düzen kurduklarını (Âl-i İmran: 54),

* Müslümanlar için en şiddetli düşman olduklarını (Maide: 82),

* Yeryüzünde bozgunculuk yaptıklarını (Maide: 64),

* Kendi soydaşlarını da öldürdüklerini ve yurtlarından sürdüklerini (Bakara: 84-85),

* Zalim olduklarını (Bakara: 59),

* Sıkça ihanet ettiklerini (Maide: 13) beyan ediyor.

Yani Allah (CC) biz Müslümanlara Yahudilere karşı dikkatli olmamızı, Müslümanlar olarak topyekun bunların şerlerine karşı müteyakkız olmamızı emrediyor. Bizler de üzerimize düşen görevi eksiksiz yapalım ki, onların şerlerinden korunalım.

(Mevlüt Özcan, Milli Gazete, 2009-01-02)

Jan
02
2009

Terör devleti İsrail

İlk Siyonist kongresi 1897 de İsviçre'nin Bassel kentinde 204 delegenin katılımı ile yapıldı. Yahudilere bir vatan bulma fikrinin babası ve tüm Yahudi örgütlerini bir çatı altında toplayan kişi Theodore Herzl'dir.

Bu kongre'de de Yahudilere Filistin'de, Kuzey sınırları Kapadokya'daki dağlara(Orta Anadolu'ya),Güney sınırı Süveyş kanalına uzanan bir devlet kurma kararı alındı. Bu sırada Filistin'de toplam 24 bin Musevi, 650 bin Arap yaşıyordu.

Bu tarihten sonra planlı bir Yahudi göçü başlatıldı. Abdülhamit'in geleceği gören basiretli tutumu bu göç dalgasına mani olunca, Yahudiler dünyanın her yerinde Osmanlı'nın yıkılması için faaliyet göstermeye başladılar.

1896 da İstanbul'a gelen ve Filistin'de toprak satın almak için izin isteyen Herzl'e Abdülhamit'in verdiği cevap tarihe altın harflerle yazılacak mahiyettedir."Milletim bu imparatorluğu kanlarını dökerek kazanmıştır. Türk imparatorluğu bana ait değil, milletime aittir. Ben onun bir parçasını bile veremem. Bizim cesetlerimiz taksim edilebilir ama canlı bir beden üzerinde otopsi yapılmasına müsaade edemem."

Osmanlı imparatorluğu yıkıldıktan sonra Yahudi göçü büyük ivme kazanmış,1917 yılında Filistin'deki Yahudi nüfusu 56 bine çıkmıştır. Birinci dünya savaşından sonra Filistin İngilizler tarafından işgal edildi. Filistinli Araplar hem göçe hem işgale karşı dönem, dönem çeşitli şekillerde mücadele ettiler. Aynı dönemde Filistin'i yurt edinmek, bölgeyi Araplardan temizlemek için Yahudiler de örgütlenerek terör eylemlerine başladılar.

Bugün İsrail devletini kuran esas güç, bu tedhiş örgütlerinin kanlı eylemleridir. Yahudi terör örgütlerinin en bilinen ve en etkilileri, Hagana, Irgun ve Stern'dir. Bu örgütler 1920'li yıllardan başlayarak İsrail Devletinin kurulduğu 1948 yılına kadar bölgeyi kanla yıkamışlar, Filistinlileri yıldırmak, göçe zorlamak, topraklarını gasp etmek için her türlü insanlık dışı eylemleri yapmışlardır.

Adını saydığım Yahudilerin devletleşme mücadelesinin omurgasını teşkil eden örgütlerle diğer küçük örgütleri aynı hedefe yönelten kişi David ben Gurion'dur. Herzl siyonizmin teorisyeni yani Marks'ı ise, Gurion da pratisyeni yani Lenin'idir. Daha sonra İsrail'in ilk başbakanı olmuş, Yahudilerin atası olarak taltif edilmiştir.

İkinci dünya savaşında Avrupa'dan kaçan Yahudilerin büyük kısmı Filistin'e göçünce, 1945 de Filistin'deki Yahudi nüfusu 600 bini bulmuş, devlet olmak için gerekli demografik yoğunluğa ulaşılmıştı. Aynı yıl Ben Gurion Yahudi terör örgütlerine eylem emri verdi. Yahudi örgütleri hem işgalci İngilizlere, hem de Filistinlilere karşı birçok terör eylemi gerçekleştirdiler.

29 Kasım 1947 de Birleşmiş milletler Ülkenin Yahudilerle-Filistinliler arasında bölünmesi yönünde bir tavsiye kararı aldı. Bu karar Yahudilerin ümitlerini artırdı, eylemlerini daha çok Filistinlilere yöneltmeye başladılar.9 Nisan 1948 tarihinde Menahem Begin'in başında olduğu Irgun örgütüne bağlı militanlar Kudüs yakınındaki Deir Yasin köyünü bastı. Köylülerin tamamı(250 kişi) hunharca katledildi. Öldürülenlerin birçoğu kadın ve çocuk olup, cesetleri parça, parça edilmişti.

Bu olay İsrail için bir milat oldu. Yahudi saldırganlığının bu akıl almaz dehşeti Filistinliler üzerinde müthiş bir şok etkisi yaptı. Aynı akıbete uğramaktan korkan Filistinliler sağa sola göç etmeye başladılar. Bu da Yahudilerin Filistin'i Araplardan arındırma, tamamını işgal etme politikasına hizmet etti. Begin 1952 yılında yayınlanan hatıralarında Deir Yasin olmasaydı İsrail olmazdı diyerek bu gerçeğe işaret etmiştir. Yahudi saldırıları Deir Yassin'le sınırlı kalmadı. Birçok köyde, yerleşim yerinde benzer dehşet verici katliamlar yapıldı. Her katliam Filistinlilerin kaçışına, bölgenin Yahudilerin eline geçmesine hizmet etti.

İsrail devleti kurulduktan sonra bu örgüt elemanlarının tamamı devlet yönetimine girdi. Dönemin bakanları başbakanları bu kan içici militanlar arasından seçildi. Gurion, Begin, Şaron, Şimon Perez, Şamir, İzak Rabin gibi isimler bakanlık, başbakanlık yaptılar. Örgütlerde kazandıkları alışkanlıkları, öğrendikleri metotları İsrail'i yönetirken de aynen uyguladılar. Asla çağdaş anlamda bir devlet yöneticisi olamadılar. İsrail'i bir örgüt devleti olarak kurup, örgüt devleti olarak yönettiler.

İsrail'in nasıl bir mantıkla idare edildiğini anlamak için genel Kurmay başkanı Refael Eytan'ın 1983 yılında söylediklerine kulak vermekte fayda var:"Açıkça ilan ediyoruz ki, Arapların Büyük İsrail'in bir santimini bile işgal etme hakları yoktur. Siz iyi yürekli insanlar(İsrailliler) şunu bilin ki; Hitler'in gaz odaları bile birer cennet sarayıdır. Zor(Arapların) tek anlayacakları şeydir. Öyleyse bizde Filistinliler dört ayaküstünde sürüne, sürüne bize gelinceye kadar zorun en şiddetlisini uygulamaya devam edeceğiz."

İşte İsrail'i yöneten mantık budur. Daha hala Gazze katliamını anlamakta zorlanan, Hamas olmasaydı bunlar olmazdı diyen varsa, biraz vicdan muhasebesi yapmalarını öneririm. Çünkü vicdanı olan, bu katliama mazeret uyduramaz.

(İrfan Sönmez, www.habervaktim.com, 2009-01-01)

İlluminati (mason sisteminin oluşturduğu kol/mezhep'lerden biri) haçlı seferlerine kadar giden bir tarihe sahip. Bu oldukça katı ve gizli topluluk yüz yıllardır bize farkettirmeden yavaş yavaş kendi istedikleri dünya düzenini oluşturmaya çalışıyorlar. Amaç Baphomet (Deccal de diyebiliriz)'in dünyaya gelip, bizi ele geçirmesi. Bu savaş Adem'in yaratılışından, şeytanın ilk isyanından beri var. Biz farkında değildik.

Ama son yıllarda artık bu gizli yapısını bir yana bırakan örgüt, kendisini bilerek ve isteyerek deşifre etmeye başladı. Amaç insanların gözünde iki algı oluşturmak;

1-) Bunlar yalan inanmayın, takip etmeyin ve bırakın istediklerini yapsınlar.
2-) Bunlar çok güçlü başa çıkamayız algısı.

Tüm bunlarla beraber örgüt (bence) kendi gücünü ve kendini deşifre etme arzusunu gerçekleştirmek için bir oyun kartı serisi çıkarmıştı. (Halen satılıyor Amazon'da bulabilirsiniz)

Bu kartlar örgütün planları ve ileride dünyada neler yaşanacağı ile ilgili. İşte gerçekleşen ve gerçekleşmesi beklenen bazı kartlar:

İkiz Kulelerin ve Pentagon’un Vurulması

En bariz örnekle başlayalım: İkiz kulelerin vurulması! Kartın başlığı “Terörist Saldırısı” ve üzerinde yazan şu: Bu kartı kontrolünüz altında bulunan bir şiddet grubuna +10 güç ya da +10 direnç vermek için kullanın. Günümüzde artık ikiz kulelerin bizzat ABD tarafından yıkıldığı bilinmekte. Bunu da müslüman terörist gruplarını güçlü göstererek, ortadoğuyu işgal etmenin altyapısını hazırlamak için yapmıştır. Tıpkı kartta bahsettiği gibi.

Tsunami Felaketi

Endonezya’da 2004 yılında depreme bağlı olarak dev bir tsunami oluştu. Şehir sular altında kaldı yüzlerce insan hayatını kaybetti. ABD’nin HAARP silahı ile yapay depremler oluşturabildiğini söylemiştik. Bu felaket de onun eseridir. Kartın üzerinde: “Felaket. Bu kart bir kıyı bölgesini hemen yok etmek için kullanılır.” yazmakta.

Japonya Depremi

Sıra geldi HAARP silahının başka bir marifetine. Japonya 2011 senesinde büyük bir deprem felaketi yaşadı. Ekonomisi büyük zarar gördü. Japonya'nın teknoloji konusunda Amerika'nın en büyük rakibi olduğunu düşünürsek, bu depremin Amerika tarafından oluşturulmasına şaşmamak lazım. Ayrıca deprem felaketinden sonra bir de nükleer kaza yaşanacaktı ama Amerika bu konuda başarısız oldu. Kartın üzerinde: Birleşik felaket, bu kartı aynı yerde peşpeşe iki felaket oluşturmak için kullanabilirsiniz yazmakta. Çizimdeki insanların çekik gözlü olduklarına dikkat edin. Ayrıca yıkılan saat kulesi de tokyo wako saat kulesidir. Saat kulesinde saat 11 ve 3'ü gösteriyor. Depremin olduğu tarih 11/03/2011

Resim, takriben 17% (500x250) ölçeklenmiştir. Orjinal boyutta (600x300) görmek için bu çubuğa tıklayın. Yeni bir pencerede açmak için resme tıklayın.

Barack Obama'nın Seçilmesi

Bu kartta da ABD başkanı Barack Obama'yı çok net bir şekilde görüyoruz. Zaten önceki yazıda belirtmiştim,bütün ABD başkanları skull&bones tarikatında yetişmekte, yani 10-15 yıl sonra kimin başkan olacağı önceden belli.

Ekonomik Kriz

Ekonomi bilgim çok iyi değildir ama finans mezunu abime ve internette araştırdığım kaynaklara dayanarak söyleyebilirimki, 2010 yılında dünyayı sarsan krizi bizzat Amerika çıkartmıştır. Kendisi de biraz zarar görse de Rusya ve Çin gibi dünya çapındaki güçlü rakiplerine çok ciddi hasarlar vermiştir (zaten Amerika'nın politikası genelde bu. Düşmanlarını alt etmek için biraz zarara katlanıyorlar) . Kartlarda bu olayı "Market Manipulation (Pazar Manipülasyonu)" ve "Currency Speculation (Para Birimi Spekülasyonu)" şeklinde görmekteyiz.

Ortadoğu İsyanları

Ortadoğu’yu kasıp kavuran isyan ateşinin dış güçler tarafından kontrol edildiğini artık herkes görebiliyordur. Aşağıdaki kartlarda da bunu görmekteyiz, bir dikdatörün büyük resmi var, sokaklar yanmakta, evler klasik ilkel arap evi. Kartta yazan da şu: Bu kartı bir ülkeyi kontrol altında tutmak ya da işgal etmek için kullanın. İkinci kartta da askerin isyancılara saldırışını görüyoruz. Bugün libya ve diğer arap ülkelerinde olan olayın aynısı.

Gelecek Seneryoları

Bu başlıkta da illuminati kartlarında yer alan henüz gerçekleşmemiş olayları irdeleyeceğim. Bu olayların gerçekleşme ihtimali bir hayli düşük olsa da gerçekleşirse en azından bizim için büyük bi sürpriz olmayacak.

Sahte Uzaylı İstilası ve Empire State Binasının Çöküşü

Önceki yazıda Amerika’nın dünyayı tamamen kontrol altına alması için atacağı son adımın kendi tasarladığı ufolarla sahte uzaylı istilası gerçekleştirmek olduğunu yazmıştım. Hatta tarih olarak da büyük ihtimalle 2012 olabilir demiştim. Bu kartların ilkinde uzaylılar tarafından kaçırma vakası görüyoruz. İkincisinde de “Foreign Aid (Yabancı Bağış)” isimli bir kart var. Bu da uzayda bulunacak bir kaynak olabilir. Esas önemli olan 3. kart. Ufolar açık bir şekilde empire state binasına saldırmakta. 95 yılında bu kartları alıp inceleyen biri nasıl 11 eylül 2001 sabahı şok geçirdiyse biz de bir sabah uyandığımızda empire state binasının çöküşünü gördüğümüzde şok geçireceğiz. Bekle ve gör!

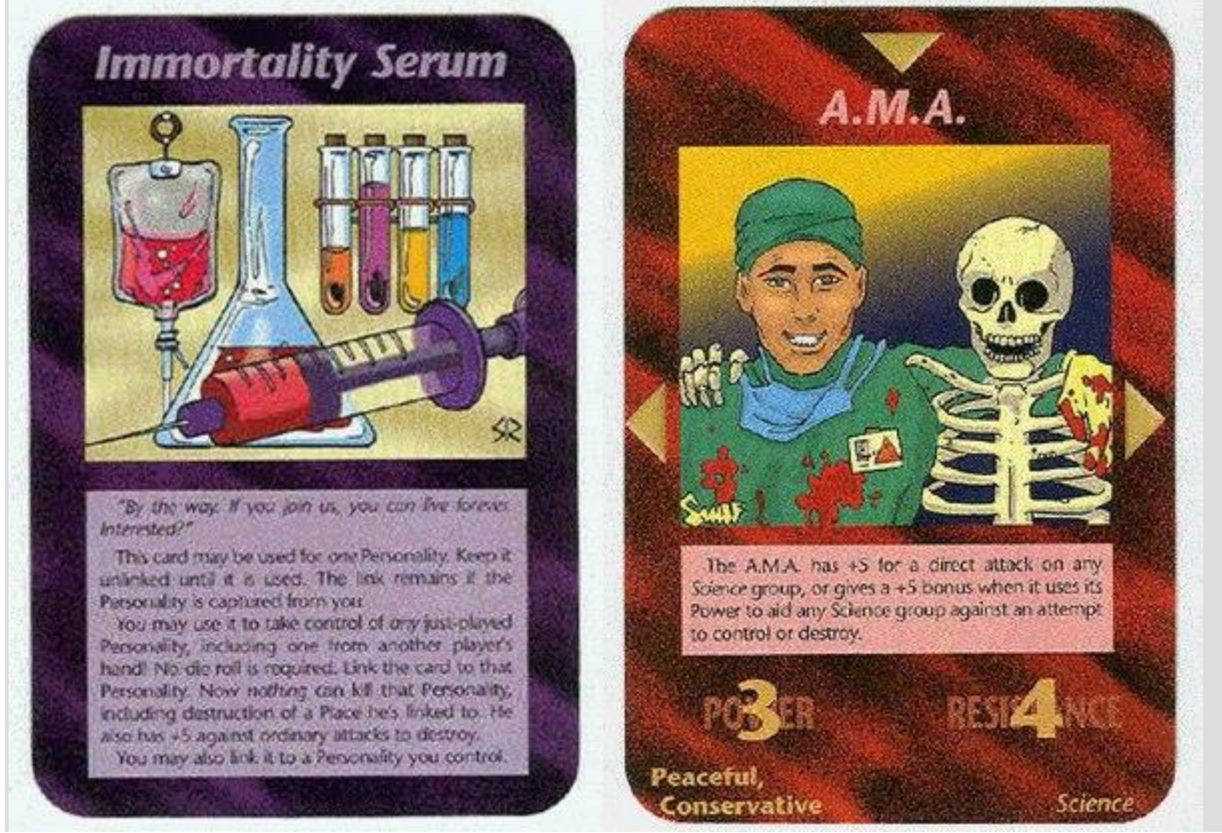
Resim, takriben 17% (500x250) ölçeklenmiştir. Orjinal boyutta (600x300) görmek için bu çubuğa tıklayın. Yeni bir pencerede açmak için resme tıklayın.

Ölülerin Dirilişi

Bu aslında çok fantazi bir şey değil. Önceki yazıda bu konuyla ilgili teorimi paylaşmıştım. Bir bilim dergisinde okuduğuma göre ölü bedenlere adrenalin ve bazı hormonlar enjekte edildiğinde ölünün kasları bir süre istemsiz bir biçimde tepki verebiliyor. Zamanla tıbbın gelişmesiyle ölüleri hareket ettiren bir serum üretilecek. İkinci kartta gördüğümüz gibi bu seruma "Ölümsüzlük Serumu" adı vermişler

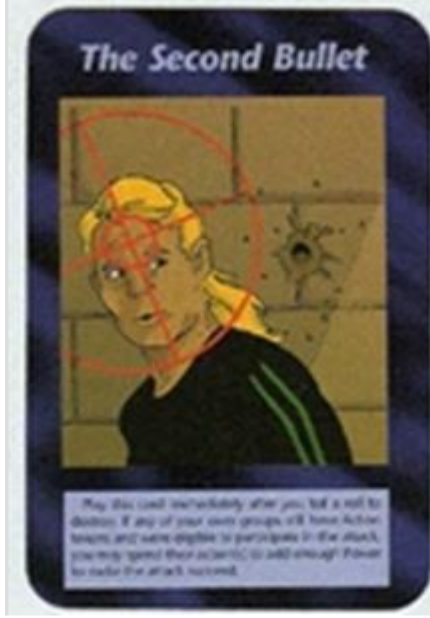
Resim, takriben 17% (500x349) ölçeklenmiştir. Orjinal boyutta (597x416) görmek için bu çubuğa tıklayın. Yeni bir pencerede açmak için resme tıklayın.

Julian Assange'ın Öldürülmesi

Julian Assange Wikileaks'in kurucusudur. Amerika'nın ve diğer devletlerin gizli bilgilerini açığa çıkararak Amerika'ya verdiği zararları herkes biliyor. Assange şuan "prezervatifsiz seks" suçuyla ev hapsinde tutulmakta (çok kötü bir komploya gitti) . Ancak hala işleri kontrol edebilmekte. Yani temizlenmesi gerekiyor. İleriki zamanlarda Assange'ın öldürüldüğü haberini duyabiliriz. "İkinci Kurşun" isimli karttaki adam kesinlik Assange'a inanılmaz benzemekte, Obama gibi.

Resim, takriben 6% (500x292) ölçeklenmiştir. Orjinal boyutta (529x308) görmek için bu çubuğa tıklayın.
Yeni bir pencerede açmak için resme tıklayın.

Cyborg Askerler

Cyborg askerlerden kasıt merhamet duygusu olmayan, güçlü, ölüm makinası askerlerdir. Bunlar robot olabileceği gibi genetiğiyle oynanmış insanlar da olabilir.

İnsan Klonlama

Bugün bile insan klonlamanın mümkün olduğu söyleniyor. İleriki tarihlerde ordu kurmak ya da başka amaçlar için insan klonlanmaya başlanabilir.

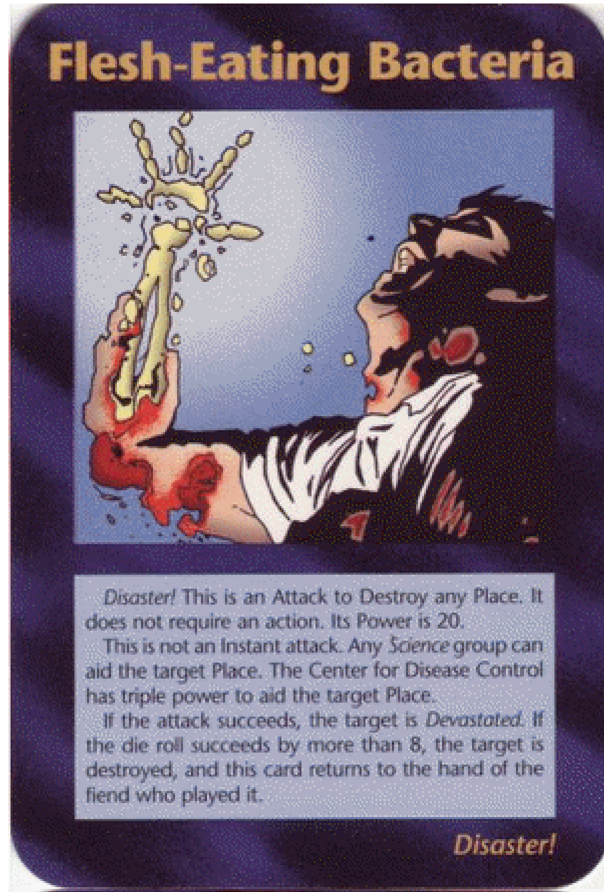
Akıl Kontrol Edici Uydu

Bu olay ilk başta çok fantazi gibi gözükse de bana göre zor değil. Bugün biliniyorki beyinde herşey elektrik dalgalarının hareketleriyle oluşuyor. Uydudan çeşitli frekanslarda dalgalar verilerek bu elektrik akımlarında sapmalar yapılabilir. Böylece insanların fikirleriyle oynanabilir.

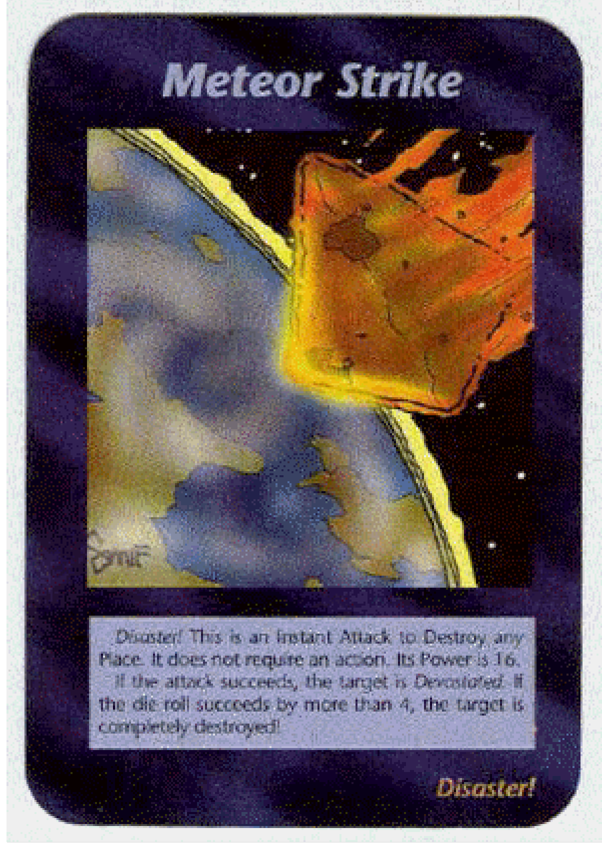
İnsan Eti Yiyen Bakteri

İlaç sektörüne can vermek için labaratuvar ortamında üretilmiş insan eti yiyen bir bakterinin geleceği söylenmekte

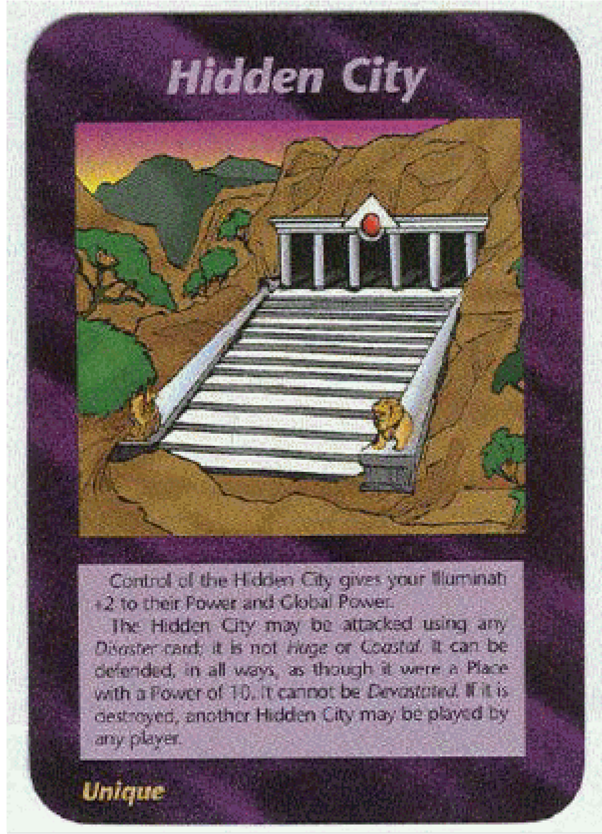
Meteor Saldırısı

Kartın üzerinde: Bu kartı bir ülkeyi hızlı yoldan yoketmek için kullanın yazmaktadır. İleriki yıllarda Amerika’nın rakibi olan bir ülkenin meteor felaketiyle yerle bir olduğunu görebiliriz. (Rusya'ya düşmüştü)

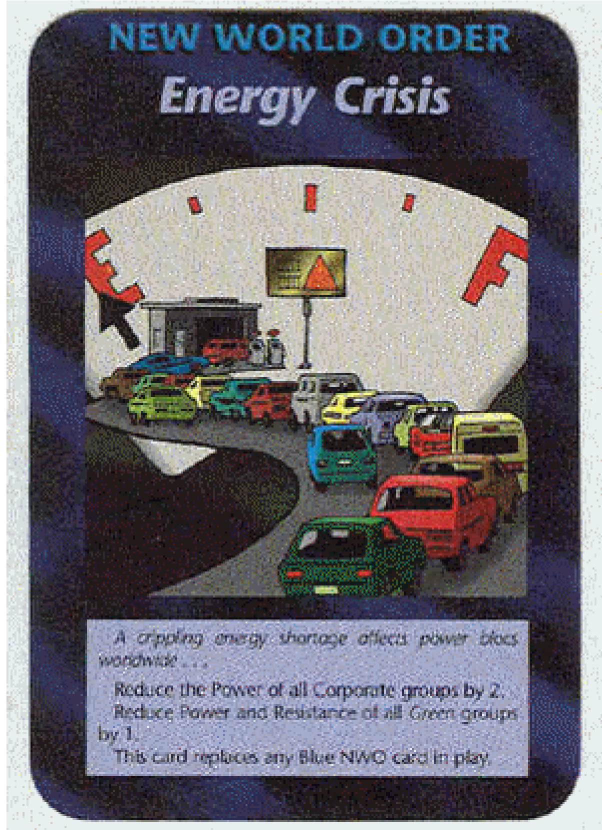
Gizli Şehir

Kartın üzerinde: Bu kartı illuminati ve küresel gücünüzü artırmak için kullanın yazmakta. İlluminati yeni tarihi bir şehir bulmuş gibi yaparak uzaylıları ya da onun gibi kendi ürettikleri fikirleri insanlara empoze etmeye çalışabilir.

Enerji Krizi

İleride Amerika sahte bir enerji kriziyle dünya ekonomisine büyük bir darbe vurabilir. Kendi de biraz etkilenecektir ama demiştim Amerika'nın yöntemi bu

Üçüncü Dünya Savaşı

…

NEW WORLD ORDER
World War Three
Any Nation making a direct Attack to Destroy against another Nation has tripled power.
If it succeeds, the attacking Nation gets a Plot card and another Action token immediately! If it fails, the attacker is destroyed, and counts toward victory conditions of the defending player.
This card replaces any Yellow NWO card in play.

GİZLİ YAHUDİ CEMAATİ: TÜRKİYE DÖNEMLERİ[1]

Yazan: Gershom G. SCHOLEM[2]
Çeviren: Doç. Dr. Abdurrahman KÜÇÜK

I

Gelecek sahifelerde açıklayacağımız olaylar, bütün Yahudi dinî tarihinin en acayıp ve en paradoksal hadiselerinden birini teşkil etmektedir. Söz konusu olan bu önemli grup, aşağı yukarı üç yüz yıl kadar önce, bilerek ve isteyerek Yahudiliği bırakmış veya daha doğrusu Yahudi sosyo-dinî topluluğunun geleneksel dinî çerçevesini terketmiştir. Mensupları resmen Müslüman olmuş, fakat kalben Yahudi kalarak özel bir Yahudi türünü oluşturmuşlardır. Onlar, iki yüzlü varlıklarını devam ettirerek, Yahudiliklerini koruyan ayrı bir grup teşkil etmişlerdir. Çok derin motivasyonlarıyla, hatâ kendi mistik sapıklıklarının taassup inancıyla, bu Yahudiler; iki yüz elli seneden fazla bir süre zarfında, hemen hemen bozulmadan hüviyetlerini muhafaza etmeği başarmışlardır. Onlar, inançları ve dinî pratikleri uğruna, aşılmaz gizli bir perdenin şaşırtıcı etkisiyle kuşatılmışlardır.

Çağdaş Dinler Tarihinde, bu gizli Yahudi cemaati olan Dönmeler'e benzer çok az olay vardır. Bu cemaat yüzyıllarca devam etmesine,

---

1 Bu makale, Gershom G. Scholem'in orijinal ismi "The Messianic IDEA IN JUDAISM and other Essays on Jewish Spirituality" olan eserinin Bernard DUPUY tarafından Fransızca'ya" Le Messianisme Juif essais sur la spiritualité du judaisme", Calmann-Levy- 1974, France, şeklinde çevirisinin 219–247 sahifeleri arasında yeralan, "La Secte crypto-juive des Dunmeh de Turquie" başlıklı kısmının tercümesidir. "Sabatay Sevi ve Cemaati Üzerinde Bir Araştırma" (Dönmeler ve Dönmelik Tarihi) adlı çalışmamızda, bu makaleden haberdar olmamıza rağmen, elde edemediğimiz için istifade edememiştik. Şimdi temin ettiğimiz bu makaleyi tercüme ederek ilgileneceklerin hizmetine sunmayı uygun bulduk (Çev.)

2 Gershom G. Scholem, Kudüs-İbranî Üniversitesi Yahudi Mistisizmi Profesörü ve zamanın büyük ilim adamlarından biridir. 1897 yılında doğmuş ve 1973 yılına kadar 104 civarında yayını olmuştur. Yahudi Mistisizmi konusunda onun dikkatini en çok çeken Sabatay Zevi'ninki olmuştur. Bundan dolayı da çalışmalarını Sabataizm üzerinde yoğunlaştırmıştır. O, Sabatay Zevi'nin şahsiyetinden daha çok hayatı ve tesirleri üzerinde durmuştur (Bkz. Bernard DUPUY'un önsözü, 7, 13). Scholem'in Sabatay Sevi'nin hayatını ve Sabatarist hareketi konu alan iki ciltlik İbranîce eseri vardır. Bu eser, İlâhiyat Fakültesi Kütüphanesinde bulunmaktadır. Aynı eser 1973 yılında "Sabatai Sevi. The Mystical Messiah" adıyla İngilizce'ye de tercüme edilmiştir (Çev).

çevresinde ve daha sonra literatürde iyi bilinmiş olmasına rağmen, bilginler onun sahip olduğu inanç konusunda çok az belgeye sahip olabilmişlerdir. Bundan dolayı, Dinler Tarihi eserlerinde, bu cemaatin adından pek nadir olarak bahsedilmesi şaşırtıcı değildir. Bu durum, ilginin yokluğundan daha çok, basılmış eserlerin aşırı azlığından ve her zaman ele geçen cinsten olmayışından ileri gelmektedir.

Bundan 60 yılı aşkın bir süre önce, Paris Oryantlistler Kongresine, "Türkiye'de Müslüman-Yahudi Cemaati" (Une Secte Judeo-Musulmane en Turquie) başlığı altında Abraham Danon tarafından sunulmuş tebliğ, biraz dar bir şekilde ele alınmış olmasına rağmen, Dönmeler'in inancına ait ilk doneleri ortaya koymuştur. Bu tarihten sonra ilk çalışma, 1924'de Türkiye ile Yunanistan arasında halkın mübadelesinde Dönmelerin durumu konusunda[3], Türk Basınında yer alan tartışmaların Vladimir Gordlevsky tarafından 1926'da İslamica'da yayınlanan makaledir.

Tanınmış yazar İbrahim Alâettin Gövsa'nın 1938 veya 1939 yılında Türkçe yayınlanmış bir eseri bulunmaktadır. Gövsa'nın bu eseri, Dönmeler konusunda basında yeralan tartışmalardaki bilgilerin en önemlilerini ihtiva etmektedir. Bu, Abraham Galanté'nin, İstanbul'da 1935 yılında neşredilmiş olan, *Nouveaux documents sur Sabbetai Sevi: organisation et us et coutumes de ses adeptes* adlı eserinin bir benzeridir. Bu iki araştırma da yeni bir şey getirmemektedir.

Şayet yeniden bir defa daha inceleme yapıyorsam, son senelerde, özellikle 1948'den itibaren, o güne kadar cemaatin üyeleri (Dönmeler) tarafından büyük korkularla muhafaza edilmiş, gizli literatürlerinin önemli kısmının İsrail'e ulaşmış ve ilk defa bir seri araştırma ve yayına yolaçmış olmasından dolayı yapıyorum. O halde biz, tekstlerin ve hareketin içinde doğduğu şartların yeni bilgisiyle, bu tarih dilimini inceleyebiliriz. Bununla beraber, bu birkaç çalışmanın Dönmeler Cemaati konusunda gerçek bir araştırmanın ancak başlangıcı olabileceğini belirtmek zorundayım.

Bilindiği gibi, Dönmelerin başlangıcını, 1665 ve 1666 yılları boyunca Yahudiliğin sinesinde kendini gösteren mesîhî büyük bir pat-

3 İstiklâl Harbi'nden sonra Yunanistan'daki Türkler ile Türkiye'deki Rumların mübadelesi söz konusu olunca, Yunanistan sınırları içinde ve bilhassa Selanikte bulunan dönmeler, aslen Yahudi olduklarını ileri sürüp mübadele harici kalmak istemişlerdir. Bunun üzerine Türk Basınında, bu konuda, hayli tartışma olmuş ve çeşitli yazılar çıkmıştır (Bkz. A. Küçük, Dönmeler ve Dönmelik Tarihi, İstanbul 1979, 229-239).

lamaya kadar götürmek lazımdır. Bu hareket meşhur iki kişiye bağlanmaktadır. Bunlardan biri, büyük tutku ile karşılanmış olan sahte Mesîh, Kabbalist bilgin Sabbatai Zevi (1626–1676); ikincisi, Sabbatai Zevi'nin "peygamberi" ve ilâhiyatçı Gazze'li Nathan'dır (1644–1680). O, sürgünde (diaspora), bütün Yahudi tarihi boyunca gerçekleşmesi beklenmiş olan mesîhî hareketin temsilcisidir. Çok-sayıda vukubulmuş olan önceki mesîhî hareketler, daima kendi yayılma sahası ve süreleri içinde sınırlı bir karakteri muhafaza etmiş, önemli izler bırakmamışlardır. Sabatatizm için hiç de aynı şey söz konusu değildir.

Hareketin derin köklerini, her zaman, millî, halka dayalı ve mistik bir karaktere sahip olan apokaliptike bağlı olarak kendiliğinden varolan ilişkide aramak lazımdır. İspanya'dan kovulduktan sonra, Yahudilikte, zamanla gitgide apokaliptik ve mistik'ten biri veya diğeri önem kazanmıştır. Bundan dolayı, mesîhî canlanma vukubulduğu zaman, Yahudi halkının bütününde bu mesîhî canlanmanın eşi görülmemiş yankıları olmuş ve çok derin sonuçlar doğurmuştur. Yirmi-otuz yıl önce hüküm süren peşin yargılarla dolu Yahudi Vekayınâmesi, bu mesihî canlanmaya yolaçan derunî sebepleri ve onun etkilerinin büyüklüğünü, mümkün olduğu kadar, önemsiz gibi göstermeye çalışmıştır. Fakat son yirmi yılların araştırması, bu peşin yargıları ortadan kaldırmıştır. Bu araştırma, manuskrit kaynakların dikkatli bir incelemesinden hareketle, Yahudi diasporasının bütün sınıflarını belli bir ana ulaştıran bu hareketin derin gücünü açıklamaya imkân vermiştir. 1957 tarihinde İbrânîce olarak basılmış olan eserimde[4], onun bütünlük arzettiğini ortaya koymaya çalıştım.

Hareket bu büyük yankıyı uyandırdıysa, Filistin'den doğduğundandır. Gazze'li Nathan, İzmir'den Kudüs'e gelmiş olan kabbalist Sabatay Sevi'yi burada tanımıştı. Bu andan önce, hiç kimse Sabatay Sevi'nin mesîhî iddialarını ciddiye almamıştı. Zaten Sabatay da mesîhî iddialarını ancak kesintili bir şekilde açıklamıştı. Fakat Gazze'li Nathan, özel vecd halleri sırasındaki durumundan dolayı, Sabatay Sevi'nin iddialarının doğruluğuna inanmıştı. 1665 yılı Ekim'inden 1666 yılı Kasım'ına kadar, çok hareketli bir yıl boyunca, çok sayıda bir kalabalık, bu mesîhî hareketi benimsemişti. O zaman bir çok faktör bu hareketin gelişmesini kolaylaştırmıştı. Mesîh ile kurtulmanın zamanını yaklaştırmak için, bir çeşit son kurtuluş yarışı gibi kabul edilen,

4 Bkz. G.G. Scholem, Sabbatai Zevi et le mouvement sabbatéen pendant sa vie (İbranîce) 2 cilt, Tel Aviv, 1957; İngilizce baskısı, Sabbatai Sevi. The Mystical Messiah, Princeton- 1973 (N.d.T.).

şiddetli tevbe hareketi oldu. Tamamen eski tekst ve geleneklerle beslenmiş, ateşli apokaliptik bir bekleyiş vardı, fakat bu eski metinlerden elde edilen şey, kritik bir şekil kazanması için, edebî ve müşahhas karakterini kaybetmişti. Bu eski metinler içinde yer almış, okuyucuların dikkatine sunulan bilgiler Yahudilerin hafızalarına yeniden yerleştirilmişti. Kurtulmanın yakın olduğu yolundaki ateşli haber, bir kitle hareketi karakterini aldığı zaman, her zamanki kaçamak durumlar değişmişti. Halkın heyecanı, gelecek zaman konusunda ilân edilmiş şeyi hızlandırmış ve onu ertesi güne bırakmıştı.' Çok insan için mesîhî kurtuluşun sonu gerçek bir iç emir olmuştu. O zaman o, henüz tarihi bir realite bile olmamıştı. İlân edilmiş bu tarihî olayın vuku bulmadığını ortaya çıkaracağı gün, bir krizin meydana çıkması gerektiği apaçık ortadadır.

Kitlenin umut ve saflığıyla kısa zamanda oluşturulan olağanüstü ve efsanevî hava hesaba katılsa bile, Sabatay Sevi'nin şahsiyeti de olağanüstü bir büyü etkisi yaptı. En yakın taraftarlarının nazarında o, hiç şüphesiz, bir zahit ve bir mistikti. Vecd, mutluluk veya coşkunluk anlamında o, kendisini dinî hükümleri ihlâle ve o güne kadar hiç görülmemiş, Yahudilik modeli olarak, "Kutsal Günahkâr" tipini sergilemeye çağıran şahsî eğilimini farketti. Onun şahsında, aynı anda, her zaman mesihliğin ayırt edici bir niteliği olmuş olan bu anarşik şekil altında, değiştirilmiş, yenilenmiş bir Yahudiliğin ütopik saplantısı ve Yahudi geleneğinin, bayram törenleri gibi, bazı hususlarını (doneleri) değiştirip düzelten acayip ve gülünç ritleri yerine getirme eğilimi görüldü. Sabatay Sevi, bütün bu işlerin, rabbinik Halakha'nın dengeli ve geleneksel otoritesinin yerini alması gereken yeni bir mesîhî otoriteyi ileri sürerek yapıyordu.

1660 yılı başında Mesîh, Sultanın başından tacı geri almak ve yeni mesîhlik çağını başlatmak için taraftarlarının bekledikleri İstanbul'a geldiği zaman hareket doruk noktasına ulaşmıştı. O tarihte neşredilmiş olan bazı İbranîce kitapların şu ibareyi niçin taşıdıkları daha iyi anlaşılır: "Kehânetin ve Krallığın yenilenişinin birinci yılı". Türk otoriteleri tahtın varisi olduğunu idda eden mesîhi durdurdular, fakat, herkesin hayret ettiği, onu öldürmediler. Türk otoriteleri Eylül 1666'ya kadar (Ocak 1666'dan Eylül 1666'ya kadar), onu Gelibolu yakınında tutuklu olarak alıkoydular (hapiste tuttular). Orada (Geliboluda) Devlet'in (Osmanlı İmp.) tutsağı (mahkumu) olmasına rağmen, hiç

şüphesiz bir kaç görevliye rüşvet vererek, saray erkânının izinini almayı başarmıştır. (Bu izin neticesinde) O, ozaman, orada, topluluk-ların destek ve tasvibi konusunda ona güven veren bütün memleketler-den gelen delegeleri, özellikle Yahudi dünyasının en önemli ve en nü-fûzlu merkezlerinin delegelerini kabul etti.

Bu beklenmedik olaylar, taraftarları üzerinde derin bir etki yaptı. Mabed'in tahribinin hatırasına yapılan 9 Ab oruç günü, mesîhî ferman ile, Mesîh'in resmî doğum günü ilân edildi ve yas günü olarak kutlanan bayram, neşeli bayrama çevrildi. Taşkınlık, özellikle Türk Yahudiliği bünyesinde artık sınır tanımıyordu. Ayrılmış mualifleri ve "inanmayan-lar" tarafından yapılmış birkaç uyarı hiçbir sonuç vermedi. Bundan dolayı Sabatay Sevi'nin 16 Eylül 1666'da Edirne'de Divan önüne çağ-rılması, Padişahın karşısında İslâm'ı kabul edip hayatını kurtarması haberi görülmemiş bir yıkım oldu.

İnananların şaşkınlığı anlatılamazdı. Heyecan doruk noktadaydı ve hareketin basit bir düş kırıklığı izlenimi içinde bitmiş olması arzusu kalblerin derinliğinde yer etmişti. Bununla beraber, önemli bir taraf-tar kitlesi, Yahudiliği bırakmaksızın, Sabatay Sevi'yi takib ediyorlardı. Eski metinlere yeni anlamlar vermekte çok yetenekli olan Gazze'li Nathan, önemli geleceği haber veren bir teori hazırlamak gerektiğini kavramakta birinci oldu. Bu teoriye göre, sona varmak için, İsrail'in mesîhle sürgünden kurtulması, trajedik bir diyalektik takip etmekle mümkün olacaktır. Mesîh, kutsallık kıvılcım ve duygularını uyandı-ran ve "yükselten" mistik görevini yerine getirmek için, bütün mil-letleri bizzat dolaşması gerekmektedir. O, aynı zamanda, bunları da İsrail'in dışında aramak zorundadır. Bu görevi yerine getirmek için o, artık kutsallık dünyası içinde kalmaktan tatmin olmuyor; iffetsiz-likten dünyayı temizlemeyi, kutsallık ateşini yakmayı bile yeterli saymıyor; misyonunu yerine getirmesi için bizzat bu dünyanın içine girmesi lazım geliyordu. Öyle anlaşılıyorki Mesih, bir nevi sürgünde olacak ve adeta kutsal temellerinden kopacak; bu kurtuluşu gerçek-leştirebilmek için bizzat bu şeylerden kendini uzaklaştıracaktır. Gaz-ze'li Nathan'ın bu teorisi, eski Âhiret kavramından yepyeni bir Yahudi varyantı meydana çıkarıyordu. Mesihi'in din değiştirmesi, mistik ve aynı zamanda tarihî görevini yerine getirmesi için gerekli bir davranıştı. Nathan'a göre Mesih, Türk olmadı, gerçekte o Yahudi olarak kaldı. Ancak o, din değiştirmesinden itibaren, zahırî ve batınî olmak üzere iki kişilik halinde yaşamaya başladı. Mesîhî ihtişam içinde yeniden dö-nünceye kadar, onda, bu iki kişilik birbirine zıt şekilde bulunacaktır.

Bu teori, Sabatay Sevi'nin durumuna çok uygun geliyordu. Müslüman ve Yahudi olarak Sabatay Sevi'nin ikili hayatı, başalangıçtan beri, din değiştirmesinden çok ümitlenmiş olan Türk Yönetimince bir çok sene müsamaha ile karşılandı. Daha önce olduğu gibi, "inanan" Sabatayistler, "Meshih"in din değiştirmesinden sonra da, "hac" için Edirne'ye gitmeye devam etti. Yukarıdaki tezlerde ifade edilmiş olan mesihliğe ait sapıklık, elden ele dolaşan bir seri eserle hızlı bir şekilde yayıldı. Noımal muhalefete ve bazen de resmî rabbinik otoritelerinin eziyetlerine rağmen Yahudi mesihciliğinin bir nevi yeraltı hareketi başladı; bir müddet sonra da geniş bir çevreye ve Yahudilerin dağınık olarak bulundukları (diaspora) çok sayıdaki bölgeye yayıldı. Arnavutluk'a sürgün edildikten sonra, Sabatay Sevi, 1676 sonbaharında Ülgün'de öldü, fakat bu ölüm bile olayların akışında bir şey değiştirmedi: Mesih'in gerçekten "ölmediği", "bir başka şekil altında" yaşadığı açıklandı. Kabbalistlerde ortak olan Tenasûh doktrini, Mesîh'in Âdem'den son Mesîh'e kadar değişik şekiller altında görünmüş olduğunu düşünmeğe imkân veriyordu. XIX. Yüzyılda, Dönmeler, Adem'in ve Mesîh'in ruhundan 18 tenasûh olduğunu hesaplıyorlardı.

1666'dan sonra Sabatay Sevi taraftarlarının yerine getirmek zorunda oldukları alternatif, Dönme Cemaat'ın meşeini öğrenmek bakımından, önemli noktalardan biridir. Bu altarnatif şu idi: Mesîh'in din değiştirmesi (Müslüman olması), takip edilmesi gerekmeyen istisnaî bir durum gibi mi kabul edilmeliydi, yoksa "inananlar" (Sabatay'a bağlı olanlar) için bir örnek mi olmalıydı? Diğer bir ifade ile, Sabatay Sevi'nin mesîhî misyonuna inanç, tarihî Yahudi topluluğu içinde kalma imkânı mı veriyordu, yoksa bu inanç, Sabatay Sevi'nin takip ettiği usûlün devam ettirilmesini mi gerekli kılıyordu? Birinci yorum, dış görünüş itibariyle, harfiyen hahamlığa ait gibi görünen, fakat, iç görünüş itibariyle, Yahudi görüş noktasından, tam anlamıyla sapık Sabatayist olan gizli bir davranış biçimine yolaçtı. O zaman, Sabatayistlerin dış görünüşü Müslüman ve Türk olduğu için, ikinci yorum, aynı sonuca ulaştı. Sabatayistlerin büyük çoğunluğu, birinci yorumu (görüşü) tercih etti.

Bu Sabatayistler, takip eden üç veya dört nesil boyunca, Avrupa Yahudiliğini kuşatan manevî kıpırdanmada önemli bir rol oynadı. Onların tarihi bizi burada ilgilendirmiyor; bu konuyu bundan önceki denememde uzun uzadıya ele almıştım. Fakat ikinci alternatifi seçen bir azınlık da vardı. Bunların temsilcileri, Türkiye sépharade (İspanyol) Yahudiliğinin en önemli merkezi olan Selanik, Edirne ve İstanbul'da

yaşadı. Bunlar, özellikle, 1673 Ocak ayında, Sabatay Sevi'nin Arnavutluk'a sürgün edilmesinden önce, dönme Mesîh ile sıkı bir münasebette bulunmuşlardı. Sabatay Sevi'nin şahsî durumu, onların nazarında, çift görünüşlüydü. Durum normale döndükçe, Sabatay Sevi, her zaman olmamakla beraber genelde, dönmelik (din değiştirme) konusunda kendisini takipte taraftarlarını ikna etmekten vazgeçmiş gibi görünüyordu. Bununla beraber, bu dönemden itibaren o, bazen İsrail'in çoğunluğunun, sonunda, türbanı (İslâm'ı) kabul edebileceği görüşünü de ifade etti. Fakat bazen, haftalarca devam eden vecd halindeki dönemlerinde, taraftarlarından din değiştirmelerini istedi. Bir çok defa, bu kararı almak için, taraftarlarından nüfuzlu bilginleri Edirne'ye çağırdığını ve onlar bu isteğini reddettiklerinde çok üzülmüş olduğunu biliyoruz. Böyle bir tartışma, çok resmî bir şekilde, Sultan'ın huzurunda cereyan etti. Biz, birinci elden, bu tarz bir olayı anlatan dramatik bir rivayete sahibiz.

II

Sabatay Sevi'yi sonuna kadar takip eden taraftarlarının sayısı, hayatı boyunca 200 aile civarında oldu. Bunların ekserisi Balkanlardan, fakat bir kısmı da İzmir ve Bursa'dan geliyordu. Gönüllü maranlarda olduğu gibi, başlangıçta, taraftarları ondan iki yüzlü bir hayat sürdürme talimatı almış oldukları görünüyordu. Bir müddet sonra, özellikle Sabatay Sevi'nin ölümünden sonra, bir çok "inanan" Yahudiliğe yeniden dönmeğe karar verdiğinde, tereddütler ortaya çıktı. Sabatay Sevi'nin öz kardeşi Elijah Sevi'nin durumu da böyleydi. Fakat Sabatay Sevi'ye sadık kalan "inananlar" grubu, aralarında çok bilgin kabbalist ve rabbinlerin yeraldığı, hatırı sayılır uyumlu bir cemaatı meydana getirdi. Bunların ahfadı, daha sonra, özel bir statüye sahip olarak, en eski Dönme kolunu teşkil etti. Bunlarla Yahudilik içinde kalan "inananlar" arasındaki ilişki olduğu gibi devam ettirildi (Dönmeler kendilerine "ma'aminim = mü'min", kendilerinden ayrılmış olanlarla Sabatay Sevi'nin mesihliğini inkâr eden Yahudileri "kofrim = kafir" olarak adlandırmışlardır).

Sabatayistler, başkalarının kabul etmediği veya reddettiği daveti kabul etmiş olmalarından dolayı, bizzat kendilerini seçilmiş aristokratik bir grup olarak saymışlardı. Sabatay Sevi'nin ölümünden az sonra, 1679 yılına doğru, Edirne'de, onun taraftarları arasında yazılmış Mezmurlar Kitabı'nın tefsiri olan elyazması bir nüshaya sahibiz. Bizzat kendisi "dönme" olmayan bir yazar tarafından yazılmış olmasına rağmen bu tefsir, bize, bu çevrenin mistik din değiştirmeyi (dönmeliği)

nasıl anladıklarını kavrama imkânı vermektedir. Yazar, kendisinin bu "dönmelikten" uzak olduğunu, fakat bu "deneme"de onlara büyük bir saygı duyduğunu savunmakta ve onları kabul etmektedir.

Dönmelerin ilk grupları arasında, bu yeni maranların yaşama durumunu ve tarzını açık olarak tesbit eden bir döküman, Sabatay Sevi'nin ismi altında elden ele dolaştı. Bu eser, ister Sabatay Sevi tarafından veya onun isteği üzerine teşkil olunmuş olsun, tanrıya hitab eden Sabatay Sevi'yi bize takdim ediyor. O eserde, İspanyolca metinle "18 Emir" bulunur. Bu "18 Emir", bütün Dönemlerce davranışlarının temeli olarak kabul edilir. 18 sayısının, ilk plânda, Yahudi geleneğinde ve Sufîlerde, özellikle Mevlevî tarikatı, semazen dervişlerde önemli bir rol oynadığı bilinir. 18 Emir, Yahudi liturjisinin ilk temeli olan 18 hayır duaya (benedictions) tekabül eder. 18, İbranîce hay (diri) kelimesinin matematiksel değeridir de. Bunun için Yahudiler, 18 birimlik veya 18'in katlarındaki para tutarına erişen, iyilik ve yardım kabilinden olan, yardımlarda bulunmayı severler. Dervişler için 18, en üst derecedeki kutsal sayıdır. Bu sayının tercih edilme sebebini kesin olarak söyleyemeye muktedir olamamıza rağmen, Dönmeler tarafından 18 sayısının bilerek tercih edilmesinin onun özel karakteri dolayısıyle olması mümkündür. Bu 18 Emiri, titizlikle incelemiş olanların ilki, Abraham Danon'dur (Abraham Danon'dan önce, Theodor Bend'in elinde sadece değişikliğe uğramış bir tercüme olmuştu).

Sabatayistlere ait aşikar değişikliklerle 18 Emir, her şeyden önce, Yahudiliğin On Emri'ni tekrar etmektedir. Zina yasağı, burada, iki anlama gelebilecek özel bir tarzda formüle edilmiştir. Bu yasak, daha ziyade, bir sakınma öğüdüdür. Göreceğimiz gibi, Sabatayistler Tora'nın seksüel yasaklarını yürürlükten kaldırılmış olarak telâkki ettiklerinden dolayı elbette bu, iki şeklin tamamen birbirine uygun gelmesi değildir. Diğer emirler, Türkler ve Yahudilerle olan münasebetlerinde, Dönmelerin (ma'aminim) iki yüzlü bir hayat tarzını belirlemektedir. Bu emirler arasında İslâm'ın temel kurallarının takip edilmesini isteyenlerin bulunmasına rağmen, onların asıl metinleri, açıkca İslâm'a karşı kin duyduklarını göstermektedir.

Eserin sonucu da Sabatay Sevi'nin Yahudi olarak kalan ilk taraflarından çok yaygın olan grubu dikkate alıyor. Bunlar konusunda şöyle deniliyor: "Ma'aminim (dönme) olan arkadaşlarına, türbanın (İslâm'ın) esrarına kapılmamalarını, yani (iffetsizliğe, uygunsuzluğa karşı) savaş açmamalarını, aynı anda hem zahirî ve hem de batınî Tora'ya bağlı kalmalarını ve son kurtuluşa, Mesih'in ortaya çıkacağı zamana kadar

da hiç bir bakımdan ondan ayrılmamalarını bildirir. O zaman onlar Hayat Ağacı altına konulacaklar ve meleklerden olacaklar". Aynı ruhî durum, "inananları" (croyants) zorla "türban imanı"na (İslâm'a) sokma yasağında kendini gösterir. Türkler ile karma evlilik, kesinlikle yasaktır. Bu emirlerin daha sonraki tekstleri, burada görülen şiddetli Türk ve anti Müslüman düşünceleri ılımlaştırdı.

Türkiye'nin Avrupa kısmında bulunan Yahudi topluluğu, ilk zamanlarda, İslâm'da Mehmed Aziz Efendi ismiyle tanınan Sabbatay Sevi'nin açık veya gizli taraftarı olarak kaldı. Sabatay Sevi'nin ölümünden sonra Selanik, Dönemlerin önemli merkezi oldu. Ölmeden iki sene önce, Arnavutluk'a sürgün edildiği sırada, Sabatay Sevi'nin evlenmiş olduğu dul karısının (onun son karısı olup Yahudi ismi Jochebed, Müslüman ismiyle Asya), bir müddet sona, aileyi biraraya getirdiği yer Selanik'di. Bu karısının babası Joseph Filosof, en itibarlı rabbinlerden (hahamlardan) biriydi. Joseph Filosof, meşhur bilgin Salomon Florentin ve gençliğinden itibaren tanımış olduğu Sabatay Sevi'nin ilk taraftarlarından biri olan Barzilai, Selanikteki Sababatayist grubun idaresini ellerine almışlardı. Sabatay Sevi'nin dul karısı, kardeşi Jacop Querido'yu, Sabatay Sevi'nin ruhunun içinde yeraldığı mistik bir vazo olarak telâkki etti.

Sabatayizm, 1666 yılındaki hayel kırıklığını nasıl karşıladığını, bu hayel kırıklığını sahte bir ilâhiyat kitabiyle nasıl bastırdığını bize açıklayan çok sayıda bilgi ve dökümanlara sahip olduğumuz halde, ondan sonraki yıllarda, özellikle Selanik'te vukubulan çalkantılar konusunda makul bir bilgiye sahip değiliz. 1700'e doğru değişik Sabatayist gruplara ait olan kıymetli dökümanlara, bu gün, kaybolmuş nazarıyla bakmak gerekiyor. Diğer vilayetlerde Sabatayist liderler yatıştırıcı veya Yahudiliğin tarihî topluluğu sinesinde kalmış olan "İnananları" (croyants) haklı kılıcı görüşleri yaydıkları sırada, Selanik'te hâkim olan aşırı eğilim bu idi. Selanikli bazı Sabatayistlerin yaptıkları açıklamalar, Yahudi olarak kalma kararı almış olan Sabatayistler tarafından, kendilerini yanlış yola sevk eden şeytanın eseri olarak görüldü. Bu açıklamaların etkisi altında, 1683 yılında (savunulduğu gibi 1687 değil), 200–300 aile civarında bir grup kitle halinde İslâm'a döndü. Bunlar, Joseph Filosof ve Salomon Florentin tarafından yönetildi, fakat tavsiye Jacob Querido'dan geliyordu. Onları topluca din değiştirmeye (Müslüman olmaya) götüren şartlar, bu güne kadar, detaylı olarak bilinmiyor. Bununla beraber, peygamber olarak Querido'nun açıklamasından sonra, Sabatay Sevinin durumundaki, din değiştirme-

sindeki (müslüman olmasındaki) gibi, Türk otoritelerinin rol oynadıklarını ve grubun önemli liderlerinin bunu Sultan'ın huzurunda ilan ettiklerini biliyoruz. Bu tarihten başlayarak, Selânikli Dönmeler ayrı bir grup teşkil etti ve zorunlu temel vecibeler olarak 18 Emre bağlı kaldı. Bu durum açıkça gösteriyor ki onlar Yahudi kimliklerini muhafaza etmek ve dinî inanışlarına bağlı kalmak istiyorlardı. Bunlar, derin değişikliklere maruz kalmalarına ve mistik sapıklığa varmış olmalarına rağmen, gerçekten Yahudi olarak kaldı. Edirne, İstanbul ve başka yerlerdeki daha az sayıdaki gruplar, bu yeni organizasyon merkezi olan Selanik'in yönetimini takip etti. Başlangıçta, Selanikte bile, en önemli Sabatayist grup, Yahudi olarak kaldı. Fakat Dönmeler grubu, din değiştirmelerle (dönmeleriyle) ve yabancı ülkelerden gelen Sabatayist ailelerin katılmalarıyla çoğaldı. Zamanla, belki XVIII. Yüzyılın ikinci yarısında, onlara katılmak için Polonya'dan gelen Sabatayistler oldu ve 1915 yılında Selanik'te Lehli, yanı Polonyalı ismiyle bilinen dönme aile grupları vardı.

Türk Yetkilileri, İslâm'a bu toptan girmelerden memnun olmalarına ve toptan İslâm'a girişlerden Türk Yahudileri için büyük neticeler ümitetmelerine rağmen, bunların hiçte kendilerini Türk Milleti içinde erimeye bırakmaya razı olacak samimî dönmeler olmadıklarını çok çabuk anladı. Jacob Querido, 1689–1690'da, ateşli birkaç taraftarıyle beraber, dönüşte yolda öldüğü Mekke ziyareti sırasında, hiç şüphesiz, dönmeler yeni din için kendi büyük isteklerini gösterdi. Fakat kısa zamanda, bu din değiştirenlerin kendi aralarında evlendikleri farkedildi (Dönme ismi, bu din değiştiren –Müslüman olmuş görünen– Yahudilere Selanik Türkleri tarafından verilmişti). Onlar, sadece Yahudi ve Türklerle karma evliliği reddetmekle kalmıyor, aynı zamanda, mümkün olduğu kadar, sosyal hayatlarında bile kendi grupları dışında kalan (hariçten) insanlarla temas kurmayı da reddediyorlardı. Arzu ettikleri en samimî ilişkiler, bizzat kendi grupları sinesinde oluyordu.

Bununla beraber, Dönmeler, İslâm'ın mistik çevreleriyle, özellikle bazı dervişlerle münasebetlere girişmişlerdi. Sabatay Sevi, daha *o zaman*, din değiştirip Müslüman olmasını takip eden yıllarda, İstanbul'u ziyaret ettiği zaman, derviş tekkelerine uğrama alışkanlığı edinmiş ve mutasavvuf şair Mehmet Niyazi ile dostane ilişkiler kurmuştu. Hiç çüphesiz, çok erkenden, Dönmelerle Bektaşî tarikatları arasında gizli bağlar olmuştu. Bektaşî tarikatlarında rahat bir şekilde "takiyye" prensibinin uygulandığı bilinmektedir. Bu prensip, dış dünyada, İslâm'ın sapık mistisizm taraftarlarına, tamamen, Sünnî camianın dindâr bir

fraksiyonu gibi görünme ve işkencelerden kurtulma imkânı verdi. Bunların hasımlarının, daima, Bektaşîlerin ikiyüzlülüklerini ileri sürdükleri ve bundan dolayı onları kınadıkları bilinmektedir. Genellikle onlar (sünnîler), Bektaşîlerin veya en azından onların bazı gruplarının dinî nihilizmin (inkârcılığın) gizliliğinde olduklarından daha da ciddî olarak bu suçlamayı artırdı. Halbuki "takiyye" teorisi ve pratiği (uygulaması), burada Yahudi motivasyonlarıyla (motivations) uygunluk göstermekte ve Dönmelerin davranışlarına tam tamına uymaktaydı. Bizzat Dönmelerin kendileri de, öğrettiklerinin ve açıkladıklarının aksine, tam olarak, bir dış davranış benimsediklerini kabul etmek zorunda oluyorlardı. Mistisizme ait sapıklık benzeri bir pozisyon ve hattâ sapıklıklar içinde bir topluluk, iki grup arasında sempatiler ortaya koymak mecburiyetindeydi. Dönmelerin lideri Baruchya Russo'nun (Müslüman ismi Osman Baba) mezarının da bulunduğu en radikal Dönme grubunun mezarlığının Selanik'te Bektaşî tekkesi yanında bulunması tesadüf değildir. Ayrıca, eğer Dönmelerin rivayetine güvenirsek, Polonya'dan onlara katılmak için gelen birkaç Sabatayist aile yanında, Dönmelere katılan ve onların alt gruplarından birinin üyesi olan, Yahudi olmayan bir miktar aileler de vardı.

Dönmeler, dışa karşı, içinde bulundukları ayrılıklar sayesinde, kendilerini Yahudi kılan sosyolojik, psikolojik ve biyolojik karakterlerini (judeite) bütün alanlarda korumayı başardı. Zaten Dönmeler, Selanik'in ateşli Yahudi çevresinin yakınlığı ve onların da Yahudi çevresiyle sürekli münasebette olmaları sebebiyle, kolayca bu ayrılığı devam ettirebildi. Dönmeler, heretik inançlarına rağmen, özel bir hayat tarzına sahip olmayı arzuluyorlardı; fakat hiçte rabbinik Yahudiliğin an'anevî âdetlerinden de vaz geçmek istemiyorlardı. Diğer Sabatayistler gibi onlar, Tora'da farklı iki görünüş bulunduğunu kabul ediyorlardı. Birincisi yaratılmış dünyanın Tora'sı, Tora Beriah idi. Aşağı âlemlerde, özellikle bu dünyanın tutsaklığından kurtulmamış durumdaki münasebetin belirtisini temsil etmektedir, diğer ifadelerle tarihî, Talmudik ve Rabbinik Yahudiliği, Halakha'yı (temsil etmektedir). İkincisi manevî dünyanın Tora'sı, Tora Atzilut (tam anlamıyla intişâr dünyasının Tora'sı) dır. Bu Tora, üst dünyalarda, özellikle kurtuluş dünyasında rastlanan onun mistik realitesini temsil etmektedir. Mesih, "Yaratıklar Tora'sı"nın geçerliliğinin yerini "Manevî Tora"nınki ile doldurmak için gelmektedir. Fakat, ifadelerini kullanmak için, yalnız ve ancak bir tek Tora vardır. Mesih, ortaya çıktıktan sonra, görevini tamamlayayamadığı için, bu iki durum şimdilik öylesine birbiri içine giriyor ve birarada yaşıyor ki dünyanın iki şartı birbirine karışmaktadır.

Sabatayistlere göre mistik ve manevî Tora'nın şimdi yürürlükte olduğu hayatın bir alanı vardır ve anarşik hürriyetler oradan gelmektedir. Fakat sürgündeki hayata uygun düşen, herşeyin geçtiği medenî hayata ait "Dünya Torası"nın, Mesih'in görünmesine kadar yürürlükte kalacak, başka bir alanı vardır. Sonuç, en azından Dönmelerin en iç ve en özel alanda, özellikle bayramlarda ve bu yeni realiteyi dile getiren törenlerle hem kendileri için düzenlenmiş Tora'yı takip etmeleri, hem de eski geleneksel âdetlerine bağlılıklarını devam ettirmeleri oldu. Hattâ din değiştirmelerinden (İslâm'ı kabul etmelerinden) sonra Dönmeler, mümkün olduğu kadar, eski örf ve âdetlerini muhafaza etmeye çalıştı. Onların bilginleri eski eserleri incelemeye devam ediyor ve ilmî tartışmalarda Talmud'a dayanıyorlardı. Dönmeler iki yüz seneyi aşkın bir süre zarfında Türk mahkemelerine baş burmaktan kaçındılar. Aralarında Talmud bilgisi azaldığında, nesiller boyunca, 1860 yılına kadar, gizliden gizliye Selanik'in en tanınmış hahamına baş vurdular ve ondan, Talmud'dan hareketle, kendilerince çözümü zor, şüpheli işlerde karar vermesini istediler. Biz, "inanmayanlar" cevresinden olan bu Sabbatayist hakimlerden bir çoğunun ismini biliyoruz. Türk otoritelerinin bir soruşturması–ki bunun şüphesiz Türk arşivlerinde izleri bulunuyor–bir ihbar sonucunda 1858'de (bazıları 1864 diyor) düzenlenmiş olduğundan, Dönme liderler o zaman daha itiyatlı olmaya başladılar ve rabbinik otoriteleriyle olan gizli münasebetlerini kesmeye çalıştılar. Fakat, 1915'deki onların arşivleri Talmud'a ait hukuk kılavuzlarını ve Dönmeler tarafından onlara sorulan meseleler üzerinde rabbinlerin yazılı kararlarını ihtiva etmektedir.

Dönmelerin tarihlerinin ilk elli yıllarında, dinî kaynaşma ve Sabbatay Sevi'nin tenasuhunun beklenmesinin doruk noktaya ulaştığı sırada, cemaat içinde bölünmeler kendini gösterdi. Dönmeler ciddî olarak birbirbirinden ayrılmış üç gruba bölündü. Anlatılanlara göre, bu grupların üyeleri de kendi aralarında karma evlilik yapmıyorlardı; fakat liderler, Dönmelerin menfaatini korumak gayesiyle, bir araya gelip ortak kararlar alıyor ve bu kararların uygulanması konusunda görüşmeler yapıyorlardı. Bu görüşmeler, Türk yöneticilerinin Dönme cemaatlerinin esrarıyla ilgilenmeye başladıklarında, dikkatlerini başka tarafa çevirmeleri için, Türk yöneticilerinin elde edilmesi (satın alınması) söz konusu olduğunda yapılıyordu. Bunların durumlarından endişe etmeye başlamış olan Selanik yöneticileri, en azından bir iki defa, soruşturma kararı almışlardı. Sürekli dürüstlük beyanlarına rağmen sürdürmekte devam ettirdikleri ikiyüzlü hayatları sebebiyle Türkler tarafından kuşku (güvensizlik) ile bakılan ve küçümsenen, Selanik Yahudileri tarafından

da inançlarından döndükleri için kınanan Dönmeler, tutkunlukları oranında çoğaldı. Nihayet, gizli âyin ve törenleri, gerçek İsrail'i teşkil etmek için seçilmiş olmaktan dolayı, uzun zaman onları ortak inanç içinde tuttu.

Bahsettiğimiz bölünmelerin hepsi, onların liderlerinin iddialarından ileri geldi. İlk "inananlar" grubu, Jacob Querido'nun iddialarını reddetti. Bölünme bunun neticesi oldu. Querido ve onun haleflerine bağlı kalan Sabatayistler tarafından oluşturulan "Yakubîler" grubu, bu bölünmenin neticesinde ortaya çıktı.

Fakat bu bölünme onların hasım kamplarında da vuku buldu. 1700 yılına doğru, en saygıdeğer, en bilgin dönmelerden birinin oğlu ve Sabbatay Sevi'nin ölümünden az bir zaman sonra doğmuş olan Baruchya Russo (Osman Baba), Sabatay Sevi'nin enkarnasyonu (cisimleşmiş şekli) olduğu ilân edildi. O zaman, ilk Hristiyanlıkta olduğu gibi, Sabatayistler, radikal kanatlarının resmî doktrini olan mistik bir teolojiyi, Mesîh'in şahsında, Tanrı'nın enkarnasyonunun bir kristolojisini geliştirdikleri görüldü. 1716 yılına doğru, Baruchya Russo'nun (Osman Baba) Tanrı'nın enkarnasyonu olduğu sonucuna varıldı. Avrupa Yahudiliğinin en büyük merkezlerinde bu doktrinini yaymak için Selanik'ten görevliler gitti. Bu doktrin, önemli Yahudi toplulukları arasında büyük bir isteğin doğmasına yol açtı ve bazı yerlerde kök saldı. Polonya Sabatayistlerinin bazı temsilcileri, Baruchya ile temasa geçti ve onun enkarnasyon teolojisini kabul etti. Onlara eşlik eden Dönmeler grubu ise, bu iddialara ve nihilizme çok yakın olan bu aşırı akımlara var güçleriyle karşı koydu. Baruchya 1720'de öldüğü zaman, cemaati onun ilahî bir varlık olma hatırasını muhafaza etti. 1924 mübadelesine kadar onun mezarı, olağanüstü bir hürmet nesnesi oldu. Onun ölümünden sonra, Fransa ihtilaline kadar yaşamış olan oğlu (bu da 1781'de öldü) ve bunun soyundan gelenler, aynı espiriyle cemaati yönetmeğe devam ettiler. Baruchya'nın hasımları, Baruchya'nın aptallaştırıcı bir sara hastalığına yakalandığını ve eski bir sabatayistin onu robot gibi kullandığını açıkladılar. Onun taraftarları hiç şüphesiz başka fikirde idiler. Onlara göre o (Baruchya, Osman Baba) "çok bilgili ve nadir güzellikte bir adam" dır. Bu grubun mistik eserlerinin radikal antinomizmi'nin (antinomisme) menşeinin Baruchya'nın şahsî fikirlerinde olması inanılmayacak gibi değildir. Bununla beraber, bu konuda asla kesin bir şey söylenemeyecek, çünkü bu literatürün büyük bir kısmının bu gün kaybolduğu kabul edilmektedir. Fakat o dönemde bu literatür, Selanik'ten her tarafa yayıldı. Bu yerler arasından bazıları

Prag, Francfurt ve Mannheim'dir. Bazı Sabbatayist manüskritleri, hâlâ Baruchya'nın ismiyle sunulmuş vecizeleri ihtiva etmektedir. Daha sonra bunun taraftarları. hasımları tarafından, "Onyollular" olarak adlandırıldı. Onyollular olarak adlandırılmaları, farklı dinlerin yollarını birleştirmeyi arzu eden senkretikler olarak görülmelerinden ve yabancı unsurları cemaatın inançları arasına sokmalarından dolayıdır. Bununla beraber, yukarıda görülen enkarnasyon hariç, onların doktrinleri İslâm'dan, Hıristiyanlıktan ve Yahudi Kabbala'sından gelmiş olarak kabul edilebilir. Muhafaza edilmiş olan bu grubu ilgilendiren bazı dökümanlar, bize, yabancı "theologoumena" etkisinine maruz kaldıkları kanıtı veriyor.

Bu, Dönmelerin diğer grupları için de geçerlidir. Bütün Sabatayistler "takiyye"yi uyguladılar, fakat bu husûsî bir senkretizm özelliği teşkil etmiyor ve orada, Baktaşîlerin sufî tarikatının etkisinin sonucu olduğu kadar, sufîlerinkine parelel bir durum da görülebilir. Ama, onların "Onyollu" adıyla polemik olarak adlandırılmalarında bir parça hakîkat payı olması mümkündür.

Jacob Querido'yu da Baruchya Russo'yu da tanımayan Dönme gruplar, Sabatay Sevi ve onun ilk peygamberinin otoritesine bağlı kaldılar. Bunlar, XVIII. Yüzyılın ikinci çeyreğinde Yakubîlere yaklaşma teşebbüsleri başarısızlıkla sonuçlanınca, III. grubu oluşturdular. Bu farklı gruplar, Selanik'te ve Edirne'de değişik adlar altında belirdiler. XIX. Yüzyılın ve XX. Yüzyılın başlangıcının en eski dökümanları İzmirliler (Cemaatin ilk taraftarları ve onların düşüncelerini paylaşanlar söz konusudur) ve ya Kavalieros, Yakubîler ve Koniososlar diye üç grup altında belirtiyor. Daha yeni dökümanlarda, özerllikle Türkiye'ye onların transfer edilmelerinden bu tarafa, bu üç grup şöyle adlandırılıyor: 1. Yakubîler, 2. Koniosesler veya Karakaşlar (Baruchya'nın cemaati), 3. Kapancılar veya Papular. Bu "Papular" terimi "eskiler" (kıdemliler) anlamına gelir ve her halde Sabatay Sevi'nin eski geleneğine yeni hiçbir şey katmadan muhafaza etmeği arzu edenleri belirtiyor.

Eski dökümanlar, daha açık ve uygun bir şekilde bu cemaatlerin her birinin sosyal durumunu gösteriyor. Jacob Querido'nun taraftarları, Selanik'te önemli mevkiler işgal ettiler. Kapancılar ve, diğer dökümanlara göre, İzmirliler büyük veya küçük tüccarlar idiler; daha sonraki nesilleri Türkiye'nin doktorluk ve hukukculuk gibi serbest mesleklerini icra ettiler. Başlangıçta, bu üç dönme cemaati saçlarını kesmekle, saç ve sakallarının traş biçimleriyle birbirlerinden ayrılmaya önem vermeleri yüzünden Selanik'in bütün berberlerini karşı-

lıyorlardı. Aşağı sosyal çevre Karakaşlarınkiydi. Küçük zanaatcılar, kunduracılar, çorap dokuyucular, gündelikci işciler, kapıcılar vs. Karakaşlardandı. Bunlar, 1870 – 1920 yılları arasındaki Dönmelerin durumu için geçerlidir. Özgürlüklerin artması ve eski toplumun bölünmesiyle sosyal seviyeler de tabiî olarak değişti. Nisbeten bölünmeleri daha çabuk olan ilk iki Dönme grubu, Jön Türk beyin takımına çok sayıda üye verdi. Karakaşların durumu da düzeldi ve ekserisi yavaş yavaş tüccar, özellikle İstanbul'da tekstil tüccarları oldular.

Geçen Yüzyılda Dönmelerin sayısında ileri sürülen rakamlar çok farklıdır. Bu konuda en eski döküman 1784 tarihli ve Danimarkalı şarkıyatçı Karsten Niebuhr'a aittir. En eski olan bu döküman, Dönmeleri 600 aile civarında göstermektedir. Genelde bu ailelerin çok çocukları olmasından dolayı zamanla durmadan sayıları artmış; fakat sonraki dönemlerde içerden evlenmelerin (endogami) etkileriyle bu artışta yeniden düşmeler olmuştur. 1850'den 1924 yılına kadar yapılmış çeşitli tahminler, Dönmelerin sayısını 5.000 ile 10.000 kişi civarında tahmin etmektedir (Bazıları, 1914 yılına doğru, Türkiye'deki Dönmelerin toplam sayısını 15.000 olarak göstermektedir). Aşağı yukarı onlar, sayımlarda, Selanik'te Türk olarak kabul edilenlerin yarısını, Yahudi ve Yunanlılardan oluşan bu vilayet halkının büyük çoğunluğunu teşkil ediyorlardı. Yakubîler ve İzmirlilere gelince, bunlar, kendi aralarında yaygın olan açıklamalara göre, İslâm'ı kabul etmelerinin ardından Türk Yönetimi tarafından kendilerine tahsis edilen ayrı mahallelerde, Karakaşlar, hepsi aynı derecede olmamakla beraber, oldukça kendi içlerine kapanmış şekilde yaşıyorlardı.

Değişik grupların gizli sinagogları, dönme mahallelerinin merkezinde kurulmuş evlerin içinde ve tamamen dışarıdan görülmez bir şekilde yaralmıştı. Bu sinagoglar veya daha doğrusu toplantı yerleri, sinagoglarda bulunan Tora Sandığı (Ahid Sandığı) ve sıra gibi şeylerden hiçbirini ihtiva etmiyordu. Dönmeler, ikâmetgâhlarına yakın camilerde İslâm tarafından emredilen ibâdetlere katılıyorlardı–özellikle ilk iki grup bu İslâmî ibadetlere riayette daha titizlik gösteriyorlardı–fakat kendi inançlarına gerçekten uygun düşen âyin ve törenler sinagoglardaki idi. Âyinlerin ve dinî kuralların idaresi "Hocalara" veya İspanyol Yahudileri (sépharade) âyin usûlünde rabbinleri belirtmek için kullanılagelen bir terim olan "Hakhamim"lere bırakılmıştı. Dönmeler Selanik'te yoğunlaştırılmış olarak bulundukları sürece (1900'lere doğru, Türkiye'nin değişik şehirlerine dağılmış Dönmeler, 10.000 civarındaydı) dışarıyla olan münasebetlerinde sadece Türkçe'yi kul-

landılar; fakat yaklaşık olarak 1870'lerden başlayarak çoğunluğu evlerinde de Türkçeyi kullanmaya başladı. Günlük dil olarak, kendi aralarında, İspanyol Yahudicesini kullandıkları ve önceki yüzyılda eserlerini bu dilde yazdıkları bilinmektedir. Dönmeler uzun zaman İbranîce bilgisini muhafaza ettiler. Onların Selanik'in Yahudi öğretmenlerini evlerine çağırma alışkanlıkları olduğuna göre bu pek şaşırtıcı olmasa gerektir. Fakat bu İbranîce bilgisi zamanla azalmıştır. XIX. ve XX. Yüzyıla kadar, bozulmuş özel işlek bir üslûpta İbranî yazısını muhafaza etmişlerdir.

Halk İbranîcenin entelijansını (intelligence) kaybettiği zaman, Dönmeler, İspanyol Yahudicesinin fenomenlerine baş vurarak, fakat İbranî karakterini muhafaza ederek, dualarını (bu dualar XIX. Yüzyılın sonuna kadar İbranîce olarak kalmıştır) yazdıklarını belirtmek enteresan olmalıdır.

Duaların İbranîce olarak söylendiği zaman bile anlaşılmamış olduğu ve semitik dillerine ait özelliğiyle İbranîcenin geleneksel telafûzunun artık açık seçik farkedilmediği belirtilebilir. Dönmelerin dua kitapları, kolayca saklanabilen, İspanyol Maranlarınkine benzer, alışılmışın dışında küçük bir forma şeklindedir. Her aile, hiç şüphesiz, en önemli duaları ihtiva eden bu küçük kitabın bir nüshasına sahip oluyordu. İkiyüz yıldan fazla bir sürede Dönmeler, kendi grupları dışında kalanların (yabancıların) liturjilerinin metnini tanımalarına engel olmayı başardılar ve bu süreler zarfındaki tahminlere dayanmak gerekmektedir. Belli bir oruç gününün başlangıcı ve bitişi ile ilgili iki kısa dua, tesadüfen, Abraham Danon'un eline geçmiştir.

Dönmeler, pratiklerinin ve inançlarının kesin tabiatı konusunda mutlak sessizliği koruyorlardı. Böylece onlar, bir ölçüde, Selanik Yahudileri arasında haklarında yayılmış olan kasıtlı söylenti ve hikayelere yardım etmiş oluyorlardı. 1935 yılından önce dua kitaplarından hiçbir yazılı metin sızmadı. Bu kitaplardan biri, Selanik'ten gelip İzmir'e yerleşen ve dönme geçmişiyle ilgisini kesmeye karar vermiş bir aile tarafından Kudüs İbranî Üniversitesi Kütüphanesi'ne, bu tarihte, teslim edildi. Ben bu metni 1942 yılında yayınladım. Bu metinde yer alan duaların temel seksiyonlardan gelen ve İspanyol Yahudilerine ait olan "siddur" ve "mahzor"dan yayılan resmî (authentiques) Yahudi duaları olduğunu görmek bizim için sürpriz oldu. Bununla beraber, Dönmeler Sabatay Sevi'nin mesîhliğine imanlarını açıklamanın bütün muhtemel sebeplerini kavramak amacıyla önemli değişiklikler yapmışlardı. Sabah dualarının sonunda okunan, geleneksel ortodoks Ya-

hudi kredosu (âmentüsü) olan Maimonide'nin (İbni Meymun) 13 Maddesi yerine, burada, çok anlamlı Sabatayistlerin kredosu konuldu. An'anevî dualar veya Mezmurlar'ın ilâhî emirlerden bahsettiklerinin her defasında, her yerinde, bu kelimeyi dualarında Dönmeler, kendi "İnançları"ndaki kelimeyle değiştirdi. Bu sabatayistler için, inancın mistik değeri, kabul da edilmeyen geçerli de olmayan dinî emirlerin yapılmasının yerini tutuyordu. Dinî düşüncelerden manevî düşüncelere bu dönüşüm, yine de bu Yahudileri, dualarından millî özellikleri kaldırmaya götürmedi. Okuyucuya bu dualardan hiçbir şey, bu Dönmelerin aynı zamanda Müslüman olabileceğini düşünme imkanı vermiyor. Bu kredonun (âmentü) bir tercümesini vermek ilgi çekiçi olabilir:

Kesin imanla, hakîkat Tanrısının gerçek olduğuna, (sephira) "tipheret"te bulunan İsrail'in Tanrısına ve "İsrail'in medâr-ı iftiharı, övüncü" ne inanırım. Bu sadece bir olan imanın üç düğümüdür.

Kesin bir imanla, Sabatay Sevi'nin hakîkî Kral Mesih olduğuna inanırım.

Kesin imanla, efendimiz Musa tarafından bize verilen Tora'nın aslına uygun Tora olduğuna inanırım. Şöyle yazıldığı gibi: "İşte Musa'nın İsrailoğullarına sunduğu Tora, işte Musa aracılığıyla Tanrı'nın onlara verdiği kurallar ve gelenekler". O, iradesiyle kendisine bağlananlar için Hayat Ağacı'dır ve onun taraftarları mutlu olacaktır... [Bir çok Tanah (Eski Ahid) cümlesi, burada Tora'nın övülmesine örnek gösterilmiştir].

Kesin imanla, bu Tora'nın değiştirilmediğine ve başka Tora olmayacağına inanırım. Yalnız dinî emirler yürürlükten kaldırıldı,. fakat Tora ebedîyen ve sonsuza kadar olduğu gibi kalacaktır.

Kesin imanla, Sabatay Sevi'nin hakîkî Mesih olduğuna ve dünyanın dört bir yanına dağılmış İsrail'in sürgünlerini toplayacağına inanırım.

Kesin imanla, ölülerin dirileceğine; ölülerin yaşayacağına ve toprağın tozundan kalkacaklarına inanırım.

Kesin imanla, Hakîkat Tanrısı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın Süleyman Mabedi'ni gökten yere, bize kadar, indireceğine inanırım. Şöyle denildiği gibi: "Eğer Tantı evi yapmayacaksa, onu yapmak isteyenler boşuna çalışırlar". Yakın zamanımızda gözlerimiz görsün, kalbimiz neşelensin ve ruhumuz sevinçle çoşsun. Amin.

Kesin imanla, Hakîkat Tanrısı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın bizzat kendisini, "tevel" (diye adlandırılan) bu dünyada göstereceğine inanırım.

Şöyle denildiği gibi: "Sion'a döndüklerinde onlar gözleriyle Tanrı'yı görecekler". Yine şöyle denilmiştir: "Tanrı'nın zaferi kendini gösterecek ve her can bu zaferi görecek". Çünkü bu bizzat Tanrı'nın ağzıyla ilân edilmiştir.

Yalnız üçü bir olan imanın üç düğümünde, "İsrail'in zaferini" bırakmayacak olan Hakîkat Tanrısı, İsrail Tanrısı, Adil, Mesihini, kurtarıcımız Sabatay Sevi'yi yakında ve günümüzde bize göndermek hoşuna gitsin. Amin.

Hiç şüphesiz, cemaatin ilk dönemine ait olan bu kredonun yazarının, ilk Sabatayistler gibi, "imanın üç düğümü", yanı (on sephirot'un) sudurundan keşfedilmemiş dünyada tanrının üç belirtisi sayılan, Hıristiyan Teslisi ile pek ilgisi bulunmayan teoriyi benimsemiş olduğu ortaya çıkıyor. Bu yazar, tanrının bu "görünüşleri'nden veya düğümlerinden birinin Sabatay Sevi'nin şahsında ortaya çıkmış olabileceğini düşünüyor. Bu teoriyle onun, ilk Sabatayisitlerin, özellikle Gazze'li Nathan'ın teolojisine uygun olduğunu zannettiği şey, Mesih'in kıyametten önce dünyada bin yıllık hâkimiyetini kurduğu zaman (Milenium), Tanrı'nın açıkça kendini göstereceğidir. Bunlar, Yahudilikte bulunan Sabatayistlerin fikirleridir. Mistik din değiştirme (Müslüman olma), bu liturjik dualarda hiç bir rol oynamamaktadır. Sabatay Sevi'nin ortaya çıkmasından önce yürürlükte olan âyin ve törenlerle ilgili kuralların şimdi yürürlükten kalktığı kanaati varsa da, bu anlamda bir şeye rastlanmamaktadır. Bütün bunlar, bu dökümanın orijinal inanç temellerinde hiç bir değişikliğe müsamaha göstermeyen Kapancılara ait bir aileden geldiği vakıası ile uyuşmaktadır. Baruchya cemaatinin dua kitapları tamamen farklı bir muhtevaya sahiptir. Bu dua kitapları, İbranîce adıyla belirtilmiş olan Bruchya'yı, enkarne (cisimleşmiş) olmuş Tanrı gibi göstermişlerdir. Yukarıda işaret edilen dua kitabında, yalnız özel bazı anlarda muhafaza edilmiş derin bir sessizlik, bu taraftarların gizlice dinî inançlarını icra ettikleri vakıasını göstermektedir. Eski bir Yahudi duasına şu yakarış ilâve edildi: "Senin İnancın herkes tarafından kabul edildiği zaman", yani onu şimdi olduğu gibi gizlilik içinde muhafaza etmene gerek kalmayacak. El yazmalarına göz atıldığında dualar ve bu grubun benzeri diğer şeylerin o zaman İspanyol Yahudicesine tercüme edilmiş olduğu görülecektir.

Son senelerdeki bulgular, Dönmelerin temel literatür dilinin İspanyol Yahudicesi olduğunu gösteriyor. Salomon Rosanes, 1917'de Selanikteki büyük yangında, temel üç dönme gruptan biri olan İzmirliler'in arşivlerinin ortadan kalkmış olduğunu açıkladığı zaman bilhassa,

bu literatürün kesin olarak kaybolduğu görüşü sık sık ortaya atıldı. Fakat, yazılı belgeleri bastırmaya muktedir olamayan ve sahip oldukları önemli metinlerin kopyasını saklamak zorunda kalan muhafazakâr grupların durumunu gözönünde bulundurmak unutuluyordu. Kanaatime göre, hiç bir döküman, 1924 yılından önce, hariçten olan insanların eline geçmemişti. Bu tarihe kadar, cemaat, kendi içine kapanmış bir halde kaldı.

1875'lerden itibaren dağılma alâmetleri kendini göstermeye başladı. Bu sırada, Dönme gençlik, baş kaldırdı ve Türk Milleti ile sıkı ilişkilere girmeği, o çağda Fransız kültürüne bütün girişlerden önce belirtilmesi gereken şey olarak Avrupaî eğitimden istifade edebilmeği istedi. Dönmeler, menşei Selanik'te bulunan Jön Türk Hareketi'nin teşkilatı olan İttihad ve Terakkî Komutesi'nin başlangıç döneminde önemli rol oynadı. Bu hareketin mensupları arasında, özellikle Dönme cemaati olan Yahubîler ve İzmirliler'den bağımsız meşhur düşünürler vardı. Bunlar, eski fanatik inançlarının yıkılmasından sonra, dinî vakıa karşısında "açık" ve menfi bir durumu benimsemekte başarılı olmuşlardı. Fakat, vatanperverliklerini ve Türk milliyetciliklerini ütopik Yahudi mesihcilikleriyle birleştiren dindâr Sabatayistler de vardı. İlk Jön Türk Hükûmeti'nin üç bakanından ve Jön Türk Partisi'nin önemli liderlerinden biri olan Cavit Bey'in Dönme olduğu, Karkaş Cemaatinin içinde büyük bir rol oynamış bulunduğu bunun delilidir. Cavit Bey, Osman Baba diye adlandırılan, cisimleşmiş Tanrı olarak kabul edilen Baruchya Russo'nun direkt soyundan gelen Russo ailesinin önemli bir grubu sayılan Karkaşlar'a mensuptu.

Dönme ailelerinin büyük çocunluğunun ailevî geleneklerini muhafazaya dikaat ettiğini; resmî Türk isim ve soy isimlerinden başka, gizlice çocuklarına İbranîce ve İspantol Yahudicesiyle ad ve soy ad verme alışkanlıkları bulunduğunu da burada belirtmek gerekir. Dönmeler, bu isimlerin "Cennetteki" isimleri olacağını kabul ettiklerinden, kendi aralarında, İbranîce ve İspanyol Yahudicesi isimleri kullanırlardı. Son zamanlarda öyle bir noktaya gelindiki; Dönme aydınlar sınıfının mensupları, Yahudi ziyaretcileriyle özel görüşmelerinde, onları sırlarına ortak ettiler ve bilgiçce bir eda ile, Türk kart vizitleri üzerine İbranîce isimlerini yazdılar. Fakat başka yere nakledilmelerinden sonra Dönmeler, Türk çevrede asimile oldular ve Yahudi çevre ile bağları kesildi. Bu gün geriye sadece inançlarını sıkı sıkıya muhafaza eden az bir ortodoks Sabatayist grup kaldı. Bu grup, bilhassa Karakaşlara aittir. Karakaşlar da modern hayatın akıntısına son olarak katıldılar. Bu

grubun halâ kendi dinî teşkilatlarını devam ettiriryorlarmış görüntüsü vardır. Diğer iki grup, karma evlilik, menfaat sağlayamama ve iradî asimilasyon sebebiyle, hızla dağılmaya doğru yol aldılar. Bununla beraber, bu sonuncular arasında bile halâ geleneklerine sadık kalan aileler mevcuttur. Bu durumun bizi şaşırtmaması gerekir. Halkların mübadelesi sırasında, Selanik'in Dönme liderleri, Selanik'te kalabilmek gayesiyle, resmen Yahudi olduklarını açıklayarak, Yunan Hükûmeti'nden orada kalma izni almaya çalıştılar. Bu istekleri reddedildikten sonra, bu Dönme ailelerin çoğu, sahip oldukları belgeleri, el yazması dökümanları Yahudi dostlara bıraktılar veya sattılar. Fakat bu Yahudi dostlar, II. Dünya Harbi sırasında, Almanlar tarafından girişilen Yunan Yahudiliği kıyımından sağ olarak kurtulanların bulunduğu kabul edildiğine göre, Dönmelerin Yahudi dostları bu el yazısı dökümanları halka mal etmediler. O halde, önemli tarihî dökümanların daha yeni ele geçirilmiş olduğu düşünülebilir. Özellikle İzmirliler grubundan, XIX. yüzyılın çok sayıda Dönme manüskritlerinin İsrail'e ulaşması benzeri şartlarda olmuştur. Bu dökümanlar, genel olarak, şimdi, Kudüs İbranî Üniversitesi Kütüphanesinde ve Üniversiteye bağlı Yakındoğu Yahudi cemaatleri üzerinde araştırma yapan Ben-Zvi Enstitüsü'nde bulunuyor. Halbuki biz sadece, Baruchya cemaatinden gelen yalnız bir el yazması döküman biliyorduk. Bu döküman da bundan 15-20 sene önce New-York'a ulaşmıştır. Bu, İspanyol Yahudicesi ile yazılmış Kabbalistik bir metin kitabı ve Dönmelerin temel bayramlarından biri için Sabatayistlere ait bir kaç vaaz özetidir. Bu dökümanlar arasında ayrıca bir kaç dua ve XVIII. Yüzyılın ortalarından kaldığı tesbit edilebilen bir kaç şiir de bulunmaktadır. Bu şiirlerden birisinin yazarı, kendisinin kurtarılmasını istemek gayesi ile, Baruch ya'ya "Mio dio Baruch Yah" diye başvuruyor. Bu dua XVIII. yüzyılın Yahudi kaynaklı dökümanlarında rastladığımız şekilde Baruchya'ya imanı ifade ediyor. Bir gün, bu cemaatin diğer metinleri basılacak-İstanbul Karakaş aileleri elinde hiç şüphesiz bulunan-ve bunlarla son Polonya Sabataistleri arasında mevcut olan ilişkileri daha fazla açıklamaya meydana verecektir.

Frankist hareketi olarak adlandırılan akım, Polonya Sabataistlerini kitle halinde, 1759 yılında, din değiştirmeye, Katolik olmaya götürdü. Bu hareket, özellikle, Baruchya Podoliens taraftarları arasında bu gruba katılmak için gelen yeni kimselerle karşılaştı. 1791 yılında ölünceye kadar, merkezini Offenbach'da koruyan bu hareketin lideri Jacob Frank, mensuplarını Selanik'te yakından tanıdığı Baruchya'nın fikirlerinden istifade etmişti. O, bunu konuşmalarında sık sık belirtiyor ve

meydana getirdiği cemaat, uzun zaman dış görünüşü itibariyle Katolik olan, dönmelerin ancak radikal bir kolu oldu. Selanik ve Varşova merkezli iki dönme cemaat arasındaki münasebetler XIX. yüzyılın sonlarına kadar devam etti. Şahsen ben, 1920 den sonra bile, onun var olan bir olayına şahit oldum. Viyana'yı ziyaret eden bir dönme, grubunun görünüşte Katolik olan Varşovalı bazı ailelerle sıkı münasebetler içinde olduğunu bir Yahudi dostuna söylemişti. Fakat Baruchya'nın doktrinine bağlı olan taraftarları Kabbala'nın sembolizmini ve mitolojisini muhafaza etmiş olmalarına karşılık Jacob Frank, bunu reddetti ve radikal Sabataistlerin antionizminin ve nihilizminin halk dilinde daha kaba öncüsü oldu. O, Sabatay Sevi ve Baruchya'yı gerçek Tanrı'nın dünyada tanınmasını sağlayacak "ilk iki"ler gibi görüyordu. Tarih içinde Dönmelerin varlıklarının en önemli sonucu, Jön Türk hareketindeki etkileri dışında, bu Polonya Frankist hareketini doğurması ve ona yol açması oldu. Bu noktada, ütopik ve anarşik mesîhî faktörler, bütün geleneğin tamamen yok olmasına, yeni bir imanın ve yeni bir hürriyetin aranmasına yolaçtı.

Şimdi Yitzhak Ben-Zvi, Moshe Attias, Yitzhak R. Molkho, Rivka Shatz ve bizzat ben tarafından yayınlanmış dönme manuskritlerine gelelim. Yukarıda belirttiğim gibi, bu manuskritler günümüzde genellikle Kapancılar olarak adlandırılan İzmirlilerden gelmiştir. Bu manuskritler özellikle farklı iki edebî türdendir. Manuskritlerin ilk serisi şaıkıları ihtiva etmektedir. Bu şarkılar, çok sayıda dinî ilâhîler de dahil, toplam beşyüz civarında şarkıdan ibarettir. Attias ve ben, 1948 de, 244 şarkıyı ihtiva eden bu manuskritlerden birini neşrettik. Söz konusu olan şarkılar bütün dönme gruplarında müşterek olan ilk temel litürjiden –Frankist manuskritlerinde onlar arasından bazılarına rastlanıyor! - ve bu grubun önemli şeflerinden biri tarafından kompoze edilmiş şarkılardan meydana geliyor. Önceki şarkıların bir kısmı İbranîce ve çok az bir kısmı Türkçe'dir (fakat bu Türkçe olanlar da İbranîceye ait karakterde yazılmıştır); bu şarkıların muayyen bir kısmı derviş tarikatından gelmedir. Fakat cemaat birinci ve ikinci nesline kadar geriye doğru gidenler de dahil şarkıların en büyük kısmı İspanyol Yahudicesi ile yazılmıştır. Attias, bu şarkılar arasından önemli kısmının yazarının kimliğini tesbit edebilmiştir. Bu yazar Judah Levi Toba'dır. Bu zamana kadar bu isim tamamen meçhuldü. Bu kimse, aynı zamanda, Tora'nın bazı "sidrot"ları üzerine İspanyol Yahudicesi ile yazılmış uzun mistik vaazların yazarıdır. Sidra "Lekh lekha" (Tekvin, 12–17) üzerindeki sohbetler, vaazlar, 1960 yılında İbranice'ye tercümesi, Molkho ve Madam Shatz tarafından yayınlandı. (Sidra "Bereşit" üze-

rine diğer uzun bir manuskrit, İbranî Üniversitesinde bulunan diğer bir manuskrit içerisinde muhafaza edilmektdir). Judah Levi Toba'nın şarkıları gibi, nesir biçimindeki bu metin, onun yazarının ve grubunun dinî düşüncelerini öğrenmek bakımından en önemlilerindendir. Biz onun tarihini doğruya yakın bir tahminle belirleyebiliriz. Madam Shatz'ın bu metin üzerine yaptığı kıymetli incelemesinde belirttiği gibi, yayımcılar, bunun dönmelerin ilk kuşağından geldiği ve 1700'den biraz sonra yazılmış olduğu kanaatindedirler. Judah Levi Toba, XVIII. yüzyılın sonu ve XIX. yüzyılın başında yaşamış gibi görünmektedir. O, 1783 senesinden İslâm için felâketli bir yıl olarak bahsediyor; bu yıl, Osmanlı İmparatorluğunun Kırım'ı kaybettiği bir yıl oldu. Kırım'ın kaybedilmesi Türk gücü için bir dönüm noktası teşkil etti ve bu onun gerilemesinin sebebi oldu. Bu dinî konulardaki vaazların çok dikkatli bir tahlili, bunların yazarının Dönmelerin önemli bir lideri olduğu ve İzmirlilerin geleneği içinde şimdiye kadar Türk ismi Derviş Efendi olarak bilinen kişi olduğunu açıklamaya imkan veriyor. Bu, incelemeyi gerektiren bir husustur.

Başlangıçtan itibaren hasımları olan Yahudiler, Dönmeleri, gizli toplantılarında, âyinlerinde ve törenlerinde zina ve serbest aşk yapmakla suçlamaktan geri kalmıyorlardı. Bu çeşit suçlamalar, dinî polemiklerde özellikle gnostik ve mistik cemaatlere doğru yönelmiş olanlarda alışkanlık haline gelmiş bulunmasına rağmen, mevcut durumda bu suçlamanın bir hakikatı yansıttığını düşündürecek birtakım sebebler vardır. Dönemin dökümanları bu konuda bize sayısız deliller ve güç vermektedir. Husûsî olarak kendilerinin anlattıklarına göre, Dönmeler bizzat kendileri dinî hayatlarının yüksek anları kabul ettikleri bazı bayramlarda, evlerinde zevk ve eğlence içinde geçen âyinlerin yaşadığını belirtiyorlar. 1910 yılında iki Dönme genci, benzeri zevk ve eğlence içinde geçen âyinlerin halâ yaşadığını kendileri ile beraber eğitim gören Yahudi arkadaşlarına açıklıyorlar. 1942 de İsrail'den gelmiş saygıdeğer bir misafir ile konuşmasında İzmir'e yerleştirilmiş bir doktor, Selanikte dedesinin kadın değişme âyinine katılmış olduğunu söylüyor. 1800'lerde İzmirliler'in lideri Derviş Efendi yalnız büyük bir Kabbalist değil, aynı zamanda açıkca kadın değişmenin mistik doktrinini ve zina âyinini savunmuş olduğu, 1900'lerde, Dönmeler arasında halâ söylenmektedir. Hattâ o bu uygulamaya Zohar ve Kabbala'da temel bulmaya çalışmış olmalıdır. Neşretmiş bulunduğumuz manuskritler, bize, Derviş Efendi ile ilgili olarak söylenenleri doğrulamak imkanı vermektedir. Çünkü aynı dönemde cemaatin farklı iki üyesinin sözkonusu olması az ihtimaldir. Dönmeler, kendi başlarına Yahudi

dostları ile konuştuklarından, sohbetlerinde, Türk isimlerini; kullanıyorlardı, fakat yazılı şeylerde hemen hemen yalnız İbranîce isimlerini kullanıyorlardı. Dinî sohbetlerinde, vaazlarinda Judah Levi Toba, birçok defa, temize çıkarmak gayesi ile, Kabbala'nın ifadesini kullanarak bu teorileri ileri sürmüştür. Fakat Toba, kendi niyeti için anlatımlarını kullanarak, onları baştan aşağı tersine çevirdiği ve tamamen çarpıttığı açıktır.

Bu, mesîhî dönemlerde, dindâr Yahudilerin ahlâkî kurallarına aykırı düşen seksî anarşinin ve hoş olmayan bir şekilde biraraya gelmenin bu teorisini Dönmelerin "eski kitaplara" dayandırmaya çalıştıklarını bize açıklamaktadır. Baruchya ve haleflerinin Tora'da yer alan mahremler arasındaki zina yapma yasaklarının kaldırıldığını akçıkladıkları bilinmektedir. Bunun için onlar "Atzilut Tora'sı"nın hükümlerine başvuruyorlardı. Bu Tora'da tabiatın bütün yasaklamaları onlar için müsbet durum ifade ediyordu. Toba'nın kuralları bu alanda en aydınlatıcı dökümanlardan birini teşkil etmektedir. Bu kurallar, bu dökümanda, Yahudi kaynaklarından başlayarak ve Yahudivâri delil getirmenin yardımı ile sonunda ilmihal içinde yer alacak noktaya varmaktadır. Bu,bu gibi yorumların arkasında gizli olan hassas faktörlerin çokluğunu göstermektedir. Judah Levi Toba, bu yeni açıklamayı, bizzat Sabatay Sevi'ye atfetmektedir. O, daha önce yapılan yorumları altüst eden, "Kanun"un bu yeni okunuşuna kendisini sevkeden şartlar üzerine tamamen yeni bir efsane ilâve etmektedir. Toba, ilâhiyat ve "inananlar"ın ahlâkı için, bahsettiğimiz tarihî ve manevî Tora'nın iki anlama gelebilen açıklamalarından bütün neticeleri çıkarmaya çalışmaktadır. O halde peygamber İşaya'nın öldürülmesini emreden kral Manassé[5] haklıdır! Zira kral Manassé, ne yasak olan ile olmayan, ne temiz olan ile olmayan arasında artık ayırım bulunmadığı şeklinde yüksek planda konuşurken, İşaya "Beriah Tora'sı" çerçevesinde konuşmaktadır. Çünkü bu plânda menfi kurallar görünmemekte veya zıt kurallara dönüştürülmektedir. Elişa'nın Sunamite'ye[6] ziyaretinin Tanah'ta (Eski Ahid) anlatımı[7] zina âyini için bir misal olmuştur.

5 Rivayete göre İşaya, Menaşe (Manasse)'nin emriyle öldürülmüştür (Nesim Bahar, İbrani Tarihi, 3. kısım, sf. 99. Çev).

6 Sunamite, Şunem'in (Shounem) bir köyüdür (La Bible, Paris 198, sf. 386 dipnot b. Çev).

7 Elişa, Şunem'i ziyaret ettiğinde, Şunemli bir kadınla karşılaşır. Bu kadın onu ekmek yemeğe zorlar. Her geçtiğinde o eve uğrar. Kendisine ayrı bir yer yapılır. Oğlu olmayan bukadının bir yıl sonra çocuğu olacağı söylenir ve çocuk olur (II. Krallar, IV. Bap. Çev).

Epiphane'nin bahsettiği evlenmeye ve çocuk sahibi olmaya karşı olan bu gnostiklere burada hemen hemen yeniden kavuşulmaktadır. Onlara göre, Elişa (Elisee) şeytanlarla birleşebilecek ve bu vasıtayla da çocuklar dünyaya getirecektir. Bize ulaşan şarkılar arasında besin, sofra, gülün açılışı, "donatmak" ve "yapmak" sembolini kullanan bazıları, hiç şüphesiz, bu çeşit âyinlerin icrası için yapılmaktadır. Toba'nın sofra (masa) şarkılarında kullandığı bu sembollere, seksî hüviyete sahip nesir yazılarında rastlanmaktadır. Toba, yasak olan ve şimdi kutsal dinî bir akt oluşturan şeyin müsaade edilmesini açıkca övmektedir. Bu dinî sohbetlerde, şunun gibi formüllere rastlanmaktadır: "Hürriyet manevî Tora'nın sırrıdır". Bu prensip, gayr-i ahlâkî mistiklerden, Tanrı'nın çocuklarının hürriyetine ait pavlosçuların tezine daha yakındır; "Militanlar, kaidelerden, kurallardan kurtulmuşlardır"- Bu, Jacob Frank'ın Polonyalılara ait vecizesi içinde yeralan pradoksal talimatıdır. Toba'da rastladığımız şey, Dönmeler'in çok eski talimatının bu olduğunu göstermektedir. Çünkü Dönmelerin terminolojisinde militan, yok edilmesi ve kendi öz alanından kovulması gereken, şeytanî ve rezil güç olan "kelipah"a karşı koymakta bizzat öncülük yapan taraftarlarını ifade etmektedir.

Vladimir Gordlevsky'e göre, Dönmeler, bu teorilerle bilhassa "mum söndürme"nin içkili ve eğlenceli âyiniyle, Doğu Yahudiliğinin yer altı akımlarına sahne olmuş Selanik'te rastlanmıştır. Gordlevsky, bu teorilerin, yüz yıllardan beri gızli olarak devam etmiş olduğunu tahmin etmektedir. Ben, bu faraziyelerin doğru olduğunu zannetmiyorum. Gordlevsky, Kabbala'nın literatürünü bilmiyordu; Kabbalistlerin kutsal kitabı Zohar'dan çıkarıldığını ve Dönmeler'in onu bu kitaptan almış olduklarını zannediyordu. Sonuna kadar gittiğinde, şiddetli ve radikal mesîhî kıpırdanmanın sonuçlarını bize, Yahudiliğin îç cereyanlarının ortaya çıkması göstermektedir. Onun sonucu, felâkete yolaçabilmekte, uçuruma götürebilmektedir. Kendiliğinden tuhaf eğilimler ve ahlâk dışı davranışlar, bu ortamda alabildiğince yayılmaktadır. Sabatayizmin tarihi, özellikle onun radikal kanadının, Dönmelerin Tarihi, Dinler Tarihi'nin bütün sahalarında rastlanmakta olan bu sapmayı açıklamaktadır. Buna benzer durumlar eksik olmamıştır. Dönmelerin bu ikili tutumları (iki prensip, din arasındaki çelişkileri), 1164'deki büyük mesîhî hareketten sonra, İran'da, Alamut'ta (Alamut Kalesi'nde), İsmaîlîlerin radikal kanadında gelişmiş bulunan harekete çok benzemektedir. Nasıl Sabatayistlerde "Mesîh" yasak olanın yapılmasına müsaade ettiyse, İsmâîlîlerin radikal kolunda da "İmam", "sizden Şeriat'ın (İslâm'ın gelenekçi çerçevesi) hükümlerinin

yükünü kaldırdı ve sizi ,Kıyamet'in (öldükten sonra dirilmenin) statüsü içine dahil etti, soktu" şeklinde açıklanmıştır. "Kıyamet"in bu durumunu açıklayan İsmaîlîlerin Nizarı kolu, ona sizi "kanun"un üzerine çıkaran bir durum gibi bakmıştır. Bu, aşağı yukarı, Sabatayistleri "atzilut"un manevî Tora'sı hakkında söyledikleri şeydir. "Kıyamet"in yeni durumu içine dahil olma, Ramazan Orucu'nun sembolik olarak icra edilmesiyle ve şarap içerek yapılmaktadır. Bu iki olay arasında tarihî hiçbir bağ bulunmamasına rağmen, mantık aynıdır.

Gördüğümüz gibi, Dönmelerin ahlâk dışı teorileri, yalnız bir grubun özelliği değildi. Şahsen Toba, durmadan yalnız onları haklı göstermeye çalıştı; fakat kendi kafasından bir şey ilâve etmedi. 21 Adar bayramı, "mum söndü" bayramı, 1750 yılına doğru Baruchya'nın taraftarlarınca Sabatayistlerin bayramları listesinde yeraldı. Bununla beraber, bu tarih, Edirne'den gelen Dönme cemaatin en eski takvimleri içinde belirtilmedi. Fakat böyle olmakla beraber, bu bayram, o sırada, bütün Dönme cemaatleri tarafından aynı şekilde kutlanmış olmalıdır.

Juda Levi Toba tarafından sunulmuş Kabbalistik sistemde ve onun ilâhîlerinin teşkil ettiği sistemin temelinde, önceki yazarlara nazaran, yeni bir unsur vardır. Sabatayizmin ilk önemli ilâhiyatçısı peygamber Gazze'li Nathan'dır ve Balkan Yarımadasında 1680 yılında ölünceye kadar fikirlerini propaganda etmiştir. O, büyük dinden dönmeden *(apostasie)* üç yıl önce, Üsküp'te ölmüştür. Onun yazdıkları kadar hatıraları da Dönmeler arasında çok büyük şöhrete ulaşmıştır. Bunda bizi şaşırtacak bir şey yoktur. Çünkü o, Yahudi olarak kalmış olmasına rağmen, bu harekete gönül vermiş olanların içinde bulundukları durumdan tedirgin olmamaları için mistik dönmeliği savunmuştur. Hareketin ikinci ilâhiyatçısı çok farklıdır. Maran olarak doğmuş olan bu ikinci ilâhiyatçı Abraham Miguel Cardosu (1626–1706), Nathan'ın tam aksine, mistik dönmeliğin (din değiştirmenin) kararlı bir düşünmanı olmuştur. Son senelerinde o, Dönmelerin şeytan tarafından aldatıldıklarını aralıksız yazmıştır. Bizzat onun belirttiğine göre, cemaatin üyeleriyle münasebetleri çok gerginleşmiştir. Bundan dolayı cemaat, onu, cemaatten tard etmiş ve Sabatayistlere ait bu tip özel ilâhiyatla savaşmasına müsaade etmemiştir. Zamanla bu polemikler unutulmuştur. Cardoso'nun ölümünden sonra yazdıkları, cemaat arasında dolaşmaya başlamış-ne zamandan itibaren olduğunu söylemek zordur, belki 1750'lerden sonradır– ve Cardoso'nun Sabatay Sevi ve ilk Dönmelerle özel münasebeti olduğu imajı değişmiştir. Toba'nın yazılarında ve şiirlerinde Cardoso, Gazze'li Nathan'dan yana, cemaatin dostu ve ideologu olarak

görülmektedir. Toba, Gazze'li Nathan ve Abraham Cardoso'dan tamamen farklı Kabbalistik sistemlerden yararlanmış ve bu sistemleri birbirine karıştırmıştır. O, bundan, Cardoso'ya tamamen yabancı, şahsî üslûbunun kendisini gösterdiği yepyeni bir sistemi, ahlâk dışı unsuru ondan elde etmiştir. Böylece, Sabatay Sevi'nin din değiştirmesinden (Dönmesinden) yüz sene sonra, başlangıçtaki anlaşmazlıklar tamamen unutulmuştur. Toba'nın grubu içinde Cardoso'nun yazdıkları incelenmiş, yeniden kopye edilmiş ve hattâ kısmen İspanyol Yahudicesine tercüme bile edilmiştir. Cardoso'nun önemli metinleri, Dönmeler tarafından saklanmış olan manüskritler arasında bulunmuştur.

Öyle görünüyor ki Judah Levi Toba, Dönmelerin son önemli kişisidir. Onun zamanında, ortodoks Kabbalistik ve sapık (heretik) Sabbatayist literatür ile oldukça içli dışlı (haşir neşir) olunmuştur. Dinî sohbetlerini dinleyenler, en azından kısmen, anlaşılmaz fikirlerini anlaya bilmişlerdir. Sabatayistlere ait mesîhî inanışlar, cematin manevî dünyasında, son derece, kök salmıştır. Çelişkili bir bilgi ile verilmiş ve desteklemiş bu inanç, eski Türkiye'nin bütün dönemlerinde varlığını sürdürebilmiştir. Fakat onun bozulması, parçalanması yeni Türkiye ile başlamıştır. Modern hayatın şartları Dönmelerin çoğunu asimile olmaya sevketmiş; o zamandan sonra cemaat varlığını uzun zaman devam ettirmeğe muktedir olamamıştır. Dönmeleri Yahudi cemaatine katılmaya ikna etmek için teşebbüsler yapılmıştır. Bazı Dönmeler Yahudi mazilerine bağlılığı ve ilgiyi muhafaza etmiş olmalarına rağmen, Sabatay Sevi'ye inançlarının yok olmasından sonra bile, denemeler sonuçsuz kalmıştır.

Bununla beraber, inanan Dönmelerin günümüze kadar varlıklarını sürdürdükleri doğrulanmıştır. 1960 yılının İlkbaharında, bana bilgi veren Türklerle ilgili meselelerin bir uzmanı, temas halinde bulunduğu Karakaşlar grubunun "Hoca" lakabıyla bilinen dinî liderleriyle konuşmağa muvaffak olmuştur. Bu uzman, Karakaşların dinî şeflerinden, Dönmelerin aktüel durumlarını ilgilendiren önemli bilgiler almıştır. Dönmelerin bu lideri, İsrail'de araştırmalar yapmakta olan ve Sabatayist hareketi Yahudi Tarihinin ve Dinler Tarihi'nin en önemli olaylarından biri olarak gören bir Dönme grubun varolduğundan bahsedildiğini duymuştur. Sabatay Sevi'nin gizli taraftarlarından İsrail'de de bulunduğunda hiç şüphe yoktur! Zaten bizim dikkatimizi çeken de sadece bu durumdur, bu espridir.

BİBLİYOGRAFYA

ATTIAS, Moshe et SCHOLEM, Gershom G., *Sefer shirot ve-tishbahot shel ha-shabtaim* (Le Livre des Cantiques et des hymnes des Sabbatéens), avec une introduction par Itzhak Ben-Zvi, Tel Aviv, 1948.

——— "Piyyut u-tefillah le-simhat torah meha-payyetan ha-shabtai rabbi Yehuda Levi Toba" (Chant et prière pour la fête de Simhat Torah par le poète sabbatéen Judah Levi Toba), dans *Sefunot, Annual for Research on the Jewish Communities in the East*, tome I, Jérusalem, 1956, p. 128–140.

——— "Piyyut shabtai be-mivta ashkenazi" (Un chant sabbatéen, avec la prononciation en hébreu ashkenaze), dans *Mahberet, Les Cahiers de l'Alliance Israélite Universelle*, vol. VII, Jérusalem, 1958, p. 176.

BENDT, THEODOR, "Die Dönmes oder Mamin in Salonichi", dans *Ausland*, LXI, 1888, p. 186–190 et 206–209.

BEN-ZVI, Yitzhak, "The Sabbateans of Salonica", dans *The Exiled and the Redeemed*, Philadelphie, 1957, p. 131–153.

——— "Ha-shabtaim bi-zemanenu" (Les Sabbatéens d'aujourd'hui), dans *Metzudah*, VII, Londres, 1954, p. 331–338.

——— "Kuntres be-kabbalah me-hugo shel Barukhya" (Une brochure kabbalistique du cercle de Baruchya), dans *Sefunot*, III-IV, Jérusalem, 1960, p. 349–394.

BRAWER, Abraham Jacob, "Zur Kenntnis der Donmah in Saloniki", dans *Archiv für jüdische Familienforschung*, II, no 4–6, Vienne, 1916, p. 14–16.

CARLEBACH, Azriel, "Dönmehs", dans *Exotische Juden*, Berlin, 1932, p. 154–156.

DANON, Abraham, "Une secte judéo-musulmane en Turquie", dans la *Revue des Etudes juives*, XXXV, 1897, p. 264–281.

——— "Unce secta judéo-musulmane en Turquie", dans *Actes du XI. Congrès des Orientalistes*, 3 section, Paris, 1899, p. 57–84.

GALANTÉ, Abraham, *Nouveaux documents sur Sabbetai Sevi: organisation et us et coutumes de ses adeptes*, Istanboul, 1935.

GORDLEVSKY, Vladimir, "Zur Frage über die "Dönme" (Die Rolle der Juden in den Religionssekten Vorderasiens)", dans *Islamica*, II, Leipzig, 1926, p. 200–218.

GÖVSA, İbrahim Alâettin, *Sabbatay Sevi*, Istanbol, s.d. (1938 ou 1939).

GRAETZ, Heinrich, "Überbleibsel der Sabbatianer in Salonichi", dans *Monatsschrift für Geschichte und Wissenschaft des Judentums*, XXVI, 1876, p. 130–132.

MOLKHO, Yitzhak R., "Homer le-toldot Shabtai Tsevi veha-donmin asher be-Salonik" (Documents pour l'histoire de Sabbatai Zevi et des Dunmeh de Salonique), dans *Reshumot*, VI, Tel Aviv, 1930, p. 537–543, et suppléments dans *Zion*, XI, Jérusalem, 1946, p. 150–151.

——— "Lidmuto ve-zehuto shel Barukhya Russo hu Osman Baba" (Caractere et identité de Baruchya Russo ou Osman Baba), dans *Mahberet, Les Cahiers de l'Alliance israelite universelle*, vol. II, Jérusalem, 1953, p. 86 et 97–99.

MOLKHO, Yitzhak R., "Midrash ne'elam al parashat lekh lekha" (Le Midrash *ne'elam* sur la section de la Tora *Lekh lekha*), dans *Hommage à Abraham en l'honneur d'Abraham Elmaleh à l'occasion de son soixantedixième anniversaire*, Jérusalem, 1959, p. 56–65.

——— Y.R., et SHATZ, Rivka, "Perush lekh lekha" (Commentaire sur la section de la Tora *Lekh lekha*), dans *Sefunot*, III-IV, Jérusalem, 1960, p. 433–521.

NEHAMAH, Joseph, "Sabbatai Zevi et les Sabbatéens de Salonique" dans la *Revue des ecoles de l'Alliance israelite*, Paris, 1902, p. 289-323. (L'article est signé seeulement N. Mais il a paru également, et cette fois avec le nom de l'auteur, en brochure en judéo-espagnol: *Sabbetai Zvy los Maminim*, Salonique, 1932).

ROSANES, Solomon, *Korot ha-yehudim be-Turkia* (Hinstoire des Juifs en Turquie), vol. IV, Sofia, 1935, p. 462-477.

SCHAUFFLER, W., "Shabbathai Zevi and his Followers", dans *Journal of the American Oriental Society*, II, 1851, p. 3-26.

SCHOLEM, Gershom G., "Barukhya rosh ha-shabataim be-Saloniki" (Baruchya, chef des sabbatéens de Salonique), dans *Zion*, VI, 1941, p. 119-147 et 181-202.

——— "Seder tefillot shel ha-Dönmeh me-Izmir" (Livre des prières des Dunmeh dyre Smyrne), dans *Kiryat Sefer*, XVIII, Jérusalem, 1941, p. 298-312 et 394-408, et XIX, p. 58-64.

——— *Shabtai Zvi veha-tenuah ha-shantait biyme hayyav* (Sabbatai Zevi et le mouvement sabbatéen pendant sa vie), 2 vol., Tel Aviv, 1957. Edition anglaise, révisée et augmentée: *Sabbatai Sevi. The Mystical Messiah*, Princeton, 1973.

SHATZ, Rivka, "Lidmutah shel ahat ha-kittot ha-shabtaiyyot" (Les idées d'une secte sabbatéenne), dans *Sefunit*, III-VI, Jérusalem, 1960, p. 395-431.

SLOUSCH, Nahum, "Les Dunmeh, une secte judéo-musulmane de Salonique", dans *Revue du monde musulman*, VI, 1908, p. 483-495.

STRUCK, Adolf, "Die verbogenjüdische Sekte der Dönmé in Salonik", dans *Globus*, LXXXI, 1902, p. 219-224.

VON HAHN, J.G., "Über die Bevölkerung von Salonik und die dortige Sekte der Dönme", Reise durch die Gebiete des Drin und Wardar, *Denkschriften der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften in Wien*, Philosophisch-historische Klasse, XVI, 1869, p. 154-155.